

İşsizlik ve yoksulluğun yok sayıldığı “pembe tablolar”ın rengi karardı

Kriz AKP’nin değil, sistemindir

“İYİMSERLİK” SÖYLEMLERİ GERÇEĞİ GİZLEYEMEDİ

Bir yandan ekonomik ve buna bağlı olarak siyasi kriz söylemleri yüksek sesle TÜSİAD, AKP dışındaki siyasi partiler ve ABD emperyalistleri tarafından dilendirilirken, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın, “Çok daha rahatız, çok daha mutluyuz” söylemleri arasındaki uçurum, su yüzüne çıkan klikler arasındaki çatışmanın çok daha ötesini ifade etmektedir. Bir süre önceki “Ekonomi iyiye gidiyor, enflasyon düşüyor” söylemleri içinde de gerçekte var olan egemenlerin krizinin, yapısal olduğu ve kontrolden çıktığı açıktan görülmektedir. Çeşitli yöntemlerle denetim altına alınmaya çalışılan bu gidişatın bu sistemde düzeltilemeyecek olması bir gerçeklikken, bizimki gibi ülkelerde bu müdahalelerin halk kitleleri açısından yoksulluğu ve açlığı daha fazla tırmandırması ise kaçınılmazdır.

KRİZİN FATURASI EMEKÇİLERE KESİLECEK

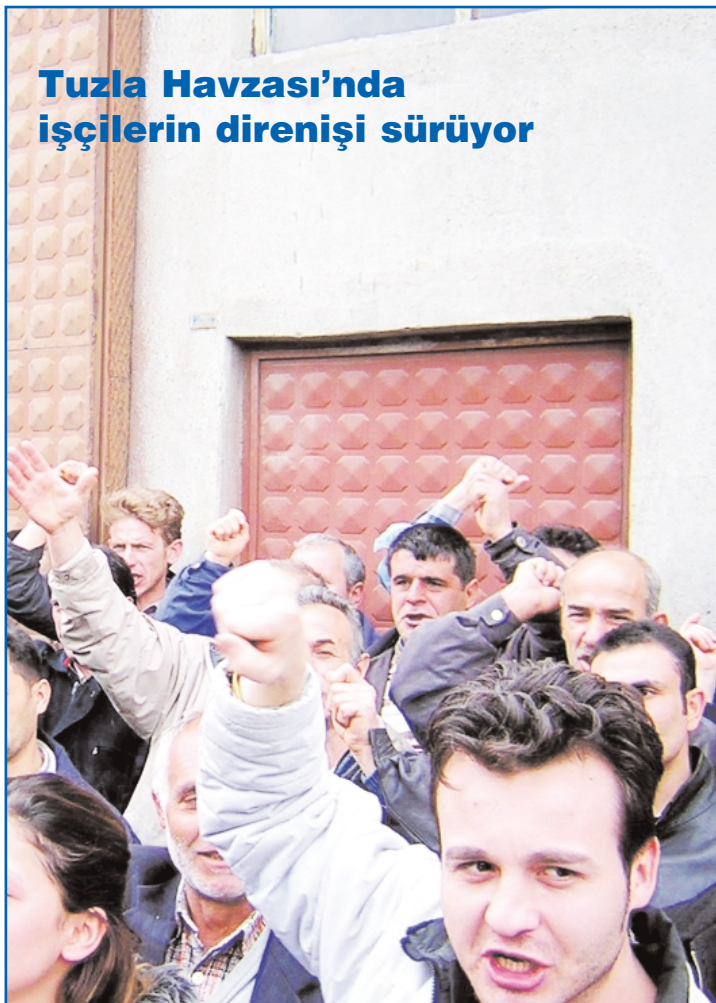
Bu süreç içinde, sınıf mücadelesi çok çeşitli alanlarda genellikle kendiliğinden bir seyir izlemektedir. Kavganın sertleşeceğine dair egemenlerin beklentisi, kendisini yeni TMY oluşturmaktan, baskı, terör ve işkenceyi koyulaştırmaya değin bir dizi pratikte göstermektedir. T. Kürdistanı’nda 90’lı yılların bilançosuna yakın bir saldırı pratiğine girilmiş olmasından, linç kurduranlığını “olağan refleks” kılmaya çalışan faşist diktatörlük büyük bir endişe ve panik yaşamaktadır. Düzensiz beklentisini kesmiş kitleler, önder ve rehber arayışı içindedir. Bu gerçeği görerek hakim sınıfların beklentisine uygun bir hat çizmeli, endişe ve paniklerini büyüyen bir kavgada ısrarlı olmalıdır.

“FİLİSTİN HALKININ SESİ OLMAYA DEVAM EDECEĞİZ”

Filistin halkına kardeşlik eli uzatmak amacıyla kurulan FHDD (Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği) hem son dönem artan İsrail saldırılarını, hem de dernek binalarına yapılan saldırıyı kınamak için 24 Haziran Cumartesi günü Taksim Tramvay Duranğı’nda basın açıklaması yaparak; “Filistin Halkına Kardeşlik Elini Uzat” yazılı pankart açtı ve “Filistin halkı yalnız değildir” sloganını attı. Kitle adına basın açıklamasını okuyan FHDD Genel Sekreteri Emriye Demirkır; derneklerinin ikinci kez saldırıya uğradığını belirterek açıklamasına başladı. Son süreçte İsrail siyonizminin Filistin halkı üzerindeki katliam politikalarını azgınlıştırdığına dikkat çekti. Sayfa 10

Tuzla Havzası’nda işçilerin direnişi sürüyor

GB MİLİTANLARINDAN YAZILAMA EYLEMİ

Elimize e-posta kanalıyla geçen ve çeşitli eylemleri içeren habere göre TKP/ML TMLGB militanlarının İstanbul ve Mersin’de çeşitli eylemler yaptığı öğrenildi. Gönderilen haberde şu ifadeler yer verildi: “17 MKP kadro ve savaşçısını selamlamak için biz TKP/ML-TMLGB militanları Çukurova’da çok sayıda yazılama yaptık. Devletin özellikle de son dönemde başta Partimiz ve komsomolumuz olmak üzere tüm devrimcilerle yönelik giriştiği katletme, tutuklama, işkence ve tecrit saldırılarına karşı bizler TMLGB militanları olarak cevap olmaya devam edeceğiz. Bu anlayışla 20 Haziran 2006 tarihinde Mersin’in Çilek Mahallesi’nde birliğimize bağlı militanlar “17’ler ölümsüzdür”, “17’ler yaşıyor TİKKO savaşıyor”, “Gerillalar ölmez, Yaşasın Halk Savaşı” vb. sloganların yanısıra çok sayıda TKP/ML, TİKKO ve TMLGB imzalı yazılama yapılmıştır. Ayrıca 26 Haziran günü Bahçelievler Kocasinan Mahallesi Mehmet Akif Ersoy İlköğretim Okulu’nun demirlerine “17’ler ölümsüzdür” TKP/ML TMLGB imzalı bomba süsü verilmiş pankart asıldığı öğrenildi. Yine Kocasinan Mahallesi’nde bir işyerinin kepenklerine aynı sloganlı bir pankartın asıldığı gelen haberler arasında.

ABD-AB Zirvesi ve Bush'un Viyana ziyaretine karşı alanlardaydık!

21 Haziran'da gerçekleştirilen ABD-AB Zirvesi ve bu zirveye katılmak amacıyla Avusturya'nın başkenti Viyana'ya gelen halkların katili George Bush onbinlerin katıldığı eylemlerle protesto edildi. Bizler de Avusturya Partizan okurları olarak bu etkinliklerde yerimizi aldık.

Bu bilinçle 21 Haziran'da Viyana'da düzenlenen ve bizim de Partizan okurları olarak platform bileşeni içinde yer aldığımız Bush Go Home Yürüyüşü'ne ayrıca ATİGF ve ILPS de katıldı.

Kortejimizde önde beş ustanın resimlerinin bulunduğu "Yaşamın proletarya enternasyonalizmi-PARTİ-ZAN" yazılı pankart açıldı. Yine mitingte "Emperyalizme Karşı Halkların Kurtuluş Mücadelesini Yükselt-ILPS" ve "Kahrolsun emperyalizm ve faşizm-ATİGF" pankartları da açıldı ve ATİGF bildirileri dağıtıldı. Genel olarak canlı ve görkemli geçen yürüyüş boyunca sık sık "Kahrolsun emperyalizm", "Yaşamın Enternasyonal dayanışma" Vb. sloganlar atıldı.

(Avusturya Partizan okurları)

Kolombiya'da maden işçileri destek arıyor

Kolombiya'daki Maden İşçileri ve Enerji sektörü Çalışanları Sendikası, 19 Haziran 2006 da hem Kolombiya ve hem de uluslararası kamuoyuna yaptığı bir açıklamayla, La Loma- Cesar maden işçilerinin ve Magdalena'daki Cienaga liman işçilerinin yaklaşık bir aydır sürdürdüğü greve destek istedi. Sayıları 3500 olan bu iki iş-

yerinin işçilerinin tümü sendika üyesi. İşçileri kötü çalışma koşullarının yanı sıra, ekonomik ve sosyal koşulların düzeltilmesi, "çalışmanın insanileşmesi" için mücadele ediyorlar.

Sosyal Koruma Bakanlığı'nın işveren ve işçiler arasında diyalog başlatma girişimi ise, işverenlerin tehdidi ile karşılandı. İşverenler eylemler bitirilmeden hiçbir görüşme yapmayacaklarını söylüyorlar.

Sendikanın ve aracılardan bu tehdidi kabul etmemesi karşısında yeni bir tehditle gelen işverenler, grev öncesi verilen hakları geri almakla tehdit ettiler.

Sendika destek istediği açıklamasında, işverenlerin grevleri şiddetle bastırma hazırlığı yaptığını ve de buna hazırlıklı olunması gerektiğine de dikkat çekerek, böyle bir durumda başlarını eğmeyeceklerini ve de davalarının haklılığını tüm dünyaya göstereceklerini vurguladı.

Yunanistan

Son söz direnenlerin!

Yunanistan'da öğrenciler tarafından başlatılan ve haftalardır süren üniversite işgalleri ve sokak eylemleri hükümete geri adım attırdı. Eğitimi paralı hale getirmeye çalışan hükümet çapı giderek genişleyen ve de öğrencilerin dışında, çeşitli emekçi kesimlerini de içine almaya başlayan eylemler karşısında eğitimin özelleştirilmesini hedefleyen yasa tasarısını geri çekmek zorunda kaldı.

Eylemler boyunca Yunanistan genelindeki üniversitelerde 397 bölüm öğrenciler tarafından işgal edildi. İşgal edilen tüm bölgeler eylemciler tarafından "katalipsi" (işgal) yazıları ile donatıldı.

8 Haziran'da yapılan mitingte 25 bin kişi katılmış ve hükümet eylemcilere karşı tavrını iyice sertleştirmişti. İlk ve orta-öğretim öğretmen sendikaları da eylem günü (8 Haziran) 3 saatlik grev yaparak mitingte katılmışlardı. Öğrencilerin eylemlerini başından itibaren destekleyen Üniversite Profesörleri Sendikası ise grev yaparak, öğrencilerle birlikte hareket etmeyi sürdürüyor.

Hükümet yaptığı bir açıklama ile yasa

tasarısı görüşmelerini Ekim'e ertelediğini açıkladı.

Öğrencilerin üniversitelerin içinden yanıtladılar. "Ekim'de yine bekleriz. O zaman daha güçlü olacağız."

Yunanistan'da bugünlerde bütün okullar, işgalin ve hareketin geleceğini tartışacak. İşgal altındaki okullarda işgal komiteleri taban demokrasisine dayalı geniş katılımı toplantılar yapacak. İşgalin devam edip etmeyeceği ve hükümete daha fazla baskı yapmak için hangi yolların izlenebileceği tartışılacak. "İşgal Komiteleri Ulusal Koordinasyonu" nun açıklamasına göre Yunan Öğrenci Hareketi'nin talepleri şöyle:

- Yasa Tasarısı Geri Çekilsin!
- Anayasa Değişikliğine Hayır!
- Eğitim Haktır Satılamaz!
- Yeni yasalar geri çekilsin. Pazar Değil Okul!
- Herkese eğitim, mezuna iş hakkı!
- Müşteri Değil Öğrenciyiz. Bütün öğrenciler için ücretsiz barınma, gıda ve ulaşım sağlanması!

Kongo

Kongo'da güneş kızışıyor

Kongo halkı, işgal için geldiklerini söyledikleri ve de çoğunluğunu Alman askerlerinin oluşturduğu BM askerlerine karşı eylemlerini daha fazla yükseltmeye başladı. Geçtiğimiz günlerde binlerce kişi ülkenin çeşitli şehirlerinde protesto gösterileri gerçekleştirdi. Protestocular, eylemlerinin Haziran sonuna kadar süreceğini ilan ettiler. Gelen haberlerde, protesto gösterilerinin hükümetin tepkisini çektiği ve güvenlik güçlerinin eylemcilerin üzerine "uyarı" ateşi açtığı bildiriliyor.

Eylemler sürerken, AB ülkelerinin askerlerinden oluşan bir askeri birlik Kongo'nun başkentine ulaşmış durumda. Bu birlik, 1993/94'de Somali'de, 1995'de ise Kosova'da görev yapmış. Yakın zamanda

ise Afganistan işgaline katılan birliğin, işgal konusunda deneyimli olması bu görev için seçilme nedenlerinden birini oluşturuyor. Ancak aynı birlik tüm bu görevleri sırasında gerçekleştirdiği ihlaller ve de skandallarla da anılmakta.

İşgal ettiği bölgelerde binlerce sivilin katliamından da sorumlu olan birliğin komutanı, daha şimdiden şu açıklamayı yapıyor: "Eğer sıcak bir çatışma söz konusu olursa, umarım askerlerim ateş etme noktasında çocuk asker veya normal asker ayrımı yapmazlar!" Kongo'da halen çeşitli BM üyesi ülkelerin askeri bulunmakta ve de bunların sayısı artırılmaya çalışılmakta. BM askerlerinin de Kongo'da sıkça katliamlar gerçekleştirdiği biliniyor.

İŞÇİ-KÖYLÜ
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK
ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

“AKP'nin hükmünü tarih verecek”

ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Müsteşarı ve eski Ankara Büyükelçisi **Eric Edelman**, 20 Haziran günü Özal için düzenlenen bir konferansta yaptığı konuşmada “**ABD, bugünün güvenlik tehditleriyle yüzleşirken, yüce uluslarının ilerlemesi için tartışmalı kararlar almaktan korkmayan, Atatürk, İnönü ve Özal gibi güçlü ortaklara ihtiyaç duyuyor**” açıklamasında bulunuyor ve AKP hükümeti için “**AKP'nin hükmünü tarih verecek**” diyerek, mevcut hükümetin ve ülkenin içinde bulunduğu durumun kendileri açısından izahını yapıyordu. Kuşkusuz bu lafların sarf edilmesi sadece Özal dönemine duyulan özlem değil, aynı zamanda ülkemiz hakim sınıflarının içinde geçmekte olduğumuz süreçte yoğun olarak yaşadıkları ekonomik ve siyasi krizde de işaret etmektedir. Bu işaret aynı zamanda ABD tarafından AKP yerine yeni arayışların gündemde olduğu gibi bir anlam taşımaktadır.

Danıştay saldırısının ardından yapılan değerlendirme ve saptamalarımızda AKP hükümeti açısından yöneteme(me) sürecine artık efendisi ABD tarafından yeterlilik verildiğini vurgulamıştık. Saldırının ardından yaşanan klik dalışı ise bu siyasi istikrarsızlığın yansıdığı başka bir nokta olmuştur. **Kuşkusuz bu kapışma ve saflaşma efendisi ABD'den bağımsız yaşanmamaktadır.** Yani güç dengesini ve kapışmanın boyutunu belirleyen emperyalist ülkeler olmaktadır. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden, erken seçim tartışmalarına, laik, anti-laik kampaşmasından, türban krizine ve Danıştay saldırısının ardındaki “**karanlık**” ilişki ağının “**açığa çıkarılmasına**” yönelik müdahalelerin tümünde hakim sınıflar içinde farklı kliklerin dalaşını izledik.

Ekonomik kriz:

Sistemin tıkanıdığı nokta

ABD ekonomisindeki son dalgalanmanın etkisiyle ülkemiz ekonomisinde yaşanan krizin -kimileri bunu para piyasalarının yeniden yapılandırılması olarak değerlendirir de- öz olarak emperyalist siste-

min yaşadığı ekonomik ve siyasi krizin kendisi olduğu açıktır. Bunun emperyalizme bağımlı ülkelerde daha fazla hissedilir olması ise oldukça anlaşılır bir durum olmakla birlikte, krizin etkisinin azaltılmasına yönelik çabalardan hiçbir sonuç alınamaması da bir o kadar anlaşılırdır. Yaşanan ekonomik gelişmelere Merkez Bankası'nın müdahalesi ile umutlandırılanların umutları bir süre sonra kalmamış, düzeltmeye yönelik kimi önlemlerden de bir sonuç alınamamıştır. **Merkez Bankasının bu müdahalesine rağmen dolar 1.77'lik satışla tarihi bir zirve yaptı.** Uygulamanın ekonomideki dalgalanmaya gücü yetmeyince faiz artırımı uygulamasına son verilerek **26 Haziran** günü Para Kurulu'nun olağanüstü toplanmasına karar verildi. Ancak yapılan açıklama ve değerlendirmeler de bu müdahaleden bir sonuç alınmayacağı yönünde. Mevcut tıkanmanın aşılması için gösterilen çözüm ise hükümet ve IMF'nin masaya oturarak yeni bir yol bulması yönünde. TÜSİAD'ın neredeyse hergün yaptığı açıklamalarda ülke ekonomisinin durumuna ilişkin saptama ve değerlendirmeleri yine klikler arası dalaşın ve AKP hükümetinin esas olarak ülkeyi yönetememe durumuna yönelik müdahaleler olarak algılamak ve değerlendirmek mümkün. “**Ekonomide yaşanan gelişmelere müdahale edilmiştir ve kaygılanacak bir durum yoktur**” diyen Erdoğan'ın aksine ülkenin “**perde arkası**” yöneticileri durumun böyle olmadığının ve Erdoğan'ın gerçekleri ifade etmediğine yönelik açıklamalarda bulundular.

Türkiye, Avrupa'da yoksullukta 2. sırada

Ülkenin ekonomik tablosunu yaşanan bu dalgalanmanın ötesinde son üç aylık zaman dilimi için yapılan bir dizi araştırma da ortaya koymaktadır. Son yapılan araştırmalara göre fakirlik sıralamasında Avrupa ikincisi olan Türkiye, işsizlik oranında ise üst sıralara doğru yükseliş izlemeye devam ediyor. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) Hanehalkı İlgücü Anketi'nin **Şubat-Mart-Nisan** sonuçlarına göre,

bu zaman diliminde işgücüne katılım **46.5** olarak hesaplanmış durumda. Yapılan araştırmaya göre işsiz sayısı geçen yıla oranla **17 bin kişi artış göstermiş durumda.** 2005 Mart ayında 21 milyon 190 bin kişi olan çalışan sayısı Mart 2006'da 21 milyon 272 bin kişiye çıktı. Çalışan sayıda gösterilen bu artışa rağmen işsizlerin sayısı 2 milyon 594 bin kişiden 2 milyon 611 bin kişiye yükselmiş durumda.

Bu araştırmanın kamuoyuna yansımalarının hemen ertesinde bir açıklama da **Avrupa Birliği İstatistik Kurumu** tarafından yapıldı. Türkiye, AB ve aday ülkeler ile 3 Avrupa Serbest Ticaret İşbirliği (EFTA) ülkesinin yer aldığı 33 ülke içinde yapılan yoksulluk araştırmasında ikinci sırada yer aldı. Makedonya listenin birinci sırasında yer alırken, Türkiye geçtiğimiz yıl yapılan araştırmalarda listenin bir numarasıydı.

IMF'nin uygulamalarının ülkemiz ezilenlerine dönük bilançosu olarak değerlendirilecek olan bu verilerin tümü gelinen aşamada AKP hükümetine yönelik güvenin zedelenmesini de beraberinde getirmiş durumda. Mayıs ayından itibaren ekonomideki dalgalanmaya paralel olarak daha da gelişen bu durum, gelinen aşamada yükseliş göstermekte. Erdoğan tarafından son dönemde yapılan açıklamalara baktığımızda da bu durumu görmek mümkün. Milliyetçilik dalgası ile birlikte geliştirilen saldırı dalgası ülkemizde şovenizmin daha da körüklenmesini beraberinde getirirken, bu durum aynı zamanda “**ılımlı İslam**” yönetiminin iflasını da içermekteydi. Kuşkusuz bu hareket ve hamlelerin tümünü belirleyen ise ABD'nin bölgedeki çıkarlarıdır. Model olma yönünde istenilen adımları atmayan ve yeterli mesafeyi katedemeyen AKP, ABD açısından kullanım süresini doldurdu. Türban tartışmaları AKP'nin halk nezdinde yıpranma sürecini hızlandırdı ve bu süreç Danıştay saldırısı ile birlikte dalgalandırılan laiklik tartışmaları ile birlikte tırmandı. Ard arda patlak veren yolsuzluklar ise halk açısından mevcut yıpranma sürecini belirleyen değil ancak etkileyen önemli gelişmeler oldu.

Ülkemizi **21 Haziran**'da bir toplantı vesilesiyle ziyaret eden her renk devrimin sahibi Soros'un yaptığı açıklama ülkemizin gelecek döneminin kaderinin çizildiğini gösteriyor. Soros; “**Önce Cumhurbaşkanlığı, ardından genel seçimler olacak. Belirsizlik var, piyasalar bozulmasın diye seçim de gözden çıkarılamaz. Çeşitli belirsizlikler nedeniyle Türkiye'nin seçim süreci çok önemli**” açıklaması önümüzdeki dönem yaşanacak gelişmelerin yönünü de göstermektedir. Bu açıklamanın yapıldığı günlerde ne tesadüftür ki Erdoğan, Bush'un Temmuz ayına istenen randevuyu “**yoğun programından**” dolayı kabul etmediğini açıklarak, Eylül ayına bir randevu alınması için gerekli görüşmelerin yürütüldüğünü ifade etti.

Meclis alt komisyonundan onaylanarak meclise gönderilen TMY Tasarısıyla gündeme gelen saldırılar önümüzdeki dönemde yaşanacak olan çatışmaları önemli ölçüde belirleyecek. Devrimci ve komünistlerle sınırlı olmayan bu saldırı yasası ile devlet bugüne kadar sayısız örneklerle uyguladığı hak ihlallerini resmileştirmiş olacak. Polis ve askere tanınan yetkiler bugüne kadar ellerinde olmayan ve kullanmadıkları bir yetki değildi. Ülkemizin yargısız infazlar bilançosu bunun en somut kanıtıdır. Saldırının çerçevesinin genişletildiği bu yasalar kuşkusuz güçlü toplumsal muhalefetin örgütlenmesi ile geri püskürtülecektir.

Hakim sınıfların halk kitleleri açısından yaşadığı güven erozyonunun daha da derinleştirilmesi için kitleler içinde yürütülecek propaganda çalışması oldukça önemlidir. Bugün ülkemizin bir dizi yerinde asılan grev kararlarının lokal talep ve direnişlerle sınırlı kalmaması ve egemenler üzerinde daha büyük bir etki gücü yaratabilmesi için hakim sınıfların son dönem geliştirdikleri saldırılar işçi sınıfının direniş gündemleri ile birleştirilerek işlenmeli ve bu talepler için harekete geçişin koşulları mutlaka yaratılmalıdır. Bu kavrayış ve pratik Halk Savaşının gelişimine hizmet edecektir.

“Bağımsız yargı” kimi yargıladı?

9 Kasım 2005'te Şemdinli'de **Umut Kitapevi**'ne atılan bombalarla gerçek yüzü bir kez daha teşhir olan devlet, katliamcı yüzünü bu kez yargının ve hukukun bağımsız olduğu görüntüsünü çizerek gizlemeye çalışıyor. 9 Kasım'da **Seferi Yılmaz**'ın sahibi olduğu Umut Kitapevi'ne bomba atarak M. Zahir Korkmaz'ı öldüren Astsubaylar **Ali Kaya** ve **Özcan İldeniz**, itirafçı **Veysel Ateş** Şemdinli halkı tarafından suçüstü yakalanmış ve “**adalet**” teslim edilmiştir.

Beklenmedik bir anda kuyruğundan yakalanan faşist TC devleti, hemen harekete geçerek uzman katillerini yine uzman bir katil olan Kara Kuvvetleri Komutanı Org. **Yaşar Büyükanıt**'in ağzından “**tanırım, iyi çocuktur**” diyerek sahiplenmişti. Bombalamaların sonra kitapevi önünde toplanan Şemdinlilere ateş ederek Ali Yılmaz'ı öldüren Uzman Çavuş Tanju Çavuş'u da kısa bir süre tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakmıştı.

“**İkinci Susurluk**” olarak değerlendirilen Şemdinli olayları sonrasında devlet olayları kendisinden bağımsız gibi göstermeye çalışarak “**lokal bir olay**” olduğu yönünde açıklamalar yapmıştı. Ancak Kaya ve İldeniz'in aracından çıkan belgelerde yer alan bir dizi eylem ve infaz planı, hükümet ve ordu cephesinden yapılan hedef yanıltma yönlü açıklamalar gözleri devletin istediği noktaya çekememişti.

9 Kasım sonrası süreç bu şekilde gelişirken patlamalar sırasında JITEM elemanlarını yakalayan halktan 6 kişi tutuklandı ve **Umut Kitapevi** sahibi Seferi Yılmaz yaptığı her açıklama için soruşturmalık oldu.

Asıl sorumluların adı dahi geçmedi!

Ali Kaya, Özcan İldeniz ve Veysel Ateş hakkında çete kurmak suçundan açılan dava ise **19 Haziran**'da sonuçlandı. Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde

görülen 4. duruşmada Kaya ve İldeniz çete kurmaktan TCK'nın 220. maddesi gereği 1 yıl 11 ay (yasanın bu maddesi 2 ila 6 yıl arası bir ceza öngörüyor), **M. Zahir Korkmaz**'ı öldürmekten 25 yıl, Seferi Yılmaz'ı öldürmeye teşebbüsten 12 yıl ve Metin Korkmaz'ı yaralamaktan 6 ay ceza alarak 39 yıl 5 ay 10 güne mahkûm oldular. Veysel Ateş'in dosyası ise ayrılarak duruşması 3 Ağustos'a ertelendi. “**Derin devlet**”e bugüne kadar indirilmiş en ağır darbe olarak nitelendirilen karar, olaylarda hayatını kaybedenlerin aileleri tarafından büyük bir sevinçle karşılandı. Bu sevinç sadece aileleri değil, olayın üstünün kapatılacağına inanan ve yargılamadan istedikleri sonucu alamayacaklarını düşünen birçok kesimi de sardı. Görünen yanıyla sorumluların cezasını bulduğu inancı kuvvetlendiren kararın aslında olayın üstünü kapatmak için verildiği görülmelidir.

Öncelikle duruşmanın seyrine bakılacak olursa davanın gerçek niyeti ortaya çıkacaktır. JITEM elemanlarına çete kurmak suçundan alt sınırdan ceza veriliyor üstelik iyi hal indirimi uygulanıyor. Asıl ceza adam öldürmek, öldürmeye teşebbüs etmek ve yaralamaktan veriliyor. Astsubayların kararı temyiz etme hakkı korunuyor. JITEM elemanlarının avukatları davayı uzatmak için **Özgür Gündem** gazetesinde yayınlanan mahkeme başkanı İlhan Kaya'nın tayininden önce dava hakkında karar vereceği haberini gerekçe göstererek yargılamanın tarafsızlığını yitirdiğini iddia ederek mahkeme başkanının davadan çekilmesini istiyor. (Ki verilen karardan memnun olmayanlardan biri olan **Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök bu durumu gazetedeği köşesinde sıkça dile getirdi.**) “Çete”yi yönlendiren ve bombalı eylemleri planlayan, JITEM elemanlarına olanaklarını sunan Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Yaşar Büyükanıt**, Hakkâri İl Jandarma Komutanı

Erhan Kubat, Hakkâri Dağ ve Komando Tugay Komutanı **Erdal Öztürk**, Van Asayış Kolorodu Komutanı **Selahattin Uğurlu**, Hakkâri Valisi **Erdoğan Gürbüz**, DYP Başkanı **Mehmet Ağar** vb. isimler birinci derecede sorumlu oldukları halde iddianamede dahi yer almadı. Kısacası bombalamalar 3 kişinin üzerine yıkılarak olay basit bir çete davası gibi karara bağlandı. Yargıtay'a taşınacak olan karar onandığı takdirde bu mesele de Susurluk benzeri ancak daha hızlı bir şekilde kapatılmış olacak.

Neden bugün, neden Şemdinli?

Burada asıl önemli olan göstermelik de olsa kime ne kadar ceza verildiğinden ziyade neden bugün ve neden Şemdinli davası sorusudur. Çünkü bu dava devletin “**namusu**” durumuna gelmiş durumdadır. Son dönemlerde Türkiye Kürdistanı'nda baskıların, katliamların, operasyonların artması, Gazi, Sivas, Maraş, Çorum katliamları sonrası açılan davalarda sorumluların cezalandırılmayarak davaların zamanaşımına uğratılması, son olarak Uğur ve Ahmet Kaymaz'ın katledilmesi sonrası gelişen hukuksal süreçte yaşananlarla birlikte halkın hukuka ve yargının bağımsızlığına olan inancının ortadan kalkması ve en önemlisi devlete olan kinlerinin büyümesidir. Şemdinli'de de farklı bir sonuç çıkmayacağını kabullenildiği bir ortamda devletten beklenmeyeni sunarak demokratik açılımların bir gereği olarak halka yönelik saldırılarda “**suçlu kim olursa olsun**” cezasını çekeceği ve TC'nin adaletinden kurtulamayacağı imajını yaratmaktadır. Tabii bununla birlikte asıl suçlunun devlet olmadığı “devlet içinde yuvalanmış çeteler” olduğu görüntüsünü de çizmekti. Zira karar sonrası Şemdinli'de yakınlıklarını kaybedenlerin ve bölgenin ileri gelenlerinin gazetecilere yaptığı açıklamalar da bölge halkının verilen kararlarla birlikte devlete olan güvenlerinin tazelen-

diği yönünde. Özellikle T. Kürdistanı'nda devletin her türlü zulmü ve zorbalığıyla uğruşan Kürt halkının güvenini kazanmak sanki bu kadar kolaymış gibi... Yakalanan bu “**olumluluğun**” daha da büyütülmesi gerektiği belirtilerek Büyükanıt'a kadar varan “**şebekenin**” tamamen çökertileceği inancının bir nebze olsun arttığı ifade edilmektedir. Kısacası kendi devamlılığı için güven tesis etmesi bakımından her zaman olduğu gibi maşayı ateşe tutarak elini korumak zorunluluğuyla hareket etti faşist TC devletin “**bağımsız**” yargısı.

Ancak bunu yaparken kan davası güttüğü Seferi Yılmaz'ın halk tarafından sahiplenilmesi ve olayların bu denli açığa çıkararak bir olmasının verdiği rahatsızlıkla hareket ederek şabeli ifadelerle JITEM elemanları hakkında karar verildiği gün tutuklanmasında aradaki dengeyi korumak açısından devlet için önemlidir. Sözde PKK itirafçısı H.S'nin verdiği ifadelerle göre “**örgüt üyesi olduğu yönünde kuvvetli şüphelerin bulunduğu**” kanaatine vararak hakkında tutuklama kararı veren hâkimin JITEM elemanlarına 39 yıl ceza verilmesi için büyük “**çaba**” sarf eden Hâkim Sivan Sivri'nin olması da ilginçtir.

Davanın çabuk sonuçlandırılmasının nedenlerinden birisi de kamuoyunun gündeminden düşürülmek istenmesidir. Ayrıca “**Ordu'nun imajının zedelen-diğinden**” sık sık bahseden birileri dava uzadıkça demokratik kamuoyunun, olayın altını daha fazla deşeceğini düşünmüş ve bunların önünü kesmek istemiştir.

Toplumsal muhalefetin etki gücü ne kadar az olsa da Ordu gibi ülkenin esas hakimi olan erkin sorgulanması istenmemiş, “**tabu**” devam ettirilmek istenmiştir. Büyükanıt 30 Ağustos'ta emekli olacağını açıkladı, hakkındaki yorumlar kendisini ne kadar “yordu” acaba? Ancak emekçi halkımız esas sorumluları bilmektedir, yerine geleni de bekleyen “yorulmak” olacaktır.

Sınıfsal Bakış

BİTMEYEN KRİZLERİYLE BÜYÜYECEK KAVGA

“Eylemlerimiz haklarımızı alana kadar devam edecek!”

Seyhan Belediyesi'nde, Miray Temizlik Şirketi'nde çalışan işçiler, taşeron şirketin yöneticilerinin hakaretlerine, baskılarına, keyfi uygulamalarına, sosyal güvencesiz, sigortasız çalıştırılmalarına ve işten atmalara karşı 7 Mayıs'ta iş bırakmıştı. Yaklaşık 900 kişinin çalıştığı şirkette, işçiler her gün hakarete uğruyor, maaşlarından kesinti yapıyor. Şirketin asker kökenli Genel Müdürü Zeki Genç işçilere askeri disiplin uyguluyor. Emirler yağdırıyor, küfür ediyor, dayak atıyor, sudan bahanelerle izinlerini kaldırıyor. İşçiler direnişi önce Belediye'ye ait şantiyede direniş çadırları kurarak sürdürdüler, ancak polis baskıları ve Belediye Başkanı'nın "sorununuzu çözeceğim" sözleriyle buradaki çadırlar söküldü. Belediye Başkanı önce öne çıkan 40 işçinin dışında, tüm işçileri işe geri alacağı sözünü verdi. İşçileri işe geri aldıktan 3 gün sonra da direnişe geçen tüm işçileri işten çıkardı. Böylelikle Seyhan Belediye Başkanı Azim Öztürk, işçiler arasındaki dayanışmayı ve birlikteliği parçalamayı ve öncü işçileri diğerlerinden koparmayı başararak, direnişin önemli oranda zayıflamasını sağladı.

İşçiler direnişe başlamadan önce Genel İş Sendikası 2 No'lu Şube'ye giderek örgütlenmek istediklerini dile getiriyorlar, ancak sendika, belediye başkanı ile karşı karşıya gelmek yerine işçilere sırt çevirmeyi seçiyor. Böylece örgütsüz kalan işçilerin işi de zorlaşıyor. İşçiler şu anda bir komite kurmuş durumdadır. Seslerini kamuoyuna duyurmak amacıyla eylem ve etkinliklerine uzun bir süredir devam ediyorlar. Daha önce direnişin 3. gününde yaptığımız bir haber gazetemize yansımıştı. **Direnişin 45. gününde işçileri ziyaret ederek gelişmelere dair bilgi aldık.** Şu anda işçiler sürekli bir arada durmaya çalışsalar da sayıları oldukça azalmış durumda. Sendikanın işçilere sahip çıkmayan tutumu işçilerin moralini de etkiliyor. Burada ülkemizdeki sendika gerçekliği bir kez daha karşımıza çıkıyor. Sendikaya üye olmak için başvuran işçilere kapılar kapatılıyor. Sendikalar sarı-bürokrat, işbirlikçi anlayışların elinde bu hale gelmiş durumda. İşçiler her Çarşamba günü bir eylem yaparak Adana İnönü Parkı'nda bir araya geliyor ve "Çocuklar aç, babalar işsiz. Bu zulüm ne zaman bitecek" pankartı açarak, basın açıklaması yapıyorlar. "Zafer direnen emekçinin olacak", "Direne direne kazanacağız", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz" sloganlarını haykıran işçiler, belediye başkanına seslenerek "hakkımızı alana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" diyorlar. İşçiler açıklamada; belediyenin temizlik işlerinde yolsuzluk yaptığını söyleyerek gerçeklerin aydınlatılmasını ve işe geri dönmek istediklerini belirttiler. Basın metninin okunmasının ardından sloganlarla belediye binasına yürüyen işçiler, eylemlerinin her Çarşamba devam edeceğini ve mücadelenin süreceğini haykırdılar. Biz de sürece ilişkin işçilerin görüşlerini aldık;

"İşçi değil, askeriz"

- Bize kendinizden bahsederek, direni-

şin nasıl geliştiğini anlatır mısınız?

Cemal Kaplan: 20 yaşındayım. Adanalıyım. Bir yıldır bu şirkette çalışıyorum. Kamyon arkasında çöp topluyorum. Biz haklarımızı alamıyorduk, sigortamız yatmıyordu, bunların hakaretleri de cabası. **Biz orda işçiydik, ama onlara göre askerdik.** 42 arkadaşımızın işten çıkarılması ile birlikte biz de direnişe başladık. Direnişin üçüncü günü polis yanımıza geldi. "Akşama kadar vaktiniz var. Eğer buradan ayrılmazsanız zor kulanacağız" dedi. Çünkü onlara göre bizim yaptığımız suç. Genel İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Kemal Aktan yanımıza geldi, notere gitmemizi ve belgelerimizi vermemezi istedi. Biz de güvenerek oraya gittik, ancak bir süre sonra sendikamızın bizi oylandığını fark ettik. Belediye Başkanı "40 kişi dışında herkesi alacağız" dedi. 40 kişi dışında herkes gitti. Kapıda Murat Akça'nın hakaretlerine uğradılar. Herkes geri döndü.

Belediye ve şirket işçilere düşmanca davranıyor. O günden beri direnişimiz devam ediyor. Şu anda çalışmayan, işten çıkarılan 400 işçi var. Bizimle beraber başlayan işçilerden 50-60'ı başka yerle gönderildi. Şu anda şirketle de belediye başkanıyla da görüşmüyoruz, çünkü çağrılarımıza yanıt vermiyor. Bizim yerimize 200 işçi işe alındı. Yeni işçi oldukları için ne yapacaklarını bilmiyorlar. **Kaza yapanlar, kafası, kolu kırılanlar olmuş. Sakatlanan çok insan var.** Belediye daha fazla işçi alacaktı, ancak bizim yaptığımız eylemlerden sonra işçilerden vazgeçenler oldu. İçerdeki işçilerden bazıları ile görüşüyoruz. Onlar da mecbur kaldıkları için çalışıyorlar. Biz her Salı günü bir arkadaşımızın yanında bir araya geliyoruz 30-35 kişi. Neler yapacağımızı konuşuyoruz. Önümüzdeki günlerde bir piknik yapmayı düşünüyoruz. **Hakkımızı alana kadar mücadelemiz devam edecek.** Adana halkından destek istiyoruz. Her Çarşamba saat 12:30'da İnönü Parkı'ndayız. Son olarak sendikamızın tutumu-

nu da kınıyorum. Belediye Başkanı ile pazarlık yapıp işçileri sendikaya üye yapmadı.

- Siz işçilerin temsilcisi olarak direnişi nasıl devam ediyor, bize aktarır mısınız?

Doğan Akarcalı: Ben de temizlik şirketine bir yıllık şofördüm. Arkadaş gelişmeleri aktardı. Alacaklarımız verilmiyordu. Bazı arkadaşlarımız işten çıkarılıyordu. Bize 20-25 günde girdi çıktı yapıyordu. Biz de sendikalaşma yoluna gittik. Sendika bizimle ilgilenmedi. 7 Mayıs'ta eylem yaptığımız için geldi gerginlik oldu. Ertesi gün 40 kişiye fesihi gönderildi. Biz de işi bıraktık. Şu anda 410 kişi işten çıkarılmış durumda. Bugün 45. günümüz. Biz buradaki durumu Belediye Meclisi'ne taşıdık. Patron hakkında suç duyurusunda bulunduk. Şu ana kadar belediye başkanı hiçbir açıklama yapmadı. Yargı aşaması sürüyor. Bunun yanında Belediye'de dönen yolsuzlukların üzerine gidiyoruz.

(Mersin)

"Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız!"

21 Haziran 2006 Çarşamba günü saat 12:30'da Bayraklı Adliyesi önünde bir araya gelen BES'li emekçiler adliye çalışanlarının ücret artışıyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. BES İl Şube Başkanı Musa Sever'in okuduğu metinde; "Sendikamız, yargı çalışanların arasında ücret farklılığını artıracak yeni düzenlemeye karşıdır. Hakim ve savcıların ücretlerinin artırılmasına karşı değiliz, biz bu iyileştirilmenin bütün yargı çalışanlarını kapsamını istiyoruz" dedi. "İnsanca bir yaşam istiyoruz", "Sadaka değil toplu sözleşme", "Toplu sözleşme hakkımızı grev silahımız" sloganlarının atıldığı açıklamada PTT yönüne doğru yürüyüşe geçilecek eylem sona erdirildi. (İzmir)

Emekçinin Gündemi

GELECEĞİMİZİ İHANETÇİ SENDİKA ÇETELERİNE EMANET ETMEYELİM!

Sendikaların, işçi sınıfının siyasal, ekonomik ve demokratik taleplerini kazanmak ve çalışma yaşamında karşılaşılan sorunların çözümünü için kurulan örgütlülükler olduğunu hepimiz biliyoruz. **Buraya kadar bir sorun yok, fakat bugün egemen sendikal anlayışlara ve konfederasyonlara baktığımızda tam tersi bir durumla karşı karşıya olduğumuz gerçekliğini görüyoruz.** Bugüne kadar çıkartılan ve bugün çıkartılmaya çalışılan, başta Mezarda Emeklilik ve Kölelik Yasaları olmak üzere, biz işçi ve emekçiler açısından kabul edilmesi mümkün olmayan tüm sosyal yıkım yasaları; **kıdem tazminatının gaspı, esnek çalışma, özelleştirmeler, taşeronlaştırma, norm kadro vb.** yasalar sendikal ihanetin ne boyutta olduğunun göstergesi olmuştur.

Sermayenin kapalı kapılar ardında dilendirmeye çalıştığı TOBB, TÜSİAD ve TİSK gibi kurumların "mikro ekonomik tedbirler almak gerekli" gibi söylemleri dikkate değerdir. Bugün IMF ve DB tarafından eksik bırakıldığı söylenen bir takım hususlar "işçi sınıfının temsiline" soyunan Türk-İş, Hak-İş ve DİSK tarafından tamamlanmaktadır. Sendikalar adeta sistemin ve sermayedarların arka bahçesi konumuna gelmiş, işçi ve emekçilerle sistem arasında bir tampon görevi görmeye başlamışlardır. **Nerede bir grev, direniş ve gelişme varsa orada sendikal bürokrasinin ihanetini görmek artık normal hale gelmiştir.** SEKA işçileri, TEKEL işçileri -ki TEKEL işçilerinde kısmi kazanımlar olsa da ucu açık bırakılmıştır- ve yakın zamanda Serna-Seral

işçilerinin direnişleri sendikal bürokrasi ve ihanetin çemberine kurban gitmiştir. Bunlarla birlikte İstanbul Büyükşehir ve ilçe belediyeleri ve Belediye İktisadi Teşekkülü'nde çalışan ve yaklaşık 30 bin işçiyi kapsayan Toplu İş Sözleşmeleri de bu ihanet çemberinin içerisinde devam etmektedir. **Biten TİS'lere baktığımızda kazanılan yeni hiçbir şeyin olmadığını ve hatta ekonomik anlamda ciddi kayıpların yaşandığını söylemek mümkündür.** Özellikle İSKİ ve İGDAŞ işçilerinin TİS'lerinde yetkiyi elinde bulunduran Tes-İş sendikasının geçmiş yıllarda yaptığı ihaneti unutmadan (belediye işçilerinin greve çıkmaya hazırlandığı bir süreçte sözleşmeyi bitirerek patronlara çok büyük bir koz vermişti ve diğer sendikalar da sözleşmeleri imzalamak durumunda kalmıştı) doğru ve kararlı bir şekilde geleceğimize sahip çıkmalıyız. Süreci çok iyi değerlendirip, sınıf sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda bulduğumuz işyerleri ve sendika şubelerinde devrimci, demokrat ve ilerici işçilerle birlikte mevcut durumu tüm işçilere kavratmalı ve

sendika şube ve genel merkezlerine baskı yapmalı, TİS'leri ve geleceğimizi ihanetçi sendikal çetelere teslim etmemeliyiz. Yerel yönetimlerin merkezi yönetimle aynı siyasal anlayışta olması nedeni ile dillendirilen; ekonomik istikrar, tek haneli enflasyon vb. söylemleri işçi ve emekçiler arasında teşhir etmeli, son yaşanan % 20'lik devalüasyonu ve yağmur gibi yağın zamları ve söylenen yalanları açığa çıkartmalıyız.

Süreci daha sağlıklı değerlendirmeli ve Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in daha da güçlenmesini sağlayacak şekilde çalışmalarımıza yön vermeliyiz. Bulduğumuz işyerleri ve sendikalarda sınıf sendikacılığı ilkeleri ve programımız doğrultusunda işçi ve emekçileri sendikal birliğimiz çatısı altında örgütlemeli ve sorunu yalnızca TİS'lere indirgememeliyiz. Çalışma yaşamına ilişkin diğer sorunları gündeme getirirken çıkartılan ve çıkartılmaya çalışılan diğer tüm anti-demokratik yasalara ve uygulamalara da karşı çıkılmalı ve bunlara karşı yapılan eylem ve etkinliklere katılmalı ve eylemlilikler örgütlemeliyiz.

Çukurova köylüleri; “AKP’nin tarım politikası yok; Amerika’nın, AB’nin var!”

Yazın gelmesiyle beraber ülkemizin birçok yerinde tarlalar, ovalar hareketlenmeye başladı. Kış aylarını daha çok yaz için hazırlık yaparak geçiren köylüler için artık iş, hasat mevsimi. Gün doğumu ile birlikte tarlaya inen köylüler günbatımına kadar çalışarak, mahsulü kaldırıyor. Bir yandan da havaların ısınması köylülerin işini zorlaştırıyor.

Çukurovalı köylüler sarı sıcağın altında gelecek umutları için biber çapalıyor, buğday biçiyor, fasulye topluyor. Ancak birçok üründe bekledikleri fiyatı alamayan köylüler, hayal kırıklığına uğruyor. Geçmişe oranla daha çok çalışmasına rağmen rekabetin artmasından dolayı ürününü istediği fiyata satamıyor. Piyasaya giren ve köylülerin üretimini önemli oranda etkileyen uluslararası şirketler, köylüleri giderek daha fazla kısıp alıyor. Eskiden kendi kendilerine karşıladıkları ve para vermedikleri birçok girdiye artık daha fazla para veriyorlar. Rekabetin artması köylülerin daha çok masraf yapmasına neden oluyor. Ancak bu masrafların karşılığında kazanç, ürünün giderlerini dahi karşılamıyor.

Emperyalistler ve uşakları yalan söylüyor

Ülkemizde uygulanan IMF patentli tarım politikaları sayesinde tarım arazileri uluslararası şirketlere satış adı altında peşkeş çekiliyor. Köylülere uygulanan sübvansiyonlar kaldırılıyor, destekleme, işletme kredileri düşürülüyor; bunun karşılığında piyasaya uluslararası şirketler sokuluyor. **Hareket alanları genişletiliyor ve köylünün bunlarla rekabet etmesi istenerek idam fermanı yazılıyor.** Patron-ağalar ise köylülerin yaşadığı bu yıkımı açlık ve yoksulluğu büyük yalanlarla gizleme çalışıyor. Köylüleri üretmez hale getirecek, elindeki toprağı satmak zorunda bırakacak politikaları uygularken pembe tablolar çiziyorlar. Türkiye’nin uzun bir süredir gündeminde olan ve emperyalistlerin uşağı olan hakim sınıfların parlatarak her dönem önümüze sürdükleri Avrupa Birliği masalları yine ekranlara taşınıyor. AB emperyalizminin acımasız ve katliamcı gerçek yüzünü gizleyerek demokrasi ve refah vaatleriyle halkımıza sunan hakim sınıflar büyük bir yalan kampanyasına tekrar start vermiş durumdalar.

AB’ye üye olan ülkelerin 5-10 yıl içinde nasıl yoksullaştığını, işsizliğin nasıl arttığını gözlerden uzak tutarak AB’ye girmenin işçi ve

köylülerin kurtuluşu olacağını iddia ediyorlar. AB’nin emperyalistlerin bir ittifakı olduğunu bunların da kan ve sömürü ile beslendiklerini, bu birliğe giren ülkelerin uluslararası tekellerin azgınca istilasına uğradığını köylülere emekçilere söylemiyorlar. **Irak’ta binlerce insanın kanına nasıl girdiklerini, silah ticaretini nasıl finanse ettiklerini, köylülerin ihtiyacı olan tohumlara uluslararası tekellerle nasıl el koyduklarını ve nasıl istedikleri fiyattan sattıklarını anlatmıyorlar.** Yunanistan köylüsünün yaşadığı yıkımdan söz etmiyorlar.

AB emperyalistleri ülkemizi ekonomik olarak giderek daha fazla kısıp alıyor ve AB normları, kriterleri, müzakere süreci ile ülkemiz egemenleriyle pazarlıklarını geliştiriyorlar. AB emperyalistleri ülkemizdeki yer altı ve yer üstü kaynaklarını daha fazla ve daha rahat sömürebilmek, dinginsizce talan edebilmek için görüşmeler yapıyor. **AB üyesi ülkelerdeki köylülere uygulanan sübvansiyon, destekleme ve krediler dikkate alındığında ülkemizde köylülerin rekabeti zor görünüyor.** Bu durum önümüzdeki birkaç yıl içinde daha çok köylünün piyasadan çekilmesine, yoksullaşmasına ve topraklarını emperyalistlere satmasına neden olacak. Emegini toprağı döken köylüler üretmez hale gelecek. Çukurova köylüleri, uçsuz bucaksız ovalarda artık toprağı süremeyecek, su kanallarından suyu toprağı yediremeyecek. Çukurova köylüleri üretirken kazanamadıklarını görünce tarımsal üretimi bırakmak zorunda kalacak ve yeni istihdam alanı da olmadığından daha da yoksullaşacaklar.

Devletin tarım politikası köylüyü öldürüyor!

Tarım sektöründe bu gelişmeler yaşanırken bizler de ülkemizin biber ihtiyacının önemli bir bölümünü karşılayan **Mersin’in Adanalıoğlu Beldesi’ne** giderek köylülerin AB ile ilgili düşüncelerini aldık. Yüksek sera yöntemi ile üretimin yapıldığı bu bölgede bundan birkaç yıl öncesine kadar sadece birkaç yerde yüksek sera varmış. Bu yöntemle daha fazla ürün elde edilebildiği için piyasaya giren ürün miktarında artış olmuş, bu durum fiyatların düşmesine, eski tarzda üretim yapanların iflas etmesine neden olmuş. Şu anda bölgenin büyük bir çoğunluğu yüksek sera üretimi yapıyor. Maliyeti çok yüksek olan bu yöntemde,

köylüler zorunlu olarak masrafı karşılayabilmek için bankalardan milyarlarca liralık işletme kredisi alıyor. Ancak mahsul maliyetini kurtarmayınca borcu ödemek için tarlasını satıyor. Bölgede geçmişte yüzlerce dönüm arazisi olanların şu anda birkaç dönüm arazisi kalmış durumda. Köylüleri şimdi de daha büyük bir sorun bekliyor: **“AB kriterlerine göre ve AB’nin verdiği fonlarla üretim ve bölgede başlayan teknolojik sera.”**

Bu yöntemde amaç, en az alanda en fazla üretimi elde edebilmek. Örneğin 5 dönümlük bir araziden bu yöntemle 20 dönümlük bir araziden eski yöntemle alındığından fazla verim almak mümkün. **Yöntemin maliyeti ise yüksek seranın maliyetinden de yüksek.** Kısacası köylüleri önceki süreçlere benzer günler bekliyor. Piyasada artık daha fazla ürün olacak, fiyatlar düşecek, köylü zarar edecek, borca girecek, tarlasını satacak ve teknolojik sera yaptırabilenler tekrar piyasaya dahil olacak diğerleri ise açlıkla boğuşacak. Şu anda bölgede milyarlarca liralık sera kuran köylülerin durumu ise oldukça kötü, çünkü gelir giderleri karşılamıyor. Köyde dolaşarak bu sorunları yaşayan köylülerle sohbet ettik.

“Tarım politikaları tarımı öldürüyor”

- Bu yıl ne ektiniz? Ürün hakkında bilgi verir misiniz?

Kemal Yatkin: Benim 10 dönümlük arazim var. Bu yıl patlıcan ve biber ektim. 2 sene önce de patlıcan ve biber ekmiş, yine para kazanamamıştım. Geçen yıl ispanak ektim, yine kazanamadım. Biz de ispanağı tarlada bıraktık. Bu yıl patlıcan 1.5 YTL’yi buldu. Patlıcan az olunca fiyatı yükseldi. Mayıs-Haziran aylarında havalar serin gitti, patlıcan randıman vermedi. Dolayısıyla hale mal girmedi. Biber fiyatları Mayıs-Haziran aylarında 100 bin lira-ya düştü.

Birkaç gün önce tekrar yükseldi. Fiyatların bu değişimi normal değil, bunun arkasında dış güçlerin olduğunu düşünüyor. Biber fiyatları düşünce köylü kurtarmayacağını bildiği için bibere ilaç bile atmamıştır. Böyle olunca piyasada biber azaldı, fiyat tekrar yükseldi, ama bu durum normal değil.

Bu bölgede açık ve sera olmak üzere iki tip ekim vardır. Ben açık ekim yapıyorum. Mart 15’te karar verdim. Nisan 15’te tarlaya girdi biber. Benimki yazlık ekim. Bir de Haziran ortasında ekim var, buna da güzlük ekim denir. Güzlük Ekim’de sonbaharda toplarsın. Yazlık ekimde yaz ortasında. **Ben buraya 3 bin YTL’ye damlama döşedim, tarlayı hazırladım, ilaçla beraber 1000 YTL yapar. Tarla iki kere sürülüyor.** Fide siparişi verdim 3 bin YTL’ye, toplam 7 bin YTL. Bunun otlama mücalesi var. Her gün 10-15 kişi ot çekiyor, o da 1000 YTL. Sıvı gübreleri ilaçları da ekleyeceğiz. Beş günde bir ilaç ve gübre atıyoruz. Normalde 5 dönümden 5 ton almamız gerekiyor. Biber ve patlıcan yazın ortasında 1 YTL’ye giderse başa baş çıkar ancak bu yıl biber 100 bine gitti. Yani zarardayız.

- Son günlerde AB üzerinden tartışmalar yürütülüyor. AB’nin tarıma yönelik politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? 4 yıldır hükümette olan AKP’nin tarım politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Tarımda uygulanan politikalar tarımı öldürmeye dayalı. Avrupa Birliği’nin talimatlarını uyguluyorlar. AB’nin köylülere dayatmaları var. Şu anda köylü yüksek serada borçlarını ödeyemez durumda. AB normları 2007’de kabul edilirse, yüksek sera yapan köylülerin sonu gelecek. **Çünkü rekabet edemez hale gelecek.** 5 yıl önce yüksek serası olanlar zengindi şimdi fakirleştiler. Şimdi yüksek seralar her yerde var, büyük paralara mal oluyor, ama sahipleri fakirleşti.

Tüm bunlara karşı köylülerin biraraya gelmeleri gerekiyor. Birlik kurmaları gerekiyor. Bu işin çözümü örgütlenmekten geçiyor. Bireysel tepkilerle bir yere varılamaz. Bireysel hiçbir çıkış çözüm getirmez. Köylüleri bilinçlendirmek gerekiyor. Çok şükür bir toplumuz. Bu en fazla köylüye yansıyor. Kismetle başlıyor, **“Allah utandırmasın”**la devam ediyor, **“inşallah kazanırız”** diyor.

Şu anda köylüler AB’nin tarıma uygulayacağı politikalarla habersiz. 2007’de tüm desteklemeler, işletme kredileri kesilecek. AKP’nin tarıma yönelik bir politikası yok. Bunlar sadece uygulayıcıdır. Bunlar jandarma gibi emirleri yerine getirenlerdir. **(Mersin)**

Tüm bunlara karşı köylülerin biraraya gelmeleri gerekiyor. Birlik kurmaları gerekiyor. Bu işin çözümü örgütlenmekten geçiyor. Bireysel tepkilerle bir yere varılamaz. Bireysel hiçbir çıkış çözüm getirmez.

“Atık havuzunda yetişen zeytin ağaçları...”

Hatırlanacağı üzere **İzmir 4. İdare Mahkemesi**, Bergama Ovacık'taki altın madenin imar planlarını iptal etmişti. İptal davasını açan İzmir Barosu avukatlarından **Senih Özay** gelişmeler üzerine, İzmir Valiliği'nin **Koza Altın İşletmeleri A.Ş.**'nin işlettiği altın madenini bir an önce kapatması gerektiğini söylemişti. Özay, bu kararın Koza şirketine karşı doğrudan verilmiş ilk karar olduğunu da belirterek; “**Madencilik şirketi, şimdiye kadar verilen bütün yargı kararlarını ‘Bizimle ilgisi yok; daha önceki Newmont, Normandy, Eurogold şirketlerinin dönemini kapsayan kararlar, bizi bağlamaz’ diye karşılıyordu. Ama bu karar doğrudan Koza’yla ilgili**” demiş ve şirketin tüm yalanlarının ortaya döküldüğünü eklemiştir.

Ancak Bergama Ovacık Altın Madeni'nde imar planlarının iptaliyle ilgili mahkeme kararı halen uygulanmadı. Konuyla ilgili açıklama yapan Elele Hareke-

ti Dönem Sözcüsü Avukat **Berrin Esra Kaya**, mahkeme kararlarını umursamayanlar hakkında suç duyurularında bulunacaklarını ve tazminat davaları açacaklarını belirtti. Kaya, kararın uygulanmaması nedeniyle doğan kamu zararının ilgili kamu görevlisine, yani Vali'ye rücu edilmesi için hukuksal mücadele yürüteceklerini açıkladı ve “**Kimsenin yaptığı yanına kâr kalmayacaktır**” dedi.

Avukat Kaya'nın verdiği bilgiye göre, 20 Haziran tarihi itibarıyla mahkeme kararının uygulanması, işletmede ruhsatsız hale gelen yapılarda hiçbir faaliyete izin verilmemesi ve madenin mühürlenmesi gerekiyordu, ancak öyle olmadı.

“Vali'ye idari ve adli soruşturma açılın!”

Kaya “Bergama Ovacık Altın Madeni söz konusu olduğunda, çevre sağlığı ve canlı yaşamının önceliği ilkesi yok; mahkeme kararlarının hiçbir önemi yok; ‘hu-

kuk devleti’, Anayasa hiç yok. Orada, hiçbir kural tanımadan, ne pahasına olursa olsun, altıncı şirketlerin çıkarlarına işletmenin sürdürülmesi var” dedi.

Mahkeme kararını uygulaması gerekenin İzmir Valiliği olduğuna dikkat çeken Kaya “**Bu uygulamasıyla Vali suç işlemiştir, hemen idari ve adli soruşturma açılmalıdır**” dedi ve Elele Hareketi'nin yetkililerce çağrılarını dikkate alınmadığı takdirde hukuki süreç başlatacaklarını ifade etti.

İzmir 4. İdare Mahkemesi, Bergama Ovacık'taki altın madenin imar planlarını iptal etmiş ve 16 Mayıs 2006 tarihinde karar İzmir Valiliği'ne tebliğ edilmişti.

Enerji Bakanı yalan söylüyor!

Koza Altın Şirketi'nin işlettiği Ovacık Altın Madeni'ni gezen Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Hilmi Güler**, hükümetin altın arama çalışmalarını desteklediğini söyledi.

Aslında tüm bu yaşananlar ne Bergama köylüleri ne de bu direnişi yakından takip edenler için şaşırıcı gelişmeler değil. Daha önce de defalarca alınan mahkeme kararlarına rağmen, şirket madeni çalıştırmak için her türlü kirli yöntemi denemiştir. Hatta alınan mahkeme kararlarına rağmen Enerji Bakanı Hilmi Güler, Türkiye'nin her yıl 250-300 ton altın ithal ederek, 4-5 milyar dolar dövizü yurtdışına transfer ettiğini, ülkenin 6 bin 500 ton bilinen altın rezervi bulunduğunu; Ovacık'ta bu yıl 6.5 ton altın üretilerek 120

milyon dolar ciro elde edildiğini aktararak para ile kamuoyunu satın almaya bile çalışmıştı. Hatta Koza Şirketi'nin başarılı çalışmalar yaptığını söyleyen Güler, herkesin gözünün içine baka baka “**Pırl pırl bir çevre koruma sistemine sahip bu tesisin hiçbir problemi söz konusu değil. Buraya ikinci kez geliyorum. Çalışmalarını çok başarılı görüyorum. Şimdiye kadar 21.5 ton altın üretilen madende Koza Şirketi, 6.5 ton üretim yaptı. Bu tip yatırımları sonuna kadar destekliyoruz. Altını son gramına kadar çıkaracağız, bunda kararlıyız**” demiştir.

Daha önce de madenin çalışmaları ile ilgili eleştirilere atık havuzlarında yüzen ördekler örnek veriliyordu. Siyanüre en dayanıklı hayvanlardan biri olan ördeklerden eskileri öldükçe yerine yenileri gizlice yerleştiriliyordu. Şimdi aynı şey zeytin ağaçları üzerinden yapılmak isteniyor. Zeytin üretiminin bölge halkı için önemli bir geçim kaynağı olmasından hareketle atık havuzlarının yakınlarında zeytin ağaçlarının yetiştiği propagandası yapılıyor. Öyle ki Güler; “**Buradaki madenin atık havuzunda yetişen zeytin ağaçlarından zeytinyağı yapılıyor ve bu kalite ödülü alıyor. Çevreye duyarlı bir parasal zenginlikten bahsediyoruz. Bu bir çıkar meselesi, bu çıkarlar bazı kişileri etkileyebilir**” diyebilmektedir. Çok açıktır ki, Bergama'da uygulananlar sistemin doğaya ve insana yönelik değil, ranta yönelik politikadır. Ancak demokratik kitle örgütleri ve köylüler bu politikayı geçmişte boşa çıkardığı gibi yine çıkaracaktır. (İzmir)

Kömürle değil, kiraz üretimiyle geçiniyoruz!

Bergama'dan Rize Fırtına Vadisi'ne, Bursa'ya, Çanakkale'ye, Tekirdağ'a kadar uzanan geniş bir yelpazede çevreye zarar verecek enerji santralleri kurma çalışmaları devam ederken bu bölgelerin köylüleri de tepkilerini dile getirmeye devam ediyor.

Bursa'da da **Keles Kozaağacı Vadisi'ne** kurulması planlanan Termik Santral'e karşı tepkiler her geçen gün çığ gibi büyüyor. DoğaDer tarafından **Keles Davutlar Köyü Kayadibi Çamlığı'nda** bölgedeki 7 köy halkının katılımıyla gerçekleşen şenliğe Termik Santral tepkisi damgasını vurdu. Kozaağacı bölgesinde bulunan **Davutlar,**

H. Demirci, **Durak,** Karaardıç, **Denizler,** Issız Ören ve **Yunuslar** köylerinin halkı Davutlar Köyü Kayadibi Çamlığı'nda toplanarak düzenlenen şenliğe katıldı. Oyun oynayan, halay çeken ve türkülerle eğlenen köylüler, şenliğin ardından Davutlar Kö-

yü'ne kadar yürüdüler. Aralarında çocukların da bulunduğu, kadın, erkek, genç, yaşlı bine yakın köylü, yürüyüş boyunca ellerinde pankartlarla ve sloganlarla Termik Santral kurulmasına karşı olduklarını dile getirdiler. Santralin kurulmasını kesinlikle istemediklerini söyleyen köylüler, Termik Santral'in bölgedeki kirazları ve doğal hayatı mahvedeceğini belirttiler. Tepkilerini sürdüreceklerini ifade eden köylüler, “**Bölgemize termik santral istemiyoruz. Topraklarımızı korumak için sonuna kadar direneceğiz. Gerekirse topraklarımızı asker gibi koruruz**” diye konuştular. (Bursa)

Çöplükte yaşamak istemiyoruz!

Katı, zehirli, nükleer vb. tüm atıklar egemenlerin elinde halkın sağlığıyla oynamak için bir vesile oluyor. Son süreçte özellikle nükleer ve zehirli atıklar üzerinde tartışmalar yürütülürken, diğer yandan şehir çöpleri de halkın başına bela oluyor. Çöplüklerin yakınlarında yaşamak zorunda bırakılan emekçi halk, bir yandan kokusuyla bir yandan etrafa saçtıkları hastalık virüsleriyle diğer yandan geçmişte İstanbul **Halkalı'da** olduğu gibi gaz birikmesi sonucu yaşanan olası patlama korkusuyla kentlin çöplerinin büyük sıkıntısını çekiyorlar.

Kahramanmaraş'ta da çöp sorunu hem halkın sağlığını hem de tarımsal üretimi olumsuz yönde etkiliyor. Kahramanmaraş Belediyesi ve İl Çevre Müdürlüğü'nün, **Araplar Tepesi** denilen bölgeye çöp fabrikası kurmak istemesi bu nedenle halkın

tepkisine neden oluyor.

Maraş'a bağlı **Maksutuşağı,** Sofluuşağı köyleriyle **Narlı Belediyesinin** talebi üzerine **15 Haziran** günü Araplar Tepesinde keşif yapılması halkın protestosu ile karşılandı. Çöp fabrikasının sağlığa, tarımsal alanlarına ve içme sularına zarar vereceğini belirten iki bin beş yüz kişilik kitle “**Çöplükte yaşamak istemiyoruz**”, “**Narlı ovasındaki arazileri yok etmek ülkeye kötülüktür**”, “**Çocuklarımızı karanlık bir gelecek bırakmak istemiyoruz**”, “**Kirletilmiş gelecek istemiyoruz**” yazılı dövizler açan

kitle keşif ekiplerini öfkeyle karşıladı. Protesto eyleminden ÇED raporunun altına imza atan Pazarlık Belediye Başkanı **Memiş Özdal** da nasibini aldı.

Maraşlılar yaşamlarını, sağlıklarını, topraklarını ve çevreyi korumakta ısrarlı olacaklarını ifade ederek eylemlerine son verdiler. (H. Merkezi)

Devrimciler ölür, devrimler sürer gider!

Geçen yıl Haziran ayında yitirdiğimiz 17 MKP kadro ve üyesi, sonsuzluğa uğurlanışının birinci yılında, çeşitli eylem ve etkinliklerle anıldı. Mercan Vadisi'nde devletin kimyasal bombalarının karşısında direnişi seçen 17 kızıl güldü onlar. 17'ler sadece MKP'nin değil irade, duruş ve cüretleriyle bütün devrimcilerin kayıdır. Türkiye'nin dört bir yanında olduğu gibi 17'ler İstanbul'da da kitlesel bir şekilde anıldı.

Gazi Mahallesi Eski Karakol Dura-

ğında toplanan yaklaşık 500 kişi önde "Halk savaşçıları ölümsüzdür"-DHP, "Vartan'ın Mercan'a feda olsun canımız Halk Savaşı'na" ve 17'lerin resimlerinin olduğu pankartlar açarak sık sık "Katil devlet hesap verecek", "Mercan'da bir ses 17'ler ölmez", "Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı", "Mercan'da ölenler onurumuzdur", "Vartan'ın Mercan'a feda olsun canımız Halk Savaşı'na", "Bedel ödedik bedel ödeceğiz", "Yaşasın devrimci dayanış-

ma" sloganlarını atarak Cemevi önüne kadar yürüdü. Buradan otobüslere binerek Cebeci Mezarlığı'na gidildi.

Kortej halinde Dursun Turgut, Çağdaş Can ve Ersin Kantar'ın mezarı başına gelinerek burada anma gerçekleştirildi. Ruhan Mavruk'un 17'ler için okuduğu şiirin ardından Grup Yel'in söylediği marşlarla anmaya son verildi. Anmaya Partizan, ESP, HÖC ve birçok kurum da destek verdi.

Mezar anmasının ardından akşam üzeri Okmeydanı Fatma Girik Parkı'nda DHP tarafından 17'ler için bir etkinlik düzenlendi. Saygı duruşu ve DHP'nin konuşmasıyla başlayan etkinlikte serbest kürsüde şehit anaları, Partizan, ESP, BDSP, HÖC ve birçok kurum söz aldı. Daha sonrasında YÇKM tarafından düzenlenen, içinde 17'lerin görüntü ve konuşmalarının olduğu sinevizyon gösterimi izletildi. Etkinliğe Grup Yel, Grup Gece Tutuştu, Grup Mayıs ve Grup Munzur'un marşlarıyla son verildi.

(İstanbul)

DERSİM

Geçtiğimiz yıl 17 Haziran tarihinde Dersim'in Mercan Vadisi'nde devletin kolluk güçleri tarafından katledilen MKP'nin önder ve kadrolarının da aralarında bulunduğu 17 devrimci,

Türkiye'nin birçok yerinde olduğu gibi Dersim'de de anıldı.

17'leri anmak için Sienk Mahallesi Devlet Hastanesi yakınında bir araya gelen DHP, HÖC, ESP ve Partizan okurları mezarlığa kadar yürüyüp mezar

başında anma yapmak istedi. Kitlenin sloganı ve pankartsız yürümesini dayatan kolluk güçleri ile kitle arasında çıkan çatışma uzun saatler sürdü. Polisin saldırısıyla başlayan çatışmalar Dersim-Elazığ karayollarında ve sokak aralarında devam etti. Asker ve Özel Harekât Timlerinin de katıldığı gaz bombaları, coplar ve panzerlerin kullanıldığı çatışmalar sonrasında 64 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınanların bir bölümü aynı gece geç saatlerde serbest bırakılırken 32 kişinin gözaltı süresi uzatıldı. Savcılığa çıkartılan 32 kişiden 6'sı tutuklama kararıyla mahkemeye sevk edilirken aralarında okurumuz Ufuk Kalanç'ın da bulunduğu üç kişi tutuklandı.

"Feda olsun canımız Halk Savaşı'na!"

17'ler birçok ilde olduğu gibi Sarıgazi'de de eylemle anıldılar. 17 Haziran Cumartesi günü saat 12:30'da Sarıgazi Dünya Hastanesi önünde toplanan kitle, kortejler oluşturdu ve "Gündoğdu" marşını söyledikten sonra yürüyüşe geçti. "Canımız halk savaşına feda olsun" yazılı pankart açan DHP kitesinin arkasında destek veren kurumlar da kendi pankart ve flamalarıyla katıldılar. Anmaya, ESP, AKADER, BDSP, Alinteri, HÖC destek veren Partizan da "17'ler ölmedi kavgamızda yaşıyor" pankartı ile katıldı. Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri'nin çelenginin taşındığı yürüyüşte sık sık, "17'ler ölmedi, yaşasın Halk Savaşı", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı. Mezarlığa gelen kitle, 17'ler şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Burada yapılan konuşmada, "Aralarında MKP Genel Sekreteri Cafer Cangöz'ün de bulunduğu 17 halk savaşçısını, faşist devlet katletmiştir. Burada susmadığımızı duyurmak için 17'leri anıyoruz" denildi. DHP, BDSP ve ESP'nin ilettiği mesajlarda devrimci dayanışmanın önemi vurgulandı. Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri adına bir ana, "17'leri anmak onların taşıdığı bayrağı Munzur'un tepelerine taşımakla mümkündür. 17'lerin kanını yerde bırakmayacağız" şeklinde konuştu. Partizan Şehit Tutsak Aileleri adına yapılan konuşmada da "Bedel ödedik bedelini ödetmesini de iyi biliriz. Faşizm dün canı bir şekilde öldürdü, bu gün de öldürmeye devam ediyor. Devrimciler öldü ama devrim ölmez. Analar olduğu sürece devrim olacak" denildi. Grup Munzur'un söylediği marşlara hep birlikte eşlik edilerek coşkulu bir şekilde söylenmesinin ardından anma saat 13:30'da sona erdi. (Kartal)

Devletim için sustum!..

İstanbul Gazi Mahallesi'nde 12-13 Mart 1995 yılında yaşanan katliamda kolluk güçleri halkın üzerine ateş açmış, 22 kişi bu saldırı sırasında yaşamını yitirmişti. Bir kahvehanenin kontralar tarafından taranmasıyla başlayan ve bu olay üzerine Gazi Cemevi önünde toplanan kitlenin üzerine panzerden ateş açılmasıyla katliama dönüşen olayda, 22 kişi katledilirken 400'ü aşkın kişi yaralanmış, olay sonrası öldürülenlerin cesetlerinin incelenmesi üzerine hedef gözeterek tek mermi ile katledildikleri ortaya çıkmıştı.

Saldırının ardından eşgalleri belirlenen polislerden Adem Albayrak ve Mehmet Gündoğan tutuklanmış ve dava da "güvenlik" bahane edilerek Trabzon'a taşınmıştı. Kısa süre sonra katillere en az üç yıl en çok 7 yıla varan cezalar verilmiş, ancak daha sonra yattıkları süre ve "Şartlı Salıverilme

Yasası" gözetilerek de salıverilmişlerdi.

Katliamın sorumlusu devlettir!

Ancak bırakıldıktan ve hatta suç tarihinden çok sonra katiller, polislikten ihraç edildi. Kıyamet ise bu zaman koptu. 2 ay kadar önce polislikten ihraç edilen Albayrak; Adliye çıkışında ise kendisini yakanları ve aynı zamanda katliamın asıl sorumlularını şöyle ifade etti; "Devletim için sustum ve hapis yattım!"

Albayrak kendini tutan ellerle ilgili de şunları kaydetti; "Mehmet Açar, Necdet Menzir, Hayri Kozakçioğlu gibi isimler söz konusu dönemde operasyonun başındaydı. Emri onlar vermişti. Hapse biz gir-dik! Kimileri kahraman ilan edildi. Onlar bakan ve milletvekilleri oldu, biz mahkum

edildik. Yargılanması gerekenler bizler değil başımızdakilerdir." Şemdinli'de sanıklara verilen göstermelik cezaların ve Seferi Yılmaz'ın tutuklanmasının ardından; erken seçim çalışmaları ile yıldızı parlatılmak istenen Mehmet Açar'ın gerçek yüzünün görülmesi açısından ve özellikle de devletin, uşaklarını kullanım süreleri dolduktan sonra nasıl bir paçavra gibi attığının göstergesi olan bu itiraflar bizler için yeni değildir.

Keza daha yargılama süreci devam da ederken katliamda evlatlarını, eşlerini, kardeşlerini yitiren birçok aile mahkemede defalarca katliamın arkasında bunların olduğunu, bu insanların(!) yargılanması gerektiğini söylemişti. O dönemde bu talep "yeterli değil olmaması sebebi" ile red edilmiş, müdahil avukatlarının bile bu talepleri ilk başvuru-

lar gerekçe gösterilerek reddedilmişti.

Elbette ki bu gelişmelerin gösterdiği önemli gerçeklerden birisi de devletin kimin devleti olduğu sorusuna verilen açık ve net yanıtıdır. Açık ki devlet, katledilenlerin değil, katledenlerin devletidir. Bu olay sırasında ise "yanan" diğer bir deyişle harcanan Adem Albayrak ve Mehmet Gündoğan ise sadece katil ellerin tuttuğu maşadır ve maşaların kullanım tarihi bittiğinde gittikleri yer ise çöplüktür!

TC ordusu gürültüyle gittiği operasyondan sessizce döndü

Kürt halkına tahammülsüzlüğü her geçen gün derinleşen faşist TC'nin Türkiye Kürdistanı'nda halka yaşattığı, yaşatmaya çalıştığı vahşet kendi çıkmazının açık bir göstergesidir. **Devlet yıllardır sürdürdüğü imha ve inkar saldırıları ile, Kürt halkının mücadelesini bitirememiş, aksine yaşananlar Kürt halkında meşruluk ve haklılık bilinci yaratmıştır.** Yaşananlar bu gerçeğin açık ve net bir ifadesidir. Yıllarca evleri yıkılan, köyleri yakılan, yargısız infaz, keyfi gözaltı ve tutuklamalara maruz bırakılan Kürt halkı, faşizmin tüm baskı ve dayatmacı politikalarına karşı dağlarda ve alanlarda serhildanlarla yanıt vermiştir.

Türkiye Kürdistanı'nın her metre karesine binlerce askeri topu ve tankıyla çıkartma yapan faşist TSK, dün olduğu gibi bugün de hüsrana uğramış durumdadır. Yaşadığı hezimetten kaynaklı çılgına dönen kolluk kuvvetleri, ormanları ateşe vererek, şehit gerilla cenazelerine işkence yaparak, halktan insanları katlederek intikam almaya çalışırken, bu durumu ise **"teröre karşı mücadele"** adı altında meşrulaştırıyor ve yasallaştırıyorlar. Bunun en bariz örneğini, emekçi halkı kendilerine karşı her daim tehlike olarak gören egemenlerin ortak ele alarak hazırladıkları TMY tasarısı ortaya koymaktadır. Henüz resmileşmemesine rağmen yasa özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yürürlüğe sokulmaya başlanmıştır.

Savaş naraları suskunluğa dönüştü!

Geçtiğimiz aylarda 240 bin kişilik askeri kuvveti ve teknolojik araçlarıyla sınıra yığınak yapan TSK, sınır ötesi yapacağı operasyonlarla topyekun imha saldırısını başlattı. Ancak efendilerinden izin alamamaları üzerine sınır ötesine geçemeyen faşist TSK, bölgede yoğunlaştırdığı operasyonlarda da ciddi

kayıplar almaya devam etmektedir. Günlerce burjuva-feodal medyada sınıra yapılan operasyon şaşaalı haberler ve manşetlerle duyurulmuş, **"terörün kökü kazınacak"** söylemleri milliyetçi, kafatasçı bir mantıkla gündeme sokulmuştu. Ancak bu operasyonun fiyaskoyla sonuçlanmasının ardından ne yazık ki faşist medya, bozguna uğramış savaş komutanı misali kayıpları gizlemeye çalışmış, bu kez asker cenazeleri dakikalarca televizyon ekranlarını işgal ederek şovenizm bir kez daha ısıtılıp önümüze sürülmüştür.

Tüm bunların yanında TC ordusunun **Türkiye Kürdistanı'nda yaptığı operasyonlarda aldığı kayıplar, üstü örtülmeye çalışılsa da büyüktür.** Mayıs ayında HPG Basın İrtibat Bürosu'nun yaptığı açıklamada HPG gerillalarının yaptığı eylemlerde **47 TC askerinin öldürüldüğü** bilgisi verildi.

Bölgede OHAL geri getirildi

2001 yılında bölgede resmi olarak kaldırıldığı duyurulan, ancak fiili olarak varlığı devam eden OHAL dönemi uygulamaları yeniden açıktan uygulamaya konuldu. Uzun

yıllar boyunca T. Kürdistanı'nın birçok ilinde uygulanan ambargolar, köy yakmaları, zorla göç, infaz ve kayıplar yeniden hızlı bir şekilde uygulanmaya başlandı.

Bu uygulamaların bir kısmı geçtiğimiz günlerde basına da yansdı.

* **Dersim'in Geyiksu Beldesi'nin Sin Köyü kırsalında yaşanan çatışmanın ardından Özel Harekat Timleri ve JITEM elemanlarının öldürülmesinin ardından Geyiksu'na bağlı bir mezra boşaltılmış, köylüler işkencelerden geçirilmiştir.** Bunun yanında çevrede bulunan birçok köy de abluka altına alınmıştır. Aynı gün ve ertesinde Dersim merkezde yapılan düğünler basılmış, **"bizim şehitlerimiz var, eğlence yapamazsınız"** denilerek düğünler engellenmeye çalışılmıştır.

* Öte yandan Van'ın **Bostaniçi Beldesi'nde bir kişi özel timlerce takibe alınmış, takibe alındığını fark eden kişi, Şafak Mahallesi'ndeki İkrım Aydın'a ait boş eve sığınmış, Özel timlerin evi bombalaması sonucu içeride bulunan bir kişi vücudu parçalanarak yaşamını yitirmiştir.**

* Şırnak'ın **Cudi Dağı** eteklerinde **İkizce Komando Taburu'ndaki askerler tarafından**

başlatılan orman yangını, köylere ve ekili alanlara sıçradı. Yangının **Hisar, Çağlayan, Selmuk, Gavite, Bestabelega** köylerine ve ekili arazilere yayıldığı büyük maddi hasara neden olan yangını söndürmeye giden köylülerin ise askerler tarafından atılan havan topları nedeniyle geri dönmek zorunda kaldığı öğrenildi.

* Ardahan'ın Göle İlçesi'ne bağlı **Çoban Yaylası'na baskın düzenleyen Boğatepe Jandarma Karakolu ile Kars Alay Komutanlığı'na bağlı jandarma ekipleri, 23 köylüyü gözaltına aldı.** MHP'lilerin **"isyan çıkmış"** ihbarı üzerine yapıldığı bildirilen baskına, zırhlı araçlarla yaklaşık bin asker katıldı.

Bu yaşananlar bölgeden yansıyan sadece birkaç küçük örnektir. TC faşizminin bölgede yaptıkları bunun kat be kat fazlasıdır. Çatışmalarda yaşamını yitiren gerillaların cenazelerine işkence yapan faşizm, henüz yürürlüğe girmeyen TMY'yi dayanak göstererek, **"olaylar çıkar", "kontrol edemeyiz"** vb. gerekçelerle gerilla cenazelerini ailelerine teslim etmemektedir.

Ailelerine verilen cenazelerde ise yoğun yığınak yapılarak kitlenin sahiplenmesi engellenmeye çalışılmaktadır. Tüm bunlara rağmen cenazeler halk tarafından sahiplenilmekte, açılan taziye evlerini binlerce kişi ziyaret ederek, yapılan tüm baskı ve sindirme çabalarına cevap olmaktadır.

Bölgede yeniden OHAL döneminin geri getirildiği şu günlerde, TC faşizmi kendisinden sayı olarak az olmasına rağmen gerilla savaşı karşısında büyük bir çıkmaz içine düşmektedir. Binlerce askeri, özel timi, köy korucusu; son teknolojik donanıma sahip hava ve kara araçlarına rağmen bir türlü istediği sonucu alamamaktadır. Gerillanın sürekli hareket halinde olması, vur kaç taktiğiyle düşmanı yıpratması ve darbeler vurmaması TC ordusunun saldırılarını boşa çıkarmaktadır.

Şakirpaşa'da yozlaşma karşıtı eylem

Devletin **Türkiye Kürdistanı'ndan göç eden kitlelerin yaşadığı mahallelere yönelik uygulamaları birçok ilde karşımıza uyuşturucu, fuhuş, çeteleşme vb. olarak çıkmaya devam ediyor.** **19 Mayıs 2006** tarihinde Kartal Samandıra'da gazetemiz okuru **Hüseyin Özcan** çete elemanları tarafından vurularak katledilmişti. Olayın hemen ardından mahalle halkı ve okurlarımız tarafından örgütlenen yürüyüşler ise bu saldırılar karşısında izlenmesi gereken yolu göstermektedir.

Adana'nın Şakirpaşa Ma-

hallesi de Türkiye Kürdistanı'ndan göç ettirilmiş Kürtlerin yoğun yaşadığı ve bu yüzden de devletin saldırıları ile yüz yüze kalan bir mahalle.

Uyuşturucu, çeteleşme, fuhuş ve hırsızlık bizzat devlet eli ile mahallede yayılmak isteniyor. Bu saldırılara karşı **21 Haziran** tarihinde **Salı Pazarı Caddesi'nde** biraraya gelen mahalle halkı fuhuş yaptırıldığı iddia edilen bir eve doğru sloganlar atarak yürüdü. **"Bu halk onurlu bir yaşam istiyor"** yazılı pankart ve **"İnsan ticaretine hayır", "Hırsızlığa, fuhuşa ve çetelere son"** dövizler taşıyan mahalle halkı, sık sık **"Çeteler halka hesap verecek"** sloganını attı. Kitle sloganların ardından dağıldı. (Mersin)

Mersin'de ÖSS karşıtları buluştu

10 Haziran Cumartesi günü saat 12:30'da **Liseli Dayanışma, DGH, Gençlik Federasyonu, ÖB, Ekim Gençliği, Tarsus LÖB, Mersin LÖB Girişimi,**

MLGP-G, SGDF, ÖGD, DPG ve YDG çağrısıyla biraraya gelen öğrenciler, üniversite sınavlarını protesto etmek için İHD binasından Taş Bina'ya kadar yürüdü.

Yaklaşık 60 kişi **"ÖSS kaldırılсын, YÖK dağıtılсын"** pankartını açtı ve kısa bir skeç gösterimi yapıldı.

Dersaneli öğrencilerin alkışlarıyla gerçekleştirilen eylem, **"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz", "Savaş değil eğitime bütçe"** sloganları ile son buldu.

(Mersin)

“Filistin halkının sesi olmaya devam edeceğiz!”

Ortadoğu'nun “kanayan yarası” Filistin’de son günlerde artan İsrail saldırıları nedeniyle kanamaktan da öte oluk oluk kan dökülüyor... Dünya **Beit Lahiya Plajı**’nda ailesinden 7 kişiyi kaybeden Hüda Ghalia’nın sesini duymazlıktan gelirken, **Cebaliye ve Han Yunus Mülteci Kampı**’na yönelik saldırılar ve çoğunluğu çocuk 15 Filistinli’nin öldürülmesine de gözlerini kapadı. Yüzbinlerce dolarlık arabalar, binlerce dolarlık eşyalar gazetelerin birinci sayfalarını doldururken, öldürülen onlarca Filistinli -hayatları sudan ucuz olduğundan!- yansıyamadı manşetlere de, kamuoyuna da, her geçen gün köreltilen vicdanlara da... Bu topraklardan Filistin halkına kardeşlik eli uzatmak amacıyla kurulan FHDD (**Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği**) hem son dönem artan İsrail saldırılarını, hem de demek binalarına yapılan saldırıyı kınamak için **24 Haziran Cumartesi** günü Taksim Tramvay Durağı’nda basın açıklaması yaparak; “**Filistin Halkına Kardeşlik Elini Uzat**” yazılı pankart açtı ve “**Filistin halkı yalnız değildir**” sloganını attı.

Kitle adına basın açıklamasını okuyan FHDD Genel Sekreteri **Emriye Demirkır**; demeklerinin ikinci kez saldırıya uğradığını belirterek açıklamasına başladı. Son süreçte İsrail siyonizminin Filistin halkı üzerindeki katliam politikalarını azgınlıktırıldığını dikkat çeken Demirkır, İsrail’in bu uygulamalarda AB ve ABD emperyalizminden destek aldığını ve işbirlikçi Arap ülkelerinin duruma

sessiz kaldığını belirtti.

8 Haziran’da Gazze’nin kuzeyindeki **Beit Lahiya** plajına saldıran İsrail’in üçü çocuk 11 kişiyi katlettiğini, 44 kişiyi de ağır yaraladığını belirten Demirkır, tüm bunlara karşın feda eylemi yapıldığında İsraililer için “yaşam hakkını” savunanların Filistinlilerin ölümlerine sessiz kaldığını, İsrail Başkanı **Ehud Olmert**’in kızı **Dana**’nın Genelkurmay Başkanı **Dan Halutz**’a “**katil**” diye bağırırken ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü **Sean Mc Cormack**’in çıkıp “**İsrail’in, kendisini savunma hakkı vardır**” dediğinin altını çizdi.

Aynı şekilde Gazze’de **Han Yunus Mülteci Kampı** ve **19 Haziran**’da da **Cebaliye Mülteci Kampı**’na İsrail’in saldırdığını vurgulayan Demirkır; toplamda beş kişinin öldüğünü ve pek çok kişinin yaralandığını ayrıca ölenlerden üçünün de çocuk olduğunu söyledi. “**Suçları Filistinli olmak mı?**” diye soran Demirkır; verdikleri mücadelenin de bu ve bunun gibi pek çok soruyu dillendirerek Filistin halkının sesine ses katmak olduğunu söyledi.

22 Haziran Perşembe gecesi “**faili meçhul**” kişilerce demeklerinin ikinci kez saldırıya uğradığını, kapısı kırılarak içeri girilip belgelerinin karıştırıldığını ve eşyalarının dağıtıldığını söyleyen Demirkır; “**Şurası açıktır ki bu saldırı derneğin amaçlarına yöneliktir**” dedi.

Açıklamanın ardından kısa bir konuşma

Filistin halkıyla Dayanışma Derneği’ne saldırı, derneğin amaçlarına yöneliktir.

yapan FHDD Başkanı **Fusun Bandır** ise; ilk saldırının 30 Aralık’ta yapıldığını ikincisinin ise dün yapıldığını tekrarlayarak; amacın bariz bir şekilde hırsızlık veya başka bir şey değil, tehdit olduğunu belirtti. Bandır, ardından sözü **Hollanda Filistin Halkıyla Dayanışma Komitesi**’nden **Tansu Mittendorff**’a verdi. Mittendorff da kendilerinin benzer saldırılara maruz kaldığını belirterek, “**Bu bir insanlık davasıdır, enternasyonal bir davadır. Ulusal bir dava değildir. Biz bunu başından beri biliyoruz ve saldırılar olacağını da biliyorduk. Biz bunları göze alarak bu işe başladık ve sonuna kadar gideceğiz**” dedi.

Konuşmaların ardından sık sık “**Filistin halkı yalnız değildir**”, “**Siyonist İsrail**

Filistin’den defol”, “**Katil ABD Ortadoğu’dan defol**” sloganları atan kitle eylemi alkışlarla noktalandı. Eylem esnasında gelen Bağdat TV’nin Filistinli ve Iraklı çalışanları ise daha sonra demek bürosunu ziyaret ederek, dayanışma dileklerini ilettiler. Ayrıca Alinteri Gazetesi ve Yapı Sanat Evi çalışanları da Derneği ziyaret ederek dayanışma duygularını ifade ettiler. İstanbul İHD yönetimi de saldırıyı kınadıklarını iletterek, dayanışma mesajı verdiler. (İstanbul)

Kırıklar F Tipi Hapishanesi’nden “demokratikleşme” manzarası!

Son süreçte özellikle tecrit ve keyfi disiplin cezalarıyla gündeme gelen devletin politik tutsaklar üzerindeki baskısı kuşkusuz bunlarla sınırlı değil. Geçmişten beri hapishanede hastalanan ya da dışarıdan belli hastalıklarla tutuklanan tutsaklara karşı “**tedavi etmeme, ölüme terk etme**” anlayışı bir katletme politikası olarak devlet tarafından uygulanıyor. **Polat İyit, Mustafa Kaya** vd. tutsaklar, bu politika sonucu yaşamlarını yitirmişken **Erol Zavar, Mesut Deniz ve Savaş Kör** vd. tutsaklar da süren bu zalim politika sonucu

mağdur durumda olan tutsaklardan sadece birkaçı.

Tedavi edilmeyen ve hapishanede tek başına yaşaması mümkün olmayan belden aşağısı felçli olan siyasi hükümlü **Bayram Kaymaz** da bu tutsaklardan biri. Üstelik Kaymaz, felçli durumuna rağmen kaldığı **Buca Kırıklar F Tipi Hapishanesi**’nde tek kişilik hücrede tutuluyor. Kendisine bakamayacak durumda olan Kaymaz’ın hayatından endişe duyan ailesi, **İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi**’ne başvurarak yardım çağrısında bulundu.

Yanında kendisine bakacak kimse bulunmadığı için Kaymaz’ın sağlık durumunun kötüye gittiğini belirten ailesi, Kaymaz’ın **21 Haziran**’da ciddi bir rahatsızlık geçirmesi üzerine **Yeşilyurt Devlet Hastanesi**’ne kaldırıldığını, ancak gerekli tedavi yapılmadan tekrar hapishaneye geti-

rildiğini belirterek, **İHD İzmir Şubesi**’ne başvurarak yardım talebinde bulundu.

Ailenin başvurusu üzerine bir açıklama yapan İHD GYK Üyesi ve Ege Bölge Temsilcisi **Necla Şengül** Bayram Kaymaz’ın durumunun düzeltilmesi için Cezaevi İdaresi ve Başsavcılığa gerekli başvuruları yaptıklarını ancak henüz bir yanıt alamadıklarını söyledi. Sağlık sorunları yaşayan Kaymaz’ın biran önce hastaneye yatırılması gerektiğini vurgulayan Şengül, “**Aynı zamanda Bayram Kaymaz tek kişilik hücreden de alınarak 3 kişilik odaya yerleştirilmeli. Tek kişilik odada kalmak hele hele belden aşağı felçli kişi için sağlıksız bir durumdur. Her şeyden önce felçli ve kendine bakamaz durumda olan bir kişinin cezaevinde tutulmaması doğru değildir**” dedi. (İzmir)

Kendisine bakamayacak durumda olan Kaymaz’ın hayatından endişe duyan ailesi, İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi’ne başvurarak yardım çağrısında bulundu.

İCİ’den eylem

17 Haziran 2006’da Kemeraltı girişinde biraraya gelen İCİ üyeleri bir basın açıklaması yaparak bildiri dağıttılar. 2000 adet bildiri aynı zamanda tüm devrimci ve sosyalist basına da verilerek semt satışlarında dağıtımı sağlandı. Eylem sırasında “**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**”, “**İçerde dışarıda hücreleri parçala**”, “**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**” sloganları atıldı. Basın metnini **Özgül Mollaibrahimoğlu** okudu. Açıklama sırasında İCİ üyeleri ağızlarını siyah bantlarla kapatarak tecriti protesto ettiler. (İzmir)

TMY'ye karşı tek yürek, tek ses olmak için...

Yeni "Terörle Mücadele" Yasa Tasarısı Meclis Alt Komisyonundan geçerken, TUYAB tasarıya karşı eylem yaptı.

Halka ve öncülerine yönelik kapsamlı saldırıların bir ön adımı niteliği taşıyan yeni **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı** Meclis Alt Komisyonu'ndan bir günde jet hızıyla geçti.

Buna karşı **24 Haziran Cumartesi** günü **Galatasaray Postanesi** önünde biraraya gelen TUYAB'lılar "**Ceza İnfaz Yasası geri çekilsin, disiplin cezaları son bulsun**" yazılı pankart açarak eylem yaptı. Kitle adına açıklama yapan Hanife ana; Toplumla Mücadele Yasası da denilebilecek olan yeni TMY tasarısıyla karşı çıkan, itiraz eden, düşünen, örgütlü yaşayan ve mücadele verenlerin "**terörist**" ilan edildiklerini, ayrıca bundan sonraki eylem ve mitinglerde döviz ve pankart açılmasının, slogan atılmasının yasaklanarak eylem yeri için de bin ile beş bin YTL arasında ücret ödenmesi gerekliliğinin dayatıldığını belirterek bunun insanları tecrit etmek anlamına geldiğini söyledi.

Hanife Ana, ayrıca hapishanelerde de tecrit koşullarının 6 yıldır devam ettiğini belirterek, disiplin cezalarının, keyfi uygulamaların, baskı ve zulüm politikalarının devam ettiğini hatırlattı. Son süreçte **Kandıra F Tipi**'nde tutuklu tutulan **Cihan Deniz Tarak**'ın başka bir davasından dolayı götürüldüğü **Gebze Adliyesi**'nde koridorda beklerken yanında bulunan askerlerin gözü önünde 4-5 faşistin saldırısına uğradığını; çeşitli yerlerinden yara-

landığını söyledi. Ayrıca **Edirne F Tipi**'nde devrimci gazete ve dergilerin ve kültür sanat yayınlarının da tutsaklara verilmeyerek iletişim haklarının gasp edildiğini belirten Hanife Ana, bu uygulamaların benzerlerinin aynı şekilde **Tekirdağ F Tipi**'nde de su sıkıntısı şeklinde devam ettiğini anlattı.

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde görüş ve mektup cezalarının yanı sıra tutsakların gündelik yaşam için gerekli olan haklarının gasp edildiğini, sıcak suyun iki haftada sadece 1 saat verildiğini, soğuk suyun ise günde 10 dakika verildiğini söyleyen Hanife Ana; aynı zamanda tutsakların yakınlarından başka kimsenin onlara para, eşya, yayın yakturmasına izin verilmediğinin altını çizdi.

Bu uygulamaların hiçbir insani veya ahlaki yanının olmadığını belirten Ana, "**çocuklarımızı yok etmenize izin vermeyiz**" diyerek tutsakların can güvenliğinin devletin ve hapishane idarelerinin mesuliyetinde bulunduğu altını çizdi.

Açıklamanın ardından sık sık "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "**Tecrit kaldırılmalı, talepler kabul edilsin**" vb. sloganlar atan kitle buradan postaneye giderek **Kandıra F Tipi**'ndeki tutsaklarla dayanışmak için yazdıkları kartları gönderdi.

(İstanbul)

TAYAD'lılar polis saldırısını kınadı

Sıhhiye Abdi İpekçi Parkı'nda tecride karşı yapılan oturma eyleminin ikinci gününde Türkiye'nin birçok ilinden **12 Haziran** tarihinde Ankara'ya gelen TAYAD'lı ailelerin Meclis'e yürümesine izin vermeyen polis, panzerler ve **Çevik Kuvvet** ekipleri ile ailelere saldırmıştı. Saldırının ardından birçok yerde basın açıklamaları yaparak olayı kınayan TAYAD'lılar "**Biz 6 yıldır acı çekiyoruz. Evlatlarımız ölürken, yüreklerimiz ağlarken saldırsanız ne olur? Biz anne babalar olarak tecridin kaldırılmasını ve evlatlarımızın ölmemesini istiyoruz**" dediler. AKP hükümetine seslenen açıklamada, "**Tecrit kalkana kadar bizi karşımızda bulacaksınız**" denildi.

24 Haziran günü de bir açıklama yapan TAYAD'lı aileler adına konuşan **Mehmet Güvel**, F tipi hapishanelerde uygulanan tecrit saldırısına dikkat çekerek, "**Tecrit zulmünü uygulayanlar, Türkiye'yi yönetenlerdir. TBMM ve AK Parti hükümetidir**" dedi. Güvel ayrıca, 19 Aralık 2000 yılından itibaren F tipi hapishanelerde uygulanan tecrit sistemi sonucu, 122 insanın öldüğünü, 600'den fazla insanın ise, sakat kaldığına dikkat çekti ve "**Ankara'da TBMM'ye yürüme ve milletvekilleri ile görüşme talebimize polis gaz bombaları ile yanıt verdi. Bu da gösteriyor ki, tecridi çözmeyen AKP hükümeti ve TBMM'dir**" diye konuştu.

25 Haziran tarihinde de F Tipi Hapishanelerde yaşanan tecriti protesto eden TAYAD'lılar **Sultanahmet Meydanı**'nda biraraya geldi. "**Sana tecriti anlatmak istiyorum, tecrite son**" ve "**F tipi hapishanelerinde 122 insan öldü**" yazılı dövizler açan aileler halen ölüm orucunda olan **Av. Behiç Aşçı**, **Gülcan Görüröğlü**, **Sevgi Saymaz**, **Serpil Cabadan** ve **Kamil Karataş**'ın resimlerini taşıdı.

Buradan **Behiç Aşçı** ve **Gülcan Görüröğlü**'na destek vermek amacıyla süresiz açlık grevine giren **Emrah Özgeyik** ve **Efkamlı Atasever**, eylemlerine son verdi.

TAYAD'dan eylemler

"TECRİTİ KALDIRIN"

TAYAD'lı aileler ayrıca **26 Haziran** tarihinde **Sultanahmet Adliyesi** önünde kendilerini parmaklıklara zincirledi. "**Tecridi kaldırın**" yazılı önlükler giyen ailelere **Çevik Kuvvet** ekipleri ve sivil polisler saldırdı.

Yerlerde sürüklenen TAYAD'lılar tartaklanarak gözaltına alındı. Demir makaslarla zincirleri kesen polisler polis arabasına bindirdikleri ailelere biber gazı sıkınca 3 kişi baygınlık geçirdi.

Ayrıca **İzmir**'de tecrit uygulamasını protesto etmek amacıyla 35 gündür **Buca Şirinyer**'de bulunan evde açlık grevi yapan aileler gözaltına alındı.

LİNÇÇİLER YİNE SAHNEDE

Trabzon'da **25 Haziran 2006** tarihinde basın açıklaması yapan TAYAD'lılara sivil faşistler saldırdı. Polisin saldırganları değil TAYAD'lıları gözaltına aldığı saldırı sonrası İçişleri Bakanlığı ve Trabzon Valiliği'ne yazılı başvuruda bulunan **İHD Genel Başkanı Yusuf Alataş**, saldırı nedeniyle **Trabzon Valisi** ve **Emniyet Müdürü**'nün gö-

revden alınmalarını istedi.

Alataş, Bakanlık'a gönderdiği mektupta, polislerin sonradan olaya müdahale ederek, TAYAD'lıları zırhlı araçlarla gözaltına aldıklarını hatırlattı.

Geçen yıl da linç girişiminde bulunduğu hatırlatan **Alataş**, "**Trabzon'da en basit demokratik hakların dahi kullanılmadığı ve organize grupların fiili saldırı ve linç girişimlerinin polis tarafından engellenmediği, aksine her iki olayda da mağdurların ve demokratik haklarını kullanmak isteyenlerin gözaltına alınması suretiyle, yapılan saldırı ve linç girişimlerinin bir anlamda özenendirildiği açıktır**" dedi.

(İstanbul)

Selam olsun direnişleri varedenlere; varolacaklara!

“150 bin işçinin kararlı direnişi karşısında barikatların kurulması, işçilerin üzerine silahların ateşlenmesi, sıkıyönetimin ilan edilmesi ve DİSK yöneticilerinin tutuklanmasına rağmen direnişi işçi sınıfı kazandı.”

Tarihe izini bırakan ve emekçi yığın-lara birliğin gücünü gösteren **15-16 Haziran Direnişi**'nin yıldönümü, bu yıl birçok sendika ve DKÖ'nün ortaklaşması ile Taksim'de yapılan eylemle kutlandı. Galatasaray Postanesi önünde **16 Haziran Cuma** günü buluşan kitle, basın açıklamasını küçük bir mitinge dönüştürdü.

Postanenin önüne ilk olarak gelen Limter-İş Sendikası “**15-16 Haziran rüzgarı Tersanelerde esiyor, tutuklu sendikacılarımız serbest bırakılsın**” yazılı pankart açtı. Ardından **Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi**, Belediye-İş İstanbul Şubeleri, **Eğitim-Sen 2, 3 ve 5 No'lu şube** gelerek eyleme katıldı. Kitle sloganlarla Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Gezi Parkı'na gelindiğinde burada pankartların arkasında toplanan kitle adına ilk konuşmayı yapan Levent Akhan; DİSK'in ve birçok sendikanın kapatılması anlamına gelen yasaların Meclis'ten geçirilmek istendiğini belirterek, böyle bir dönemde 15-16 Haziran gibi günlerin daha önemli hale geldiğine değindi. Yeni TMY tasarısının daha şimdiden Tuzla tersanelerinde uygulandığını ve sendikacıların tutuklandığını hatırlatan Akhan; IMF ve DB'nin isteği ile tersane bölgesinde OHAL'i aratmayan uygulamaların hayata geçirildiğini söyledi.

Ardından sözü Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** aldı. Gülüm, 36 yıl geçmesine rağmen 4857 sayılı yasa ile başlayan ve günümüzde GSS ile devam eden özelleştirme, taşeronlaştırma ve sendikasılaştırma saldırıları karşısında **15-16 Haziran Direnişi**'nin önemini halen ortada olduğunu söyleyerek sözlerine başladı. 15-16 Haziran Direnişi'ne neden olan 2821 sayılı Sendikalar Kanunu ve 2822 sayılı Grev ve Lokavt Kanunu'nun halen Meclis'te bekletilendiğini ekleyen Gülüm, “**Sendikal hareketin başında bulunan yöneticilerimiz ise halen duymayan sağırları, görmeyen körleri oynayarak adeta bu sal-**

dırları onaylıyorlar” dedi.

Tutuklanan Limter-İş üyelerine de değinen Gülüm; en demokratik hakları için meşru mücadelelerini veren sendikacıların IMF'nin ve DB'nin önerdiği politikalar çerçevesinde tutuklandığını belirterek, 36 yıl önce yükseltilen bu mücadeleyi bugün tüm işçiler olarak sahiplendiklerini belirtti.

Gülüm, belediye işçilerine IMF'nin dayattığı kölelik uygulamalarının teklif edildiğini, ancak sendikal örgütlenmenin önemini bilen sendikacıların örgütlenmede ısrarcı olduğunu belirterek Deri-İş Sendikasına yönelik saldırıları da kınadı.

Açıklamaların ardından sık sık “**Birlik-mücadele-zafer**”, “**Direne direne kazanacağız**”, “**TMY yasası geri çekilsin**” sloganlarını atan kitle başka eylemlerde de buluşacaklarını beyan ederek açıklamayı bitirdi. Açıklamayı yapan **Limter-İş, Deri-İş ve Belediye-İş**'in yanı sıra **Eğitim-Sen**'in bazı şubeleri, **ÇHD, İHD, BES, FHDD** (Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği), **HKM, Tekstil-Sen** ve diğer devrimci kitle örgütleri ve sendikaların da eyleme destek verdiği belirtildi.

(İstanbul)

“15-16 Haziran ışığında yürümeliyiz!”

17 Haziran Cumartesi günü Bostancı'daki **Birleşik Metal-İş Genel Merkezi** binasında, 15-16 Haziran'ın 36. yıldönümünü anmak amacıyla bir söyleşi düzenlendi. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkezi ve **Kemal Türkler Eğitim ve Kültür Vakfı**'nın birlikte düzenledikleri “**Tanıklarından bugün mücadele verenlere 36. yıldönümünde 15-16 Haziran direnişi**” adlı söyleşiye dönemin tanıklarından, Av. **Rasim Öz**, Av. Kudret Yıldırım, sendikacılar **Şinasi Kaya**, Süleyman Üstün ve **Gün Bulut** konuşmacı olarak katıldı.

KETEYV Başkanı ve Kemal Türkler'in eşi Sebahat Türkler'in açış konuşmasını yaptığı etkinlikte, Birleşik Metal-İş Sen-

dikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ise, işçilerin 15-16 Haziran direnişini örnek almaya devam ettiklerini belirtti. “**Türkiye tarihinin en emek karşıtı hükümetiyle karşı karşıyayız**” diyen Serdaroğlu, 15-16 Haziran direnişi ile haklarını nasıl elde ettilerse, şimdi de geçmişlerinin izinden yürüyeceklerini söyledi. 15-16 Haziran direnişinin anlatıldığı sinevizyon gösteriminin ardından konuşmacılardan Av. Rasim Öz, direnişin işçiler açısından önemine değinen bir konuşma yaptı. Sendikacı Şinasi Kaya, 15-16 Haziran'ın hala güncel olduğunu belirterek, işçilerin geleceği için mücadeleyi sürdürmesi gerektiğini söyledi. Söyleşi, 15-16 Haziran işçi direnişini yaşayan diğer konuşmacıların anlatımlarının ardından sona erdi.

(Kartal)

Mersinli işçiler 15-16 Haziran'ı unutmadı

DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası Mersin Temsilciliği'ne üye bir grup ve 93 gündür grevde olan **SCT Filtre Fabrikası** işçileri, Taş Bina önünde 15-16 Haziran işçi direnişlerini ve devletin saldırısı sonucu yaşamını yitirenleri andı. KESK'e bağlı sendikaların temsilcilerinin katıldığı basın açıklamasında konuşan Birleşik Metal İş Sendikası Temsilcisi Uğur Tozlu, 15-16 Haziran direnişinin Türkiye işçi sınıfı açısından mücadele edilmeden hak kazanılamayacağı gerçeğini gösteren bir dönüm noktası olduğunu vurguladı.

Tozlu, bu direnişin yıldönümünde hak gasplarının halen devam ettiğine vurgu yaparak, SCT işçilerinin de 93 gündür aynı haklar için grevde olduklarını belirtti.

“Direnişe 36 yıl öncekinden daha çok ihtiyaç var”

İskenderun Emek ve Demokrasi Platformu bileşenlerinin, Boyacılar Parkı'nda 15-16 Haziran direnişinin yıldönümü nedeniyle yaptığı açıklamada “**Genel grev genel direniş**” ve “**Yaşasın Ha-**

ziran direnişimiz” sloganları atıldı. DİSK İskenderun Şubeleri Sözcüsü **Mehmet Güleriyüz**, Türkiye'de işçi sınıfının haklarına saldırının 36 yıldır hız kesmeden devam ettiğini belirterek, 36 yıl önce sendikalaşmanın önüne engel koyarak bağımsız sendikacılığa engel olanların, bugün IMF ve DB'nin emekçiler üzerindeki akıl almaz politikalarını uygulayarak işçi sınıfını köleleştirmeye çalıştığını ifade etti.

15-16 Haziran direnişi Ankara'da anıldı

Ankara'da 15-16 Haziran direnişinin 36. yıldönümünde bir araya gelen emekçiler, **15-16 Haziran**'ın işçi sınıfı için yol gösterici bir ışık olduğuna dikkat çekerek, bu direnişe 36 yıl öncekinden daha fazla ihtiyaç olduğunu belirtti.

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'un **Yüksel Caddesi** Bakanlıklar Madenci Anıtı önünde yaptığı açıklamada basın metnini DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Tayfun Görgün okudu. Görgün, 150 bin işçinin kararlı direnişi karşısında barikatların kurulması, işçilerin üzerine silahların ateşlenmesi, sıkıyönetimin ilan edilmesi ve DİSK yöneticilerinin tutuklanmasına rağmen direnişi işçi sınıfının kazandığını söyledi.

“Mücadele edilmeden hak alınmaz”

DİSK/Genel-İş Diyarbakır Şubesi, **15-16 Haziran 1970** direnişinin yıldönümü nedeniyle Konukevi önünde yaptığı basın açıklamasına **Belediye-İş, Eğitim Sen, Tüm-Bel Sen, Tek Gıda İş, ESM, Tarım Orkam Sen** gibi çok sayıda sendika yöneticileri ile belediye işçileri katıldı.

Burada açıklama yapan Genel-İş Diyarbakır Şube Başkanı Gökhan Apaçık, Türkiye işçi sınıfı açısından, 15-16 Haziran eylemlerinin “**mücadele edilmeden hak alınmayacağı**” gösteren önemli bir dönemeç olduğuna işaret etti.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yıldönümünde Çukurova'da bir eylem gerçekleştirildi. İşçi sınıfının alanlarda neler

yaratabileceğini, sınıfın gücünü gözler önüne seren direniş, işçilerin militan mücadele yaklaşımlarını ortaya koymuş, binlerce işçi

Şan olsun 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne!

iki gün boyunca polisle çatışarak ilerlemişti. 15-16 Haziran Direnişi ülkemiz mücadele tarihine kanla yazılmıştır, bunun için bugün de bu direnişten öğrenmeye devam etmeliyiz. Yeni 15-16 Haziranlar yaratmak işçi sınıfı ile daha fazla bütünleşmekten geçiyor.

Bu bilinçle hareket eden **Çukurova DDSB**, direnişi selamlamak için bir eylem gerçekleştirdi. 16 Haziran günü saat 12:30'da İHD Mersin şubesi önünde biraraya gelen emekçiler, DDSB imzalı pankart açtı. "**Sokakta kazandık, sokakta kazanacağız**",

"**Zafer direnen emekçinin olacak**" sloganlarını haykıran kitle adına okunan basın açıklamasında 15 Haziran 1970 tarihli ilk günkü eylemde 70 bin işçinin alanlara aktığı, eylemin ikinci günü yani 16 Haziran da ise eylemci işçilerin sayısının 150 bini bulduğu, çıkan çatışmalarda 3 direnişçi işçinin öldüğü, 80 işçinin yaralandığı ve 500'ü aşkın işçinin gözaltına alındığı ifade edilirken; özellikle son süreçte artan saldırılara karşı 15-16 Haziran'ın militan ruhunun kuşanılması gerektiğinin altı çizildi. (Mersin)

Yoz kültüre karşı yaşasın Yeni Demokratik Halk Kültürü

Emekçi halkımız niyetten bağımsız da olsa sistemin çok yönlü saldırılarının bir parçası olan yozlaştırma politikasına maruz bırakılmaktadır. Faşist TC devleti bu saldırıyla yeterince örgütlü olmayan emekçi halkımızı kaosa sürükleyerek yozlaştırmak ve birbirine karşı yabancılaştırmak istemektedir. Biz de **Samandıra** emekçileri olarak bu saldırılardan payımıza düşeni fazlasıyla almaktayız. Bunun en son örneği olarak **Hüseyin Özcan** yoldaşımız faşist TC'nin piyonu olan çetelerce vahşice katledilmiştir. Buna karşı emekçi halkımız tepkilerini işçi-köylü okurları olarak yaptığımız eyleme yoğun katılım sağlayarak koymuşlardır. Bun-

dan sonraki sürecin gidişatını belirlemek bize bağlı. **Bu nedenle bizler omuzlarımızdaki yükün ve sorumluluğun bilincinde olarak kendimizi değiştirip dönüştürme cüretini kuşanmalı ve buna toplumumuzun tüm kesimlerine dalga dalga yaymalıyız.** Bu nedenle kendimizi ideolojik, politik, askeri, örgütsel olarak donatmalıyız. Ancak bu şekilde sistemin saldırılarına karşı koyabilir ve emekçi halkımızı örgütleyebiliriz. Yani sorunu başka yerde aramaktan ziyade kendimizde arayarak sorunun ne olduğunu açığa çıkarıp sorunu çözme noktasında çaba harcamalıyız. Ve şunu çok iyi bir şekilde kavramalıyız ki bu yolda atılan ve

atılacak olan her adım bir ihtiyacın karşılığı olmuştur ve bundan sonra da böyle olacaktır. Ve unutulmamalıdır ki sistemin kendi yaratmış olduğu bataklıklarda bile nice yiğit ve bugün adlarını gururla andığımız yoldaşlar ve siperdaşlar çıkmış ve sisteme karşı korkusuzca savaşmıştır. Meselenin özüne inmek gerekirse emperyalizmle geniş emekçi yığınlar arasındaki çelişki gün geçtikçe çok hızlı bir şekilde büyümekte. **Büyüyen bu çelişkiyi örgütlü bir güce dönüştürüp Halk Savaşını büyüterek devrim sürecini hızlandırmak bizim ellerimizde.** Bu nedenle Proletarya Partisi'nin 4. Genel Sekreteri Mehmet Demirdağ yoldaşın "**Devrim**

için harcanmayan bir saniye bile karşı devrime hizmet etmek demektir" sözünden yola çıkarak bu günden itibaren sarf ettiğimiz çabanın daha, daha da fazlasını sarf edip attığımız her adımda aldığımız her nefeste bile devrim gerçekliğini bir an olsun aklımızdan çıkarmadan yaşatmak tarihi bir görevdir. Bu görevin haklılığıyla ve meşruluyla harekete geçip Yeni Demokratik Halk Kültürü'nü toplumun her kesimine dalga dalga yayalım!

Yaşasın Demokratik Halk Devrimi!

Emperyalizmin Yoz Kültürüne Karşı Yeni Demokratik Halk Kültürü Kazanacak!

Samandıra İşçi-köylü okurları

"Emekçileri değil, patronları tutuklayın!"

İstanbul'da odaklanan ve ucuz emek cenneti olarak tanımlanan tersane işletmeleri, yıllardır işçilerin sigorta, mesai, emek ücreti, sendika vb. haklarının gaspına tanık olmaktadır.

10 Haziran Cumartesi günü **Tuzla Tersaneler Bölgesi**'ndeki Desan Tersanesi önünde hak arama eylemlerini gerçekleştiren Limter-İş üyesi işçiler ve sendika temsilcilerine polis azgınca saldırdı. Bu sırada birçok emekçiyi yaralayan polis bunların yanısıra Limter-İş Sendikası Başkanı **Cem Dinç** ve Örgütlenme Uzmanı **Kamber Saygılı**'yı gözaltına almış, sendikacı-

lar daha sonra tutuklanmıştı.

Saldırıya ilişkin **13 Haziran Salı** günü ESP, DHP, Halkevleri, SODAP, SDP, TÖP ve Partizan Galatasaray Postanesi önünde basın açıklaması yaptı. "**Desan işçileri yalnız değildir**", "**Tutuklanan sendikacılar serbest bırakılsın**" yazılı pankart ve "**Yaşasın Desan direnişimiz**", "**Zafer direnen emekçinin olacak**" vb. yazılı dövizler açan kitle sloganlarla açıklamaya başladı.

Kitle adına konuşan **Figen Yüksel**; uzun süredir maaşlarını alamadıkları için Desan Tersanesi'nde di-

renişte olan işçilere bugüne kadar defalarca polis tarafından gaz bombaları, coplar vb. ile saldırıldığını belirterek patronların da işçileri tehdit ve saldırılarla yıldırıma çalıştığını vurguladı. Yüksekdağ, Desan direnişini hazmedemeyen egemenlerin direnişe öncülük yapan Cem Dinç ve Kamber Saygılı'yı tutukladığını ve bunun devletin sendikalara karşı sergilediği saldırgan tutumun bir örneği olduğunu belirtti. Açıklama sırasında kitle sık sık "**Basıklar bizi yıldırılmaz**", "**Tersane işçisi yalnız değildir**", "**Yaşasın Desan direnişi**" sloganlarını attı. (İstanbul)

İstanbul'da odaklanan ve ucuz emek cenneti olarak tanımlanan tersane işletmeleri, yıllardır işçilerin sigorta, mesai, emek ücreti, sendika vb. haklarının gaspına tanık olmaktadır.

BES; "Adaletin olduğu yerde ayrımcılık olmaz!"

BES İstanbul 3 No'lu Şubesi **22 Haziran Perşembe** günü saat 12:30'da, yüksek yargı organları ve adliyelerde görev yapan hakim ve savcılara yönelik ekonomik ve öz-lük haklarını içeren tasarının adaletsiz bir düzenleme olduğunu belirten bir basın açıklaması yaptı. "**İşimize, emeğimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz**" pankartının açıldığı "**Yargı!!! Hakim ve savcılardan mı ibaret?**" vb. dövizlerin taşındığı eylemde "**Yargıda adalet istiyoruz**", "**Adaletin çarkı adil dönsün**" vb. sloganlar ve alkışlar eşliğinde açıklama okundu.

Açıklamayı BES 3 No'lu Şube Başkanı **Nafi Maraş** okudu. Açıklamada, Danıştay saldırısından sonra köşeye sıkışan hükümetin yargıda yaşanan sorunların çözümünü hakim ve savcılara rüşvet anlamına gelen ücret artışında gördüğü şekilde ifadelerin ardından son olarak, "**40 bin yargı çalışanı gözardı edilerek bu tasarı geçirilmemelidir. Biz bu adaletsizliğin devam etmesi halinde sesimizi arttırarak örgütlü eylemlerimize ülkenin dört bir yanında devam edeceğiz**" denildi. (Kartal)

Avrupa'da gelişen işçi ve kitle eylemlerinin analizi ve görevlerimiz

Avrupa'da emek cephesine ve halka yönelik saldırılar

Avrupa'da, burjuva egemen güçlerin politikalarına ve bunların yeni saldırılarına karşı geniş halk yığınlarının itirazları giderek boyutlanıyor. İşçilerin, genç emekçilerin, öğrencilerin, işsizlerin, sosyal yardıma muhtaçların, "beyaz yakalı" zihin emekçilerinin hatta küçük üreticilerin, esnafın, göçmenlerin geliştirdikleri çok çeşitlilik arzeden protestolar yükseliyor. **İstisnasız bütün Avrupa ülkelerinde devreye sokulan sosyal, hukuksal, siyasal alanlardaki sınırsız saldırılar, karşı cephede de itirazların ve yer yer ciddi direnişlerin örgütlenmesi şeklinde yankısını buluyor.** Fransız hükümetinin çıkartmaya yeltendiği ama gelişen toplumsal itirazlar karşısında geri adım atmak zorunda kaldığı, istihdam yasasının bir bölümüne olan öğretici direnişte olduğu gibi...

Birçok Avrupa ülkesinde, adeta alttakilerin kabaran öfkesi gibi gelişen kitlesel ve radikal eylem biçimlerinin gün be gün arttığı gözlemleniyor. Bir kıvılcım olarak başlayan bazı eylem türleri, aniden gelişerek, büyüyen bir çığ gibi etkiler gösterebiliyor. Homojen bir politik yapıya sahip olmayan ve çeşitlilik arzeden bu eylemlilikler, ayrıca geniş toplumsal kesimlerden de ciddi destekler bulabiliyor. **Merkezi bir örgütlenme biçiminin tersine lokal, gevşek, parçalı çoğunluklar şeklinde olsa da, bu kitlesel hareketlerin ciddi bir politik etki yaratabilme kabiliyeti kendini bariz bir şekilde gösteriyor.** Bütün avantaj ve dezavantajlarına rağmen emekçi yığınlar ve onların bağlaşıkları, salt toplum psikolojisi açısından bile değerlendirildiğinde, bir üstünlük elde etmişler gibi görünüyor. Bu durum mücadelenin geleceği açısından umut veriyor.

Bu meseleler yumağı içinde bize düşen güncel görev; tez-anti tez, analiz ve sentez ilişkileri bağlamında, süreçten doğru sonuçlar ve yönelimler çıkartmakta yatıyor. Bu gelişmeleri analiz etmek, politik neden ve sonuçları bakımdan süreci incelemek demek; aynı zamanda, bu sürecin bizzat bir parçası ve mücadelenin öznesi olarak daha gerçekçi yönelimler elde etmek demektir. Fakat, ger-

çekçi analiz ve sentezler yapabilmek için; doğru bir tahlil yetisine sahip olmayı (**somut şartların somut tahlilini yapabilme**), toplumların bilimsel muhtevasına ve bunların iç mücadelesi açısından kanıtlanmış bilimsel doğrulara yaslanmak becerisine sahip olmayı gerektirir.

Kitle hareketlerinde önderlik(sizlik) meselesi ne anlama gelir?

Kimin kitle eylemlerine önderlik ettiği meselesi, bu eylemler sürecinde en can alıcı sorun olmaktadır. Birçok akımın bu süreçte önderliğe oynadığı verili koşullarda, bu mesele, asla gözardı edilmemez. **Burjuva-küçük burjuva reformizminden radikal devrimci akımlara kadar bütün alternatif kesimler Avrupa'da gelişen bu sürece -güçleri oranında- müdahale etmeye çalışıyorlar.** Fakat, kitleler bazen bütün sınıf uzlaşmacısı bilinen gerici akımların etkisini de aşarak, kendi dolaysız deneyimlerinden çıkardıkları ilerici-devrimci duruşlarını kısmen de olsa dayatabiliyorlar. Örneğin Fransa'da öğrenci, emekçi, işsiz gençleri yönlendirmek isteyen bütün uzlaşmacı eğilimlere rağmen, kendi öz deneyimlerine dayanmak ve haklılık gerekçelerine dayanarak birçok mevzi kazanmalarına bağlı olarak, gelişen gençlik hareketinin neredeyse bütün eylem biçimlerinin ciddiye alınması durumu gibi...

Tüm umut veren bu gelişmelere ve geniş emekçi yığınların düzenden beklentilerinin aşınmasının yarattığı olumluklara rağmen açıkça görülmektedir ki, sınıflar arası uzlaşmacılığı dayatanların etkisi hala ve bir bütün olarak kırılmış değildir. **Sarı sendikaların, reformistlerin, hoşnutsuz sosyal demokratların ve burjuva liberal güçlerin, sistemi sorgulayan kitleleri, yeniden sistem içine çekmek için bir dizi taktik geliştirdikleri de aşıkardır.** Yine de görüldü ki, kitlelerin öğrencisi olmasını becerebilenler, kitlelerin öğretmeni durumuna hızla yükselme şanslarına sahip olabiliyorlar.

Kitlesellik dinamikleriyle gelişen bu eylemler, ilerici-devrimci bütün güçlere en geniş işçi, emekçi, memur, esnaf, öğrenci, aydın, göçmen, mülteci, kadın, yaşlı vs. kesimlerle her hangi bir şekilde politik ilişki kur-

manın önemli fırsatlarını ve potansiyelini sunuyor.

Son 25 yıl Avrupa'sının siyasal iklimi baz alınarak değerlendirildiğinde; yaşadığımız bu süreç, durgunluğa ve politik özgüven kaybına, kitlelere olan güvensizliğe karşı önemli bir çıkış olarak değerlendirilmelidir. **Kitlelerin bir nebze de olsa kabaran bu öfkesi, sürece politik müdahalelerde bulunma ve devrimci önderlik misyonu oynama noktasında tarihsel fırsatlar yaratıyor.**

Aniden gelişen işyeri, üniversite ve yol işgalleri, kitlesel basın açıklamaları, genel ve uyarı grevleri, mitingler, yürüyüşler şeklinde cereyan eden bu halk eylemleri çok zengin yöntem ve biçimleri de mücadele deneyimlerine kazandırıyor.

Savaş karşıtı, sosyal ve siyasal yıkım karşıtı, doğanın tahribatı karşıtı, özelleştirme karşıtı, neo-liberalizm karşıtı, milliyetçilik-ırkçılık karşıtı, faşizm ve feodalizm karşıtı gibi haklı gerekçelerle hareket eden ezilen dünyanın ücretli-ücretsiz "sefilleri" yeni bir dünya yaratma cesaretini kuşanma yolunda ilerlerlerken, birbirinden öğreniyor ve birbirlerine öğretiyorlar.

Emekçi kitlelerin eylemlerinden öğrenelim

Ezilenlerin ve sömürülenlerin lehine gelişen durum bu anlamda iyidir ve buna inanmak için kanıtlar yer kürenin her odağında gelişmektedir. **Örneğin Almanya'daki Pazartesi Yürüyüşleri'nde olduğu gibi; bazı eylem biçimleri, sınırlı gücüne rağmen senelerdir devam etme yetisini gösterebilmektedir.** Bolkestein direktiflerine karşı gelişen eylemlerde olduğu gibi; yüzbinlere varan emekçi ve memur kitleleri binlerce kilometre yol katederek, tek bir hedef etrafında kısa sürede birleşebilmişlerdir.

Fransa ve Belçika'da liman işçilerinin direngen tavırlarında olduğu gibi; sendika ağalarının direktiflerinin tersine onlar yeri geldiğinde çatışmayı pekala tercih edebiliyorlar. Yine Paris Banliyöleri'nde isyan ateşini kuşanan göçmen gençlerin iflas eden burjuva entegrasyon ve sosyalizasyon politikalarına karşı militan duruşları tarih yazmakla kalmamış, bütün Avrupa egemenlerine haftalarca korkulu rüyalar yaşatmıştır.

Amerika'da 12 milyona varan kağıtsız kaçak göçmenin 1 Mayıs'lardaki cesur ve milyonlara varan kitlesel duruşları bütün göçmenlerin umudunu kanatlandırmıştır. ABD'de 1 Mayıs yürüyüşünde 2 milyonluk bir kitleye ILPS'li bir faaliyetçi politik bir konuşma yapmıştır. Almanya'da doktorların ve sağlık emekçilerinin aylardır süren tek vücut halindeki hak kazanma mücadeleleri, yüksek eğitim öğrencilerinin üniversite işgalleri, kitlesel ve militan yürüyüşleri şu günlerde hala sürmektedir. İtalya ve Yunanistan'da emekçilerin yıllardır süren aktif ve anti-empyralist bilinçli mücadeleleri

lenekleri öğreticidir. Avusturya, İsviçre, Hollanda, İspanya, Portekiz, İngiltere, Danimarka gibi birçok Avrupa ülkesinde yine ırkçılığa, kapitalist sömürüye, haksız savaş ve işgallere, faşistleşmeye ve militarizme karşı her gün yüzlerce kitlesel eylem gerçekleştirilmektedir. 1 Mayıs'lar eskiye nazaran daha kitlesel geçmekte ve ileri taleplerle öne çıkan kesimler daha fazla görülmektedir. Sınıf uzlaşmacılığına karşı alttan alta ciddi tavırlar gelişmektedir.

Kitlelerin taleplerinde kısmi bir radikalleşme ve yeri geldiğinde bu talepler uğruna görece keskin duruşları ve hatta çatışmayı göze alma durumları dikkat çekiyor. Basit öğrenci eylemlerinde dahi devasa ve abartılı polis güçleri, güvenlik önlemleri ve helikopterler vızır vızır semalarda dolaştırılarak Alman egemenlerinin tedirginliğini ele veriyor.

Ezilen sınıf ve katmanların kitlesel eylemleri asla lokal, ulusal veya gelir-geçer bir mesele olarak değerlendirilmemelidir. Uluslararası alanda anti-empyralist, anti-kapitalist, anti-feodal, anti-faşist, anti-ırkçı ekseni gelişen ciddi halk eylemlilikleri etkin biçimler kazanarak gelişmektedir.

Ne var ki, meselenin asıl özü, elbette bu eylemlere hangi bilinçle ve kimlerin önderlik ettiği ile alakalıdır. Meselenin biçimsel ama bir o kadar önemli diğer yanını ise, yine bu özsel duruma bağlı olarak, hangi mücadele yöntemlerinin geliştirileceği, ne tür ittifakların doğru-gerekli olacağı konusu oluşturmaktadır.

Mücadele aşamalı ve sıçramalı olarak gelişiyor

Asya, Afrika, Latin Amerika, Kuzey Amerika, Kafkasya, Ortadoğu, Avrupa'da ezilenlerin ve zincirlerinden başka kaybedecekleri olmayan "balırdı çıplakların" isyan ateşleri istenilen düzeylerde olmasa da, kıvılcımlar halinde yayılıyor. **Empyralist dizginsiz sömürü, saldırganlık, sosyal ve siyasal devlet terörü politikaları yer kürenin her bir karışında var olandan daha fazla esaret, bağımlılık, yoksulluk, yıkım ve talan yaratıyor.** Tam da bu sonuçlara karşı, evrensel çapta açıkça görülen ezilen, sömürülen mazlum halkların ve emekçi kitlelerin devindirici itirazları ve direnişleri yükselmektedir. Empyralist kapitalizmin aşamalı ve sıçramalı gelişim eğilimi durumunda olması gibi, ona karşı mücadele de, aşamalı ve sıçramalı gelişecektir/gelişmektedir.

Tek düz, hep ileri, sürgit kazanmak diye birşey doğanın ve toplumsal yasaların diyalektiğine aykırıdır. Bütün sınıflar ve sınıflar arası mücadele tarihi; iktidar kavgaları kazanımların ve kayıplarının, ileri atılımların ve geri adımların, başarı ve başarısızlıkların, kısacası dengesiz gelişimlerin ve dönüşümlerin tarihidir.

O halde; dünya çapında bu mücadelelerin gelişiminin de dengesiz ve oransız olması durumu çok doğaldır. Buna rağmen, mücadele trendi, her tarafa ve en geri koşullarda dahi toplumsal formasyonları ileriye taşımak isteyenlerin lehine olmuştur, olmaya devam edecektir. **Bu durum toplumsal kavgaların töresinde vardır. Yılgılar yengiye dönüşebileceği gibi, yeni olarak gözükken durumlar gerçekten korunamadığında pekala yenilgiye dönüşebilir.**

Emperyalist burjuvazi kendi hasmı dünya proletaryasını ve onun mücadelesini yok saymakla aslında bir anlamda "Don Kişot"luk yapıyor. **Emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesi verili koşullarda burjuva egemen sistemden ya da ona yamanmak isteyen kapitalizmin Abbas yolcularından başka kime yönelecek?** Sahte kurtarıcılarının yanıltıcı revizyon girişimleri de eskisi gibi hedef şaşırtmıyor artık! Bütün ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin ve çeşitli özgürlük kavgalarının en belirgin hedefi, yine emperyalizme ve bütün dünya gericiliğine yöneltmeye devam edecektir.

Sermayenin toptan saldırılarının genel muhtevası bütün ülkelerde özde burjuvazinin ve onların gerici mütefiklerinin egemenliğine hizmet etmek için kurgulanmış olsa da, boyutları ve etkileri her somut koşula ve ülkelere göre çok ciddi farklılıklar arz etmektedir. Bu saldırıların boyutları bir yerde çıkış işgal ve ilhaklar şeklinde sürerken, başka bir ülkede sosyal, siyasal terör şeklinde cereyan etmekte, yine bir başka yerde faşist devlet baskıları ve dizginsiz anti-demokrasi uygulamaları biçiminde gündeme gelmektedir. Genel olarak Avrupa emekçilerinin ve halk katmanlarının payına düşen şeyler; demokratik hak gaspları, işsizlik, artan fakirleşme oranı, devletlerin sosyal terör yasaları, paralı özelleştirilmiş eğitim, ücret ve çalışma haklarındaki hızlı aşınmalar gibi adlandırabileceğimiz kazanılmış haklardan feragat ettirme dayatmasıdır. **Avrupa emekçilerine ve halklarına kazandıkları genel ve özel hakların hızlı bir erezyonu dayatılırken, aynı zamanda emperyalist militarizmin içte ve dışta çok yönlü saldırganlıkları şeklinde azgınca dayatmaları da söz konusudur.**

Irak, Afganistan ve Filistin'deki halkların payına işgal, bomba ve talan düşmektedir. Açlık, sefalet, yoksulluk, eğitimsizlik, barksızlık, susuzluk, işsizlik vs. denildiğinde ezilen bağımlı ülkelerde bütün bu bahsi geçen durumlarda en ileri boyutlar mevcuttur. Bu nedenle kıyaslamalar gerçekler üzerine olmalıdır. Sömürü ve talan her yerde aynı boyutta değildir ve aynı sonuçları verme-

mektedir. Afrika bugün kelepirci fiyata satışa çıkarılmıştır, lakin hiçbir sermaye gücü oraya artık yatırım yapmak istememektedir. Çünkü her şeyiyle Afrika mahvedilmiş durumdadır.

Saldırıların arka planında neler var?

Neo-liberalizm, emperyalist-kapitalist sistem içinde at başı giden mali sermayesinin (**finans kapital**) dizginlerinden boşanarak azgınca saldırı masıdır. Ticari, mali, meta, hizmet, iletişim-ulaşım, enerji sektörlerindeki pazarın hızla serbestleşmesi, piyasasının ala-

bildiğince özelleştirilmesi ve kamusal olanın sermayenin özel ellerine devredilmesi şeklindeki ekonomideki güncel gelişmeler, sermayenin devasa boyutlara varan yoğunlaşmasını ve merkezileşmesini kaçınılmaz kılmaktadır!

Sürekli parazitleşme ve sınırsızca tahripkarlaşma eksenli seyreden mali sermayenin bu baş döndürücü devrimi, bütün toplumsal felaketlerin ve uluslararası arenada saldırgan yıkımların, sosyal alanlardaki bütün kötülüklerin çıkış noktasıdır. Dünyamızın en ücra odağına kadar ve günden güne artan oranda büyütülen bu saldırganlığın nesnel zemini, kapitalizmin her daim içinde bulunduğu/hulunacağı yapısal krizleridir. Artık emperyalist hegemonya mücadelesinin somut ifadesi olan pazar dalaşına bağlı olarak yaşanan konjonktürel krizlerdir.

Paranın egemenliğinin yapısal krizlerine reçete diye sundukları kriz çözme modelleri olan bütün saldırganlıklar ve kaynak yatırma politikaları sayesinde ki; zorla gasp ettikleri bütün birikimler, yeniden kendi ayaklarına takılan pranga olarak karşılına çıkmaktadır. **Sonuç;** üretici güçlerin ve toplumsal üretimin savaşlar yoluyla global veya lokal çapta yeniden yıkıma uğratarak aslında eskiyi idame ettiren 'yeni' egemenlik biçimleri doğrultu-

sunda eskinin reorganize edilmesidir.

Birlikler geçici, rekabet aslolanıdır!

Bu gelişmelere bağlı olarak rahatlıkla söylenebilir ki; emperyalizmin en temel silahı olan sermaye ve bunun yarattığı yıkıcı ilişkileri yeniden üretme açısından tekeller arası füzyonlar, sermaye evlilikleri, ittifaklar, uluslararası birlikler, tekellerin bütün pazarları ele geçirme eğilimi gibi durumlar, kapitalizmin doğasında var olan şeylerdir(r). **Ne var ki, bu birlik eğiliminin de ötesinde bir öneme sahip olan çatışma, dalaşma ve hesaplaşmanın temeli olan rekabet eğilimi de asla göz ardı edilemez.** Yani; sermaye açısından ca, kendi içinde birlik ve rekabet eğilimi kaçınılmazdır. Oysa ki, tarihsel materyalizm penceresinden ve çelişkiler penceresinden bakacak olursak olgulara, görülecektir ki; birlikler geçici (izafi) ve rekabet (**çatışma, çelişki**) aslolanıdır!

İşte bu nedendir ki, emperyalizm yıkıcı özünden zerre kadar bir şey kaybetmemiştir. Sermayeye her alanda yeşil ışık yakma, üretici güçlere ve emek cephesine ise her alanda kırmızı ışık yakarak kısıtlamalar getirme eğilimi, işte neo-liberalizmin toplumsal çelişkilere çözüm getirme eğilimidir. Bu apaçıktır ki; çözümsüzlük ve her alanda toplumsal yıkım demektir.

Pazar dalaşının temel odağı:

Yarı-sömürge ülkeler

Emperyalistler arası rekabetin ve pazar dalaşının temel odağı olan yarı-sömürge ülkelerde bu dizginsiz yıkım eğilimi, doksanlı yıllar sonrası dengelerin değişmesine paralel olarak, sermayenin metropol ülkelerinde de nispeten hissedilmektedir. Nispeten diyoruz, çünkü toptan toplumsal tahribat eğilimi bu ülkelerle halen kısmen ve yavaş yavaş devreye konmaktadır. **Bu kısmi saldırılar bile ciddi tahribatlara yol açmaktadır.**

Sosyal terör yasaları, burjuva demokratik hak gaspları, ücret düzeyine ve çalışma haklarına yapılan saldırılar, sermaye vergilerinin hiç sınırına kadar çekilmesi gibi durumlar kapitalist-emperyalist ülkelerde de zengin fakir arasındaki makas giderek ve hızla açmaktadır. Üretim ünitelerinin taşınarak emeğin ve üretim giderlerinin oldukça ucuz ülkelere kaydırılması, teknoloji aşısıyla emeğinin üretkenliğinin süratle artması, azami kâr hürsından ve krizlerden kaynaklı olarak bir anda on binlerce emekçiyi birden işten çıkarma politikaları, dünya çapında işsizlerin sayısını bir kaç yüz milyonlara fırlatmıştır.

Emek cephesinde bile var olan kısmi hakları korumak, koşulların bir dayatması olarak imkansız gibi algılanmaktadır artık. **"Soğuk savaş"** döneminin göreceli dengeleri ortadan kalktığından beri, kapitalist dünya egemenlerinin emekçilere karşı saldırıları yeni boyutlar kazanmıştır. Kapitalizm artık dolaysız bir şekilde ve yüzündeki maskeleri atarak saldırmaktadır. Bu saldırıları yaparken emperyalistler ve kapitalistler, sosyalizm sürecindeki ve sonrasındaki sahte sosyalizm döneminin dengelerini gözetme ve bu süre-

cin hassasiyetlerinden kaynaklı olarak ödünler verme tercihlerini bertaraf etmiş bir şekilde davranmaktadır. Bu şekilde dizginsizce ve en geniş emek cephesine karşı cepheden tararruz başlatmış bulunmaktadır.

Kapitalizmin "**yeni**" ideolojik kavram ve iddialar yaratarak dünya üzerinde ve sınıf mücadelesi arenasında mutlak hakimiyet kazanma dürtüsü sahte ve yanıltıcıdır. Ama, yine de kabul etmek gerekir ki; pazar ekonomisinin "**mutlak**" hakimiyetine inanan ve eskiden sosyalist olan insan sayısı son yıllarda hızla artmıştır. Hatta, eski sosyalistler, devrimciler koşar adım bu iddianın peşine takılarak, kapitalist çarkın hızına hız katma sevdasına tutulmuşlardır. 'Pazar piyasası hukuğu artık daha kötü bir aşama kazanamaz, sosyal(ist) pazar piyasası pekala mümkündür' gibi içi boş iddialara sarılmaktadır bunlar. Bu iddialarını güya savundukları sözde 'sosyalist demokrasi'lerinin hukuksal temeli duruma getiren bu dönemler, özellikle Avrupa'nın politik iklimleri içinde ciddi bir güç olarak hala vardırırlar. Burjuvazinin sosyal terör yasaları, bu karşı devrimin emrine amade sosyal demokratlar ve reformistleşen dönemler olmadan bu boyutta asla yasallaştırılmazdı.

Avrupa'da gelişen işçi ve kitle eylemlerine daha bilinçli müdahalelerle bulunmak demek;

- Ortaklaşan sorunlarımız etrafında sokakların ve bilinçlerin kazanılması mücadelesini bu koşullarda da yürütmek demektir.

- Enternasyonalizm bilincini kuşanarak işçilerin birliği ve halkların kardeşliği ilkesi için mevziler kazanmak demektir.

- Emperyalizme, kapitalizme, faşizme, feodalizme ve her türden gericiiliklere karşı dünya emekçilerinin ulusal ve sosyal kurutuluş mücadelelerini desteklemek ve bunların Avrupa metropollerinde gözü, kulağı ve sesi olmak demektir.

- Bağımlı ezilen ülkelerin işçi ve emekçi yığınlarının kapitalist emperyalist ülkelerdeki işçi ve geniş emekçi yığınları ile enternasyonal dayanışmasını boyutlandırmak demektir.

Gelişen halk ve kitle eylemlerine müdahale etmek demek;

- Yerli, göçmen, yaşlı, genç, kadın, erkek bütün emekçilerin sermaye güçleri karşısında sınıf birliği için mücadele yürütmek demektir.

- Ezilen halkların kardeşliği temelinde mücadelelerinin yakınlaştırılması ve yeni dayanışma mevzilerinin yaratılması demektir.

- Emperyalistlerin böl, parçala, yönet taktiklerine karşı ezilenler cephesinden "birleş, bütünleş ve özyönetimini sağla" taktiklerini geliştirmek demektir!

- Elbette ideal bir toplumsal yaşam biçimini hedef alırken ezilmişlik sürecindeki farklılıklarımızın, özgünlüklerimizin ve ortaklıklarımızın bilincinde olacak ve burjuvazinin yarattığı gerçek dışı, sanal sınırları çığneme bilinciyle hareket edeceğiz.

Devrimin siyasi görevlerini yerine getirmek, devrimci demokratik sınıf hareketi yaratmak için;

TÜM DDSB'LİLER GÖREV BAŞINA!

Bugün geniş emekçi yığınların ekonomik-demokratik-akademik örgütlenmesi çok zayıftır. Egemen sınıfların politikalarını pervasızca uygulamasının nedeni örgütlülüğün olmaması veya zayıf olmasıdır. Bize düşen kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal örgütlenmesini yaratmaktır.

Emperyalist-kapitalist sistemin ve onun ülkemizdeki yerli uşaklarının yüzlerine taktıkları demokrasi maskesinin düştüğü, işçi sınıfına ve ezilen emekçi halklara saldırılarını boyutlandırdığı, baskı, sömürü ve zulmün arttığı ve buna karşılık olarak da dünyada ve de ülkemizde direnişlerin boy verdiği bir süreçten geçiyoruz. Emperyalizmin genel karakteristik özelliği olan sürekli kriz halini, attığı her adımda, uygulamaya soktuğu her politika açıkça görmek mümkündür. Ki, artan saldırganlığı da onun güçlü olduğunun değil, aksine ne kadar güçsüz olduğunun bir göstergesidir. Birçok ülkede çıkarılan veya yürürlükte olan, ülkemizde de çıkarılma çalışmalarını son hızla devam eden (zaten çıkmasa da fiili olarak uygulanıyor) Terörle Mücadele Yasası egemenlerin kendi sonu demek olan işçi sınıfı ve emekçilerin zulme karşı direnişinden ne kadar korktuklarının bir başka kanıtıdır.

Özelleştirme, esnek çalışma, işten çıkarma hızla devam ediyor

Nisan 2006'da ILPS ile birlikte gerçekleştirdiğimiz sempozyumda da bilince çıkardığımız üzere emperyalizmin işçi sınıfına dönük saldırılarının başlıca araç ve yöntemleri: **Özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek çalışma, sendikasızlaştırma, işten çıkarma, sosyal güvenceden mahrum etme ve bunlara bağlı olarak tüm kazanılmış sosyal hakların gasp edilmesidir.**

Yazımızın amacı var olan tespitleri 'yeniden' yapmak değildir. Şunu belirtmek isteriz ki; ortada yapılmış tespitler varken, buna dönük politikalar ve bu politikaları hayata geçirecek örgütlenmeler ve araçlar yaratılmıyorsa yapacağımız ve okuyacağımız her 'eski' tespit bizim için 'yeni' bir tespit olacaktır. Bu pratiksizliğimiz emperyalist-kapitalist sistemin tarihin tekerleği vasıtasıyla kendiliğinden, hem kendini hem de tüm

insanlığı yok edene dek sürecektir.

Acımasız olduğumuzu düşünenlere sadece, bizim için çok önemli olarak gördüğümüz ve hareketimizin çıkışına kaynaklık eden tarihsel olaylardan biri olan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yıldönümünde göstermiş olduğumuz pratiğe bakmalarını salık veriyoruz. Bu günlerde ne yaptık, bu gündemi sınıfın gündemine ne kadar soktuk? Bu sadece bir örnektir. Örnekleri çoğaltmak istiyorsak sınıf mücadelesinin gündemlerine ve kendi pratiğimize bakmamız yeterli olacaktır. Tarihte geç kalınmış, yeterince önemsenmemiş süreçlerin bedelini hep ezilenler ödemiştir. Egemenlerin saldırganlaştığı bu süreçte çalışma tarzımıza hâkim olan kendiliğindencilik, hantallık ve geriliğin de ceremesini bizler ve ait olduğumuz işçi ve emekçi sınıflar çekecektir. Yani sömürü sisteminin ömrünü kendi ellerimizle uzatmaktayız. Kendimizi daha uzun süre sömürülmeye kendi ellerimizle mahkûm ediyoruz.

Saldırıların boyutlanmasına paralel örgütlülüğün güçlenmesi, nicel olarak büyüme ve direnişlerin basitten karmaşığa doğru ivmelenmesi gerekirken, bunun aksi yaşanmakta, kitlelerin kendiliğinden gelişen hareketlenmeleri artış göstermekle beraber devrimci önderlikten yoksun olmalarından kaynaklı zaman içerisinde sönüp gitmektedir. Bu durum ne sadece egemenlerin gücüyle, ne kitlelerin geriliğiyle açıklanacak bir durum değildir. Çünkü asıl zayıf kalan ve sorunun giderilmesinde anahtar vazifesini görecektir olan devrimci bir önderliğin yaratılması, bunun için ise kitleleri önemseyerek onların içinde bıkıp usanmadan, sürekli bir faaliyeti şart koşmaktadır. Çünkü asıl güç onlardır. Devrimi yapacak onlardır. Öğretmen olan onlardır. Bizi örgütleyecek olan da onlardır! Yani sorun bizdedir. Kitleleri devrim perspektifiyle örgütleyecek olan bizleriz. Bu ise kitleler içinde sürekli, planlı ve programlı devrimci bir çalış-

mayı gerektirir. Bugün diğer alanların yaşadığı gibi bizim de sorunumuz örgütlenme sorunu ve bu sorunu çözecek politika üretme, politikaları hayata geçirecek örgütlenmeyi ve araçlarını yaratma sorunudur. Sorunumuzun kaynağına ise ideolojik-politik olarak geri olmamızı koyuyoruz. Buna kaynaklık eden sebepler ise; inceleme-araştırma ve tartışmada yaşadığımız gerilik, okuma ve yazmada yaşadığımız gerilik, pratikten yoksunluk veya dar-pratikçilik, kitlelerden kopukluk, kendiliğindenciliktir. Tabii tüm bunların yaşandığı bir durumda merkezi yönelime uygun hareket etmeyi ve tek bir adam gibi davranmayı düşünmemiz abes olacaktır.

Devrim burjuva karargâhları bombalama eylemidir. Aynı zamanda bu yazı genel bir çağrıdır tüm Devrimci Demokratik Sendikal Birlik-DDSB'lilere. Her bir DDSB'li beyninin içindeki burjuva karargâhı yok etmeli ve hemen yanı başındakine yardım etmelidir.

Derinlikli düşünme, araştırma ve öğrenmeyle edinilir

ÇUKUROVA DDSB olarak yazımızın amacı mevcut gidişata dur demek için; kendimizle beraber tüm yoldaşlarımızı incelemeye-araştırmaya ve tartışmaya yöneltmek, tartışma süreci içerisinde örgütlenme sorunlarımızı ve çözüm yöntemlerini bulup çıkarmak, mevcut duruma ve kendi gerçekliğimize uygun düşecek bir sınıf hareketi programı ve araçları oluşturmak ve bunun üzerinden tek bir adam gibi davranmamızı sağlayacak merkezi bir örgütlülüğe kavuşmaktır. Bunun için tüm yoldaşlarımızı bu yönde harekete geçmeye, inceleme-araştırmaya, tartışmaya ve de yazmaya davet ediyoruz. Şimdiden kolay gelsin diyoruz.

Mevcut DDSB anlayışı, örgütlülüğü ve bileşenleri incelendiğinde iki duruş ortaya çıkmaktadır. **Birincisi** yıllardır

DDSB anlayışının şekillendiği ve merkez olarak görülen, çalışmayı sadece sendikal çalışma perspektifiyle ele alan ve birkaç sendika şubesine sıkışıp kalan bir duruş, diğer yanda mevcut DDSB anlayışına göre şekillendirilmeye çalışılan, yeni yeni örgütlülüklerinin oluşturulduğu ve içerisinde sendikal çalışan sayısının az olması dolayısıyla, tüm bileşenlerin sayısı az olan sendikal yoldaşlarını destekler pozisyona, yani tali pozisyona düştüğü bir duruştur. Tali diyoruz çünkü mevcut DDSB anlayışı esas mücadele alanı olarak sendikal alanı önüne koymuştur. Bu durumda sendikal olmayan veya işsiz olan, küçük esnaf, köylü, öğrenci vb. kendini örgütlülük içinde nasıl ifade edecektir veya hangi perspektifle hareket edecektir?

Ülkemizdeki mevcut sendikal çalışan sayısı incelendiğinde 1 milyon altında olduğu görülecektir. Ülke nüfusu, sosyo-ekonomik yarı-sömürge yarı-feodal yapı göz önüne alındığında mevcut anlayışımızla milyonlarca işçi, emekçi ve ezileni faaliyet alanımızın dışında bıraktığımızı görmemiz zor olmayacaktır **Bu geniş yığınlar nasıl örgütlenecektir? Lakin kitleleri örgütlemek için "niyet" yetmemekte, örgütlemek için somut bir politikamızın, programımızın, örgütlülüğümüzün ve araçlarımızın olması gerekmektedir.** Sendikal hareket/mücadele, sınıf hareketinin/mücadelesinin sadece bir parçasıdır. O zaman soru tekrar şudur. **Sadece parçaya ait bir perspektif ve programla bütünü nasıl örgütleyeceğiz?** Veya DDSB bileşenleri incelendiğinde, parçaya hitap eden anlayışın yön verdiği bir örgütlülüğü oluşturan tüm bileşenleri nasıl tek bir adam gibi harekete geçireceğiz. DDSB'li bir yoldaşımızın deyimiyle **"Yaşamı bir bütün örgütleyecek bir bakış açısına ve bu bakış açısının yön verdiği bir örgütlenmeye ihtiyacımız var"**. Bu söylediğimizden sendikal hareket/çalışma olmamalıdır anlayışı çıkarılmamalıdır. Sendikal hareket sınıf ha-

reketinin bir parçasıdır. Sendikalar hareketi de içinde barındıracak, bütünlüklü bir sınıf hareketi anlayışı ve programı ve örgütlenmesi oluşturulmalıdır.

Ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının bir sonucu olarak devrimci durum süreklilik arz etmektedir. Bu durumu görmek önemli bir noktadır. Saldırıların arttığı, emekçi yığınların hoşnutsuzluğunun ivmeleniği bu süreçte iyi bir çıkışla çekim merkezi olabilir ve hızla büyüyen bir ivme yakalayabiliriz.

Emperyalist-kapitalist sistemin ve ülkemizdeki yerli uşaklarının dünyada ve de ülkemizde estirdiği sömürüye, talana ve askeri saldırganlığına karşı önümüzdeki süreçte anti-emperyalist, anti-faşist hareket daha da yükselecek ve kitlelerin kendiliğinden hareketlenmeleri de artarak devam edecektir. Bu süreci önceden görmeli, kitlelerin çıkışsızlık yaşamaması için onlara çıkışı gösterecek beceriyi ve örgütlenmemizi oluşturmalıyız.

Bugün geniş emekçi yığınların ekonomik-demokratik-akademik örgütlenmesi çok zayıftır. Egemen sınıfların politikalarını pervasızca uygulamasının nedeni örgütlülüğün olmaması veya zayıf olmasıdır. Bize düşen kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal örgütlenmesini yaratmaktır.

Politik gerilik aşılacak zorundadır

Örgütlenmede yaşadığımız sıkıntının nedeni kitlelerin sorunlarını bilmememizden kaynaklı değildir. Sorunun nedeni; sorunları ve çözümlerini sorunun sahipleriyle buluşturacak siyasal bir pratik ve irade ortaya koyamamamızdan kaynaklanmaktadır. **İdeolojik ve politik geriliğimiz buna en büyük sebeptir.**

Kitle hareketi yaratmak üzere geniş ve bilimsel düşünmek, kitlelere gidişi süzerek hareketi yaratmaktır. Kitle hareketinin ve örgütlülüğünün önemini görmeyen, bireyleri örgütlemeye kilitlenen, daha çok bireyleri gündeme alan tarz aşılmalıdır. Kendiliğinden gelişen hareketlere karşı ilgili olmalı, yaşanan sıcak gündemleri-sorunları kitlelere götürüşümüz kısır ve dar kalıplara hapsedilmemelidir. Ajitasyon ve propaganda araçlarımızın kullanılış biçimi-düzeyi var olan kitle bağlarımızın korumasına endekslenmemeli, yeni yeni kitlelerle buluşma yolunu aralamalıdır.

İdeolojik-politik geriliğin nedeni kısır bir çalışma tarzıdır. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarından, kitlelerin gerçekliğinden beslenen doğru ve sürekliliği sağlanmış bir çalışma, örgütlenme tarzı sorununun da çözümüdür. Örgütlenme bilimine temel olan olgu, devrimin düşmanları ve dostlarının belirlenmesi ve bu belirlemenin devamında devrimin dostları kapsamındaki kitlenin ileri, orta ve ge-

ri kitle olarak analiz edilmesidir. Bu yaklaşım içerisinde devrimden yana tavır alacak sınıflar (işçi sınıfı, yoksul ve orta köylülük, milli burjuvazinin sol kanadı ve küçük burjuvazi) kapsamındaki kitleler devrime kazandırılabilir ve kazandırılması gereken kesimlerdir. Oluşturacağımız sınıf hareketinin program, çalışma ve örgütlenme tarzı tüm bu kesimleri kapsayacak düzeyde olmalıdır.

Örgüt, politikaları uygulamak için oluşturulan araçtır. Politikaların en iyi şekilde uygulanmasının yolu güçlü ve kurumsallaşmış örgütlenmeler yaratmaktan geçer. Politik amacı gerçekleştirmek için örgütlenmelerin sürekli gelişmesi, güçlenmesi, çoğalması ve yaygınlaşması zorunludur. Bu perspektifle hareket edilmediğinde, örgütlenmenin sürekliliği sağlanmadığında politik amaca ulaşmak mümkün olmaz. Politika belirlemek ne kadar önemliyse, politikayı uygulayacak araçların yaratılması ve geliştirilmesi de o derece önemlidir. İkinin diyalektik bağını kurmak ve faaliyeti bunun üzerinden şekillendirmek zorunludur.

Programımız en geniş bileşeni ifade etmelidir

Güçlü ve kurumsallaşmış örgütlenmeler yaratmak amaca uygun şekillenmekle mümkündür. Mevcut durumda azımsanmayacak bir çevre çeper örgütlülüğü oluşmuştur. Bu çevre çeper örgütlülüğünün bir sınıf hareketine dönüştürülmesi sınıf hareketine/mücadelesine bakış açımızı sağlıklı bir temele oturtmakla mümkündür. Oluşturacağımız program, onu kabul eden herkesi kabul etmeli ve de ifade etmelidir.

Örgütlenme yaratma ve geliştirmede yaygın faaliyetinin önemi büyüktür. Yayının kitlelere ulaşması demek, politikamızın kitleye ulaşması demektir. Eksik olan bu yanımız hızlı bir şekilde tamamlanmalıdır. Bizi ifade edecek bir yayının düzenli ve sürekli çıkması tüm DDSB'li-lerin ilk görevlerinden biridir.

Çalışma tarzı bir örgütlülüğün ya da örgütlülüğe ait bir bireyin bilincindeki devrim olgusunun, kitlelerin devrimdeki önemini ve iktidar hedefinin-ilkelerinin pratiğe geçiriliş biçimidir. **Çalışma tarzı;** bilinçte neyin istendiğinin, nelere yönelindiğinin pratik dökümüdür.

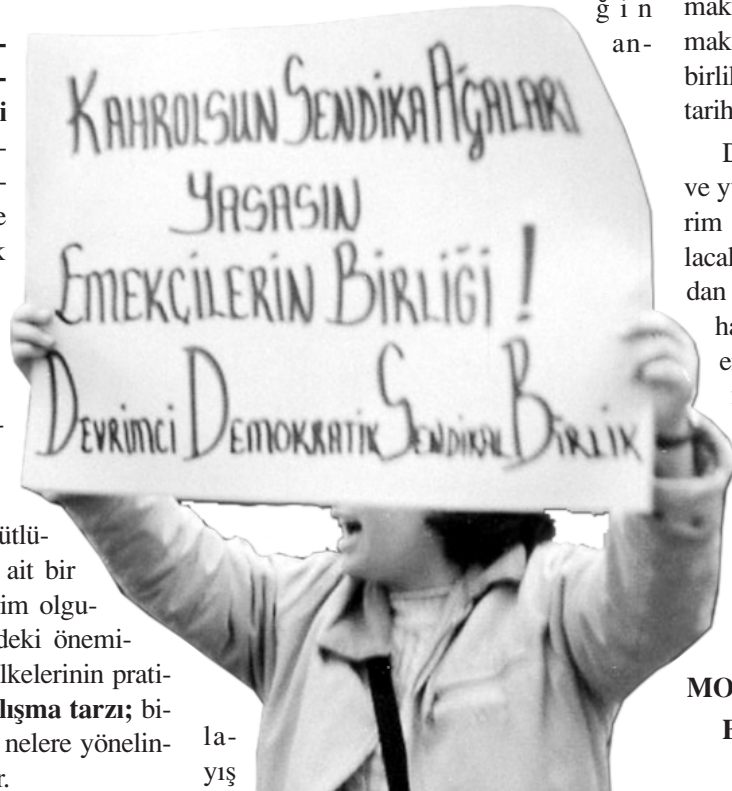
Bir örgütlülük için politika üretmek ne kadar önemliyse politikayı yaşama uygulayacak çalışma tarzını oluşturmak da en az onun kadar önemlidir. **Mark-sizm-Leninizm-Maoizm bilimini çalışma tarzımızın pusulası yapmalı; gerçeklere diyalektik materyalist bir yöntemle yaklaşarak onu analiz etmeli ve yeniden bir senteze varma noktasında, iyi bir inceleme ve düşünme tarzına sahip olunmalıdır.**

Rapor sistemi örgütlü bünyenin kan dolaşım sistemidir. Bu yüzden tüm çalışmalar ayrıntılı bir şekilde rapor haline getirilmelidir. Bu aracın amacına uygun olarak işletildiği zaman örgütlü çalışmanın vazgeçilmez bir parçası olduğu da kavranacaktır. Belli bir plan ve programla ele alınmayan faaliyetin verimi de o derece düşecektir. Sorunları systemsiz ele almak, çözüm olarak konulan pratiklerin de dağınık olmasına yol açacaktır. Dolayısıyla çalışmalarımızda planlı ve programlı olmak çok daha fazla önem arz etmektedir.

Zamanı uygun bir şekilde kullanmalıyız. İlişkilerimizi görmeye, eylemlere, kitle faaliyetine vb. zaman ayırdığımız gibi okumaya, inceleme-araştırma yapmaya da zaman ayırmalıyız. **Bir devrimci için okumak ve inceleme-araştırma yapmak hava, su ve yemek kadar bir ihtiyaçtır.**

Ortak anlayışın önemi üzerine...

Bir diğer sorunumuz mevcut DDSB anlayışını algılamada yaşanan çeşitliliklerdir. Öyle ki bölgelere hatta bireylere de-

la-
yış

farklılıkları vardır. Elbette ki bir olgu her bir bireyin algılaması farklı olacaktır. Ama bu biçimde olmamalıdır. Öziün asgari oranda da olsa tüm bileşenler tarafından algılanması gerekirken bunun olmaması bir tarafta sorun olduğunu göstermektedir. Bu da anlayışın kitlelere taşınmasında sorun yaratmakta ve tek bir adam gibi davranmanın önündeki en büyük engel olarak görülmektedir.

Emperyalizmin derinleşen krizine paralel olarak gerek emperyalistlerin kendi arasındaki çelişki, gerekse de bizim gibi emperyalizme bağımlı ülkelerdeki egemen sınıf kliklerinin kendi aralarındaki çelişki de artarak devam edecektir. Ülkemiz özgülünde yaşanan son örnekler (Danıştay saldırısı ile iyice açığa çıkmıştır) bunun en güzel kanıtıdır. Bu çelişkileri taktik ustalıklarla sınıfımızın lehine kazanım olarak dönüştürmek olayın bir yanı iken, sürekli bilinçte tutulması gereken gerçek; egemenlerin kendi aralarındaki çelişkilerin geçici olacağı ve asla uzlaşmaz olmadığıdır. Yani asıl düşmanları olan işçi sınıfı ve ezilen emekçi halkların karşısında tek vücut olmuşlardır/oluyorlar/olacaklardır. Egemenlerin suni gündemler yaratarak bilinçlerimizi dumura uğratmasına ve bizleri bölüp parçalayıp yönetmesine izin vermemeliyiz.

Bizler çeşitli milliyetlerden işçiler, emekçiler olarak din, dil, ırk ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin; asıl düşmanımızın emperyalist-kapitalist sistem ve onların ülkemizdeki uşakları olduğunu bilince çıkararak sınıf mücadelesinin engin denizine tüm benliğimizle atılmalıyız.

Ne ideolojiler ölmüştür ne de tarihin sonu gelmiştir. Nepal'de yakılan devrim ateşi umudumuzu bilemektedir. Tarihin tekerleği her zamankinden daha hızlı dönmektedir. Bu devrim işçi ve emekçilerden yana bir dünya kuruluncaya kadar devam edecektir. Bizlere düşen bu devrimi hızlandırmak için sınıf mücadelesinin gündemlerine müdahale etmek, kendiliğinden bir sınıf olmaktan çıkıp kendimiz için bir sınıf olmak, emperyalist-kapitalist sistemi ve işbirlikçi uşaklarını hak ettikleri yere yani tarihin çöplüğüne göndermektir.

Demokratik halk devrimi, sosyalizm ve yüce komünizm için gerekli olan devrim stratejisinin bir gereği olarak yaratılacak bir sınıf hareketi sürecimiz açısından önem ve aciliyet arz etmektedir. Bu hareket, her kesimden örgütsüz geniş emekçi yığınlarını iktidar perspektifiyle donatmayı ve seferber etmeyi amaçlamalıdır. Bu hareketi yaratmak, uzun süreli halk savaşını uygun bir şekilde ele almak demektir. Stratejimizden alacağımız güç kazanma azmimiz olmalıdır.

**YASASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK SINIF HAREKETİ!
BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER!**

Çukurova DDSB

Tuzla'da taşeronu izin verilmeyecek!

Günümüzde Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde yalnızca deri sanayisiyle ilgili fabrikalar yok. Aynı zamanda seramik, tekstil, metal, gıda vb. sektörlerden de fabrikalar yer almakta. Deri-İş Sendikası'nın militan tutumu ve deri işçilerinin hak alma bilincindeki gelişmişlik, doğal olarak diğer sanayi dallarındaki fabrikalarda çalışan işçileri de etkilemekte, sendikalaşmayı tetiklemektedir. Özellikle bu fabrikalarda iş bulan eski deri işçileri yeni fabrikalarda da örgütlenme çalışmalarına başlamakta ve işçi kitlelerine hak alma bilincini taşımaktadır.

Tuzla'da Deri-İş Tuzla Şubesi'nin öncülüğünde mevsimleri aşan direnişler gerçekleştiren Cevahir ve Dünya Deri işçileri geçtiğimiz günlerde direnişlerine son verdiler. Tuzla'daki direnişler olumlu ve olumsuz sonuçlarıyla işçilerin kararı olarak sona erdirildi. Dünya Deri, patron tarafından kapatıldığı için sendikalaşma mümkün olmadı. Ancak patronlarla yapılan protokolde, Dünya Deri yeniden açılırsa işçilerin işe geri alınması patron tarafından kabul edildi. Cevahir Deri'de ise oldukça uzun süren işçi direnişi çeşitli baskılarla karşılaşmıştı. Tuzla'ya taşeron sokmaya çalışan patronlar, Cevahir Deri üzerinden ilk kazanımlarını elde etmeye çalıştılar. Buna karşın direnişi seçen işçiler ve sendika yöneticileri ise, taşeronun çeteleri ve jandarma tarafından saldırılara uğradılar. Bu saldırıların yoğunluğundan kaynaklı Cevahir Deri'de üretim durdurulamadı. **Direnisteki işçiler ise direnişi örgütsüz bir şekilde, dâğılarak bitirmek yerine, örgütlü bir şekilde bitirme kararı aldılar ve patron tarafı ile masaya oturdular. İşçiler kıdem tazminatlarını alarak işten ayrıldılar. İşçilerin kıdem tazminatlarını toplu bir şekilde almaları dahi içinden geçtiğimiz süreçteki işçi direnişleri incelendiğinde bir kazanım olarak görülmektedir.** Ancak Cevahir Deri'nin patronu direnişin sona ermesi nedeniyle amacına ulaşabilmiş değildir. Bu işin peşini bırakmayacağını, örgütlenme çalışmalarını sürdürceğini, taşeronu deri sanayisine sokmayacağı yönündeki kararlılığını ortaya koyan Deri-İş Sendikası karşısında geri adım atan Cevahir patronu taşeronla çalışmayacağını açıklamak zorunda kalmıştır.

Taşeron, deri işçileri açısından en önemli meseledir!

Geçtiğimiz hafta İşveren Sendikası ile görüşen sendika yönetimine Cevahir Deri'nin patronu, taşeronun artık çalışmayacağını, kendisinin sendikaya karşı olmadığını, en yakın zamanda işçilerin sendikada örgütlenmesinin mümkün olacağını belirtmiştir. Patron, fabrikadaki çalışmayı yeniden örgütlemek için birkaç ay süre istemiş, üretim tekrar düzene girdiğinde işçilerin rahatlıkla sendikaya üye olabileceklerini vurgulamış, sendika da bu talebi kabul etmiştir.

Her ne kadar işçiler işlerine geri dönemesi de deri patronlarının deri sanayisine taşeronu sokamaması ve geri adım atmak zorunda kalması deri işçilerinin ısrarlı, militan mücadelelerinin bir sonucu olmuştur. Cevahir ve Dünya Deri'deki işçilerin direnişi tüm baskılara karşın tüm deri işçileri tarafından sahiplenilmiş ve bu dönemde çok sayıda eylem, deri işçilerin kitlesel katılımları ile örgütlenmiştir. Taşeronun pervasız saldırılarının kamuoyunda duyulması, devrimci-demokratik kesimin duyarlılığının artması ve en önemlisi, deri işçilerinin tepkisinin ve dayanışmasının gelişmesi ve sendika ile daha fazla yaklaşması yalnızca Cevahir Deri patronunu değil, tüm deri patronlarını rahatsız etmiştir. Cevahir Deri de bu koşullar altında organize sanayide istediği gibi üretimi sürdüremeyeceğini, rahat edemeyeceğini anlamıştır. İşçilerin hareketlenmesi nedeniyle diğer deri patronları da kendi sendikaları üzerinden Cevahir Deri patronuna baskı yapmış ve patron diz çökmek zorunda kalmıştır.

Taşeron, bir şekilde deri sanayisine girebilirse, bunun bir ur gibi tüm sanayiye yayılması mümkün olabilecektir. Böylesi bir durumda da direniş devam edecektir, ancak işçiler önemli bir haklarını kaybetmiş olacaklar ve bunun maddi ve manevi etkisi işçilerin aleyhine işleyecektir. Bu nedenle Cevahir ve Dünya Deri işçilerinin direnişleri oldukça

önemliydi. Şayet bu grevler olmasaydı, sanayide taşeronun çok daha rahat girip yayılabileceği rahatlıkla anlaşılabilir. Elbette ki, devletin yoğun saldırıları karşısında, ki bu saldırılar Cevahir örneğinde olduğu gibi hayata kast eden saldırılara kadar varmaktadır, yalnızca deri işçilerinin direnişi yetersiz kalabilecektir. Bu nedenle özellikle devrimci ve demokratik kamuoyunun desteği önemli bir yerde durmaktadır. Bu direnişlere öncülük edenlerin Devrimci Demokratik Sendikal Birlik faaliyetçileri olduğu da göz önüne alındığında, işçi sınıfının bu en direngen odağıyla dayanışmayı geliştirmede ilk görev Partizanlara düşmektedir.

Kazanım mı, yenilgi mi?

Grevlerin sonuçlarını değerlendirirken Deri-İş Sendikası'nın içinden geçtiği süreci de genel olarak değerlendirmek gerekmektedir. Havzadaki durum, sendikanın durumu, genel olarak devrimci ve demokratik hareketin durumu Deri-İş'in daha etkili olduğu 1992-97 sürecinden daha farklı, daha geridir. **Deri sanayisindeki yaklaşık 4-5 yıllık suskunluğun ardından bu direnişlerin örgütlenmesinin önemi daha fazla ortaya çıkmaktadır.** 4-5 yıllık sessizliğin ardından son 5-6 aylık süreç oldukça hareketli geçmiştir. Hemen her gün eylem, kavga ve direniş yaşanmıştır. Havzanın üzerindeki ölü toprağı kalkmış, işçi hareketi canlanmış, dayanışma duyguları gelişmiş, mücadele isteği artmıştır. Zaten deri patronlarına geri adım attıran da yükselen işçi hareketi olmuştur. Bu nedenle direnişin başında hedeflenen, direnişteki fabrikalarda üretimi durdurma ve işe geri alınma talepleriyle ele alındığında direnişlerin hedefine ulaşmadığı fikri ortaya çıksa da, bu mekanik bir algılayışın sonucu olacaktır. Daha genel düşünüldüğünde ve pratik içinde karşılaşılanlarla (saldırıların boyutu vb.) ele alındığında kazanımdan anladığımız da farklılaşacaktır.

Bu direnişler aynı zamanda ileriye dönük getirileri açısından da önemli ders ve deneyimlerle dolu bir sürecin parçasıdır. Bu direnişler önümüzdeki süreçte gerek sendikanın yeni örgütleneceği fabrikalardaki gelişmeler gerekse de devletin ve patronların yönelimi açısından veriler sunmakta, sınıf sendikacılığının izlenmesi gereken yolu göstermektedir. Bu grevlerden çıkarılan derslerle önümüzdeki sürece hazırlanmak işçi sınıfı açısından bir zorunluluktur.

Açıktır ki devlet, sınıf sendikacılığını izleyen, üretimden gelen gücünün farkında olan sendikacılığı değil, işçilere yabancılaşmış, diplomatik yolları öne çıkaran, iradesini sisteme teslim etmiş, uzlaşmacı bir anlayışa sahip sendikacılığı tercih etmekte ve sarı sendikacılığı aktif bir şekilde desteklemektedir. Bu şekilde sistem, hem istediği halk düşmanı uygulamalara hayat verebilmekte hem de demokrasi görüntüsü yayabilmektedir. İşçi sınıfının mücadelesi açısından asıl tehlike bu işbirlikçi sendikal modelin daha da güçlenmesidir.

Devlet bir yandan bu sendikalara güç verirken, öte yandan direnişi ve mücadeleyi esas alan az sayıdaki sendikaya da bütün kurumlarıyla saldırmaktadır. Tuzla'da izlenen çizgi ve sergilenen pratik bu saldırılara karşı işçi sınıfı cephesinden verilen mütevazı bir yanıt olmaktadır.

Günümüzde Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde yalnızca deri sanayisiyle ilgili fabrikalar yok. Aynı zamanda seramik, tekstil, metal, gıda vb. sektörlerden de fabrikalar yer almakta. Deri-İş Sendikasının militan tutumu ve deri işçilerinin hak alma bilincindeki gelişmişlik, doğal olarak diğer sanayi dallarındaki fabrikalarda çalışan işçileri de etkilemekte, sendikalaşmayı tetiklemektedir. Özellikle bu fabrikalarda iş bulan eski deri işçileri yeni fabrikalarda da örgütlenme çalışmalarına başlamakta ve işçi kitlesine hak alma bilincini taşımaktadır. Sendika aynı zamanda kendi olanaklarıyla, Dünya ve Cevahir Deri'deki direnişlere katılan işçilere iş bulmaya da çalışmaktadır. Şimdiye kadar özellikle direnişlerdeki öncü işçiler farklı fabrikalarda yeni işlerine başladılar.

Direnişin sona ermesinde Türk-İş'in gerici yönetiminin tavrı da etkili oldu. Direnişleri ekonomik olarak desteklemeyeceğini açıkça ilan eden Türk-İş yönetimi egemen sınıflara mesajını vermiş, gerçek yüzünü ortaya bir kez daha ortaya sermiştir.

Sendika "Okulu"nda işçiler hak almayı öğreniyorlar!

Deri-İş Sendikası, Tuzla pratiğini yaygınlaştırmak amacıyla farklı bölgelerde de çalışmalarını sürdürmektedir. Bu çalışmalar da genel olarak direniş boyutuyla hayata geçmektedir. Faşist devletin işçi düşmanlığının ve devrimci demokratik işçi hareketinin gelişiminden korkusunun bir ürünü olarak **Deri-İş gibi militan sendikaların her türlü örgütlenme çalışması zor yoluyla engellenmeye çalışılmaktadır.** Bunun örnekleri Gönen ve Çorlu'daki pratiklerde görülmektedir.

Gönen'deki deri sanayisinin tarihinde ilk sendikal çalışma Deri-İş'in öncülüğünde başladı ve kısa sürede yaklaşık 450 işçi sendikada örgütlendi ve bunun doğal bir sonucu olarak direnişe başladı. Patronların, kolluk kuvvetlerinin ve sivil faşist güçlerin saldırılarının yanı sıra kendi faşist hukuk sistemleri üzerinden de direniş engellenmeye çalışılmaktadır. Ancak tüm çabalar, hak almayı öğrenen Gönenli deri işçilerinin bilinçlerindeki gelişimi

engelleyememektedir. Uzun çalışma saatleri, sigortasız bir şekilde çok az ücret karşılığında, özcesi kölelik şartlarında çalışmaya mecbur bırakılan deri işçileri sendikanın gelişimiyle birlikte hak almanın ne demek olduğunu öğrenmeye başlamışlardır.

Şu an Gönen'de 2 fabrikada (Kantar ve Günder) 70 civarında işçi direnişte. Patronlar örgütlü mücadeleyi engellemek için mahkemenin verdiği işe-iade kararını kabul ediyor, işçilerin tazminatını verip işten atıyorlar. Buna rağmen işçilerin maneviyatını kıramıyorlar. Çünkü şimdiye kadar Gönen'deki deri sanayisinin tarihinde tazminat alma diye bir pratik yaşanmamış. Bu bile kendi haliyle bir kazanım haline gelmekte ve işçilere mücadelenin gerekliliğini göstermekte. Gönen'de tazminat alan birçok işçi ilk kez 10 milyar civarında parayı toplu olarak gördüklerini belirttikler.

Gönen'de sigortalı işçi oranı sendika girmeden önce % 10'ken sendikal mücadeleyle birlikte % 60'ı geçti. Sendikadan önce işçiler haftada 60-70 saat çalışırken sendikayla birlikte haftalık çalışma saati 45'e indi. En önemlisi de işçiler örgütlenmenin gücünü, dayanışmanın gerekliliğini ve güzelliğini gördüler/görüyorlar. Kendilerine insan gibi davranılmaya başlandığına tanık oluyorlar. Daha öncesinde patronun vekili gelip işçileri işten atarken, şimdilerde işçilerin sendikada örgütlenmemesi için patronlar işçilerle "iyi geçinmeye" çalışıyorlar. "Abi-kardeş" arasında böyle şeylerin olmayacağını anlatıyorlar. Bugüne kadar dikkate alınmayan işçiler pazarlık yapmaya, muhatap alınmaya başlıyorlar. Ve sendika girmeden önce bu işçilerin % 90'ı AKP ve MHP'ye oy veren insanlar. Direniş ve hak mücadelesi işçilerin oy verdikleri partilerle ve sistemle karşı karşıya gelmelerine ve bunları sorgulamaya başlamalarına yol açıyor. İşçiler sınıf dostlarını tanımaya başlıyorlar. Sendikal örgütlenme sırasında işini kaybedip farklı bir yerde iş bulanların bir çoğu Gönen'deki sendika temsilciliğine uğramaya devam ediyor. Bununla birlikte direnişe geçen işçilerin bir ayaklarının köyde olduğunu da gözardı etmemek gerekiyor. Yani Gönen'deki deri işçileri tamamen işçileşmiş değiller. Birçoğunun köyde toprağı da mevcut. Buna rağmen sendikal mücadele devam ediyor. Gönenli deri işçileri geçtiğimiz sene ilk kez 1 Mayıs kutlamalarını örgütüyorlar. Deri işçileri için sendika birer okul oluyor. Hak almayı ve demokrasiyi öğrendikleri bir okul. 35-40 yaşın-

da hak almayı öğreniyor bir çok işçi.

Çorlu'da İleri Deri'deki grev ise grev kararının asılmasının ardından mahkemece yasaklanıyor. İleri Deri işçileri greve çıktıklarında patron şirketin ismini değiştiriyor. Patron, yeni firmanın bu işçilerle ilgisi olmadığını iddia ederek mahkemeye başvuruyor. Ve bu hukuksuzluk mahkemece gerçekleştiriliyor. Hem de devletin imza attığı uluslararası sözleşmelere, ILO'nun (Uluslararası Emek Örgütü) maddelerine rağmen bu gerçekleştiriliyor. Böylesi bir hukuksuzluğun gerçekleşmesinde Çorlu'daki deri işçilerinin örgütsüzlüğü de etkili oluyor. Örneğin benzeri bir durumun Tuzla'da olması mümkün değil. Çünkü Deri-İş havzada örgütlü ve toplu sözleşmelerde tek tek fabrikalarla muhatap olmuyor. Doğrudan İşveren Sendikası ile pazarlık yapıyor ve alınan kararlar tüm sanayideki fabrikaları etkiliyor. Çorlu'da ise yalnızca fabrikadaki patronla masaya oturuluyor.

Haklar, sınıf temelinde ortaklaşırsa elde edilebilir...

Tuzla havzasındaki hareketlilik devam ediyor. Deri işçilerinin ardından tersanelerde de işçi hareketliliği geliyor. İşçiler "iş cinayetlerinde" ölümleri engellemek ve alacaklarını alabilmek için eylemler yapıyorlar, kolluk kuvvetlerinin saldırılarına uğruyorlar, sendika yöneticileri tutuklanıyor. Sistem tüm kurumlarıyla işçi hareketlerini bastırmaya çalışıyor.

Bugün tersaneler işçi hareketinin gelişme potansiyeline sahip olduğu alanlardan biri, Tersanelerde çeşitli devrimci demokratik kurumların çalışmaları ve sendikal çalışmayı bilen eski deri işçilerinin mevcudiyeti bu potansiyelin harekete geçmesine de önemli bir etken.

Tersanelerde sendikal çalışma klasik sendikal çalışmalar gibi gerçekleşmiyor. Mesele taşeronlaşmadan kaynaklı toplu sözleşme yapılamıyor. İşçilerin duyarlılığı, alacakları bulunduğu ve iş kazalarında ölüm, yaralanma olduğunda artıyor. Tersanelerde güçlü olan Dok Gemi-İş Sendikası sarı sendika olduğu için işçilerin tepkisini engellemeye çalışıyor.

Bugün tersanedeki en önemli ihtiyaç, sınıfın temel talepleri üzerinden birleşik mücadele yürütmektir. Devrimci demokratik kesimlerin dar-grupsal yaklaşımları bir yana bırakıp mücadelenin önüne sınıfın temel taleplerini çıkarması gerekmektedir. Ne-

dir bunlar? İş güvencesi ve işçi sağlığı hükümlerinin uygulanması, sigorta, işveren derneğiyle pazarlık yapacak, protokoller gerçekleştirebilecek bir mekanizmanın örgütlenmesi vb. Bu temelde tüm ilerici güçlerin birleşmesi mümkündür. Birleşik mücadele işçilerin güvenini kazanmanın ve onların mücadeleye daha kitlesel katılmasının da önünü açacaktır.

Deri işçileri mücadelelerini ısrarla sürdürüyor. 1 Mayıs'ta, toplumsal olaylarda disiplini ile, kitleselliği ile, haykırdıkları devrimci sloganlarla ülkemiz devrimci hareketinin ve işçi sınıfımızın en direngen yanını temsil eden deri işçileri ile dayanışmayı sürdürmek, onların seslerine ses katmak tüm duyarlı, muhalif kesimlerin görevidir. Proletarya Partisi'nin şehit düşen çok sayıda kadrosunun da faaliyet yürüttüğü, emek harcadığı Tuzla'da direniş geleneğini sürdürmek tüm devrimcilerin boyunlarının borcudur.

Sendika aynı zamanda kendi olanaklarıyla, Dünya ve Cevahir Deri'deki direnişlere katılan işçilere iş bulmaya da çalışmaktadır. Şimdiye kadar özellikle direnişlerdeki öncü işçiler farklı fabrikalarda yeni işlerine başladılar.

Direnişin sona ermesinde Türk-İş'in gerici yönetiminin tavrı da etkili oldu. Direnişleri ekonomik olarak desteklemeyeceğini açıkça ilan eden Türk-İş yönetimi egemen sınıflara mesajını vermiş, gerçek yüzünü ortaya bir kez daha ortaya sermiştir.

PARTİYE KARŞI SORUMLULUK, HALKA KARŞI SORUMLULUKTUR!

Proletarya Partisi, sömürü ve zulüm aygıtının sahipleri olan sömürücü sınıfları yenmek için, işçileri, emekçileri örgütlemek zorundadır. Bunun için önüne çıkan güçlükleri alt etmelidir. Bunu başarmanın yolu devrimci politikayı en ileri düzeyde kavramak, ilkeleri uygulamak ve niteliği yükseltmektir. Bu görev yerine getirildiği oranda zorluklar alt edilebilir, engeller aşılabılır. **Niteliğini yükseltmek ne demektir?** Niteliğini yükseltmek, devrimci teoriyi iyi kavrayarak pratiğe uygulamaktır, Proletarya Partisi'nin temel politikalarını, ilkelerini derinliğine kavrayarak, bölge ve alan özgülüne yaratıcı bir şekilde uygulamaktır. En geniş halk kitleleriyle sıkı politik bağlar kurmaktır. **İdeolojik eğitimin artırılması, niteliğin yükseltilmesi için vazgeçilmez ön koşuldur.** Bu başarılmadan zorluklar alt edilemez, engeller aşılamaz. Bunu yapacak olanlar; komiteler, kadrolar ve sınıf bilinçli proleterlerdir.

Komitelerin gücü, örgütlülüğün gücüdür

Proletarya Partisi'nin savaş mangaları olan komiteler, proletaryanın her alanda mücadelesini örgütleyen, yöneten öncü müfrezedir. Bundandır ki komitelerin, her yönüyle sağlam ve dayanıklı olması gerekir. Sınıf savaşımının zorluklarını yenecek, ortaya çıkan engelleri aşabilecek ideolojik-politik netliğe ve örgütsel birliğe sahip olmak zorundadır. Tek başına kalsa bile yönünü kaybetmeyecek kadar bilinç ve cesarete sahip olmalıdır. Savaş mangaları olan komiteler, sınıf savaşımında tayin edici düzeyde öneme sahiptirler. Yol gösterici kılavuz olan sınıf ve önderlik bilincinin yükseltilmesi savaş mangasının savaşma ve direnme gücünü artırır. Komitelerin niteliği arttıkça Proletarya Partisi güçlenerek, devrimci savaşımı geliştirir, kitleleri kendi etrafında örgütlemeye gücünü artırır. Komiteler, devrimci bir çizgide hareket ettikçe, sağlam ve güçlü bir öncü rolünü oynayabilir. Sınıf bilinçli proleterlerin düşüncelerindeki karışıklık, çalışma ve örgütlenme tarzındaki yanlışlıklar yüzünden, komite çalışmalarında önlerine çıkan sorunları çözmede başarısızlık yaşamaktadır. Bunu gidermenin yolu doğru ve bilimsel bakış açısına sahip olmak, sınıf savaşımını öğretisi olan Marksist-Leninist-Maoist anlayış doğrultusunda parti politikalarını ileri düzeyde kavramak, her konuda yanlış bakış açısını ve yaklaşımları düzeltmektir.

Komiteler, ortak hedefe birlikte yürümek için ortak iş yapmayı öğrenmelidir, bu aynı zamanda komitenin niteliğinin yükseltilmesidir. Bunun için temel konularda ortak görüşe, ortak bakış açısına sahip olmak gerekir.

Komitelerde Proletarya Partisi'nin çizgisinin kavranışı yeterli düzeyde oldukça ortak bakış açısı gelişir, komite bir güç durumuna gelir. Bu bakış açısına uygun ortak iş yapma, ortak hedefe birlikte yürüme gerçekliği bi-

linçli bir çabaya dönüşür. Ortak kavrayış aynı zamanda partiye bilinçli ve gönüllü bir disiplin gücü kazandırır. Sınıf savaşımına ait her gerçek doğru tarzda tahlil edilip, bu tahlil ışığında doğru çözüm yolu ortaya konulduğunda, bu politika kitlelerin devrimci pratiği içinde sınanıp doğruluğu ortaya konmaya başladıkça, kitlelerin partiye karşı güveni gelişir ve önderlik manevi bir otoriteye sahip olmaya başlar. Proletarya Partisi ve onun savaş mangaları olan komiteler, gerçek anlamda önder ve öncü güç durumuna gelir.

Düşünme tarzını devrimcileştirelim!

Toplumumuzda nicel olarak en yoğun sınıf küçük burjuvazidir. Küçük burjuva sınıfından proletarya saflarına katılımın fazla olması toplumsal yapımızın gerçekliğinden, sınıf savaşımının gelişim düzeyinden bağımsız değildir. Dolayısıyla proletarya saflarına örgütsel olarak katılan herkes ideolojik-politik olarak bütünüyle proleterleşmiş demek de-

oriye yeterince önem vermez, teorik çalışmayı küçümser, kulaktan dolma bilgileri, söylemleri gerçek kabul eder, başkasının yaşadığı tecrübe ve deneylerden ders çıkarmasını beceremez. Partinin, devrimci hareketin, yoldaşlarının yaşadıkları tecrübe, elde ettikleri bilgiye başvurmadan sıfır bilgi ve sıfır tecrübe ile tarihi kendisiyle başlatarak yoldaşlarının yaşadığı benzer pratik süreci tekrar tekrar kendisinin de yaşamasını "ister." Oysa geçen süreç içinde elde edilen bilgi ve tecrübenin devrimin, partinin kazanımı olduğunu düşünmez, mutlaka kendisi de aynı şeyleri tekrar edercesine yaşamak ister.

Öğreten ve öğrenen olmak zorundayız...

Üretim dışından gelen küçük burjuvazinin (öğrenci, yarı-aydın) diğer bir kesimi ise kitabi bilgisine güvenir. Pratiğin, yaşamın içinde değildir. Yaşamın her gün ortaya çıkardığı deney ve tecrübelerin uzağındadır. Yaşamın, zorlukların içinde değildir. Yaşa-

lerini, bencilliklerini ustaca örtmenin ve maskeleyenin aracına dönüştürürler. Bu kesimden gelenlerin somut bilgiden yoksun oluşu onları çok defa yanlışlığa, yanlışlığa götürür. Subjektivizmin farklı biçiminde hapsolur.

Komiteler "bütünlüklü düşünme"yi kavramalıdır!

Bu gerçeklikten hareketle komitelerde sıkça gündeme gelen sorunların başında doğru ve devrimci tarzda düşünememek, sorunlara kapsamlı ve bütünlüklü olarak doğru tarzda yaklaşamamak gelir, "önce düşünüp, sonra iş yapmak" ilkesine uygun tarzda hareket etmez. Sorunlara, olaylara yaklaşımda tek yanlı, yüzeysel ve üstünkörü yaklaşımdan kaynaklı yanlış sonuçlar elde eder. Bu yanlış sonuç örgütsel anlamda yıkımın nedeni haline gelir. Oysa devrimin ustaları, öğretmenleri, yol gösterici bilgileri önce doğru düşünüp (bilimsel-gerçekçi) sonra iş yapmanın, sınıf savaşımını öğretisi için vazgeçilmez

ğildir. **İdeolojik olarak dönüşüm, uzun süren zahmetli bir mücadele sürecini ve bütünlüklü bir eğitimi gerektirir.** Proletarya saflarına katılan küçük burjuvazinin en fazla zorlandığı, sıkıntı ve sorun yaşadığı konunun başında, taşıdığı küçük burjuva düşünme tarzından kopma mücadelesini layıkıyla başarmakta zorlanması gelmektedir. Küçük burjuvazinin düşünme tarzındaki darlık, tek yanlılık, üstün körünlük, onun proleter düşünce tarzını benimsemesinin önündeki ciddi engeldir. Bu tarz düşünme onun küçük burjuva üretim ve yaşam tarzından kaynaklıdır. Küçük burjuva üretimin getirdiği sınırlılık, darlık onun olayları, gelişmeleri, sorunları nesnel ve kapsamlı olarak değerlendirmesini engeller, tek yanlılığa düşmesine neden olur, çok defa bağnaz, basmakalıpçı yaklaşımlara düşmesine yol açar. Toplumun ekonomik-politik-kültürel sorunlarına bakış açısındaki öznelci yaklaşım politik ve örgütsel olarak da yanlışlığa düşmesine neden olur. Küçük burjuvazinin belli bir kesimi dar deneyicidir. Te-

mın içindeki ekonomik-politik sorunlarla, zorluklarla karşı karşıya kalmaz. Çünkü dışındadır. Yeterince zorluk yaşamaz. Algısal bilgiden yoksun oluşu onu çok defa dogmatizme düşürür, yaşamdan, pratikten kopuk, soyut kitabi ezber dayalı bilgisiyle yaşamı, gerçekliği açıklamaya çalışır, somut bilgiden yoksun oluşu onu her defasında yanlışlığa sürükler. Bu kesimden örgütlenenler, halkı ve yoldaşlarını da sıkça küçümser. Halka ve yoldaşlarına yukarıdan, tepeden bakarak, "değerlendirmeye çalışır." Gerçek yaşamın içinde olanları anlayamaz, çokça onları küçümser, aşağılar. "Ben merkezci", parti üstü, partiye rağmen anlayışlar bu kesimden gelenlerde sıkça görülür. Bu kesimden örgütlenenlerde Proletarya Partisi'nin proleter disiplinine uyumsuzluk görülür. Disiplinsizlik, ilkesizlik, kuralsızlık bu kesimin önemli özelliklerinin başında gelir. Başkalarının disiplinsizliklerine tahammül etmezler, ancak sorun kendi disiplinsizliklerin gelince "bin dereden su getirip" devrimci teoriyi kendi bireycilik-

Proletarya Partisi'nin savaş mangaları olan komiteler, proletaryanın her alanda mücadelesini örgütleyen, yöneten öncü müfrezedir. Okyanusun azgın dalgalarına karşı durma cesaretini gösteren, hedefine korkusuzca kilitlenenlerdir, azgın fırtınalara karşı koyan, sarsılmadan önüne çıkan engelleri aşmasını becerebilirler.

bir ilke olduğunu belirtirler.

Komitelerin düşünme tarzında, bütünlüklü değil, parçalı düşünme yani olayların, gelişmelerin, sorunların önce bir yanını, bir yönünü, bir parçasını, bir süre sonra diğer bir yanını, diğer bir parçasını daha sonra geri kalan parçasını düşünme tarzı egemendir. Özellikle Proletarya Partisi ve devrim sorunlarına yaklaşımda bu duruma sıkça rastlanır. Proletarya Partisi'nin politik kararlarının oluşumunda karar olarak uygulamaya konmasındaki irade, küçük burjuvazinin dogmatik ve subjektif yaklaşımlarının kalın yıkılmaz gerici duvarına çarpar. Proletarya Partisi'nin politik kararlarına eleştirel bir gözle yaklaşım, onları yaratıcı ve zengin bir şekilde uygulamak yerine, dışından, uzağından bakma, içinden olamamaktan kaynaklı olarak, tek yanlı yüzeysel yaklaşımlar. Bu bakış açısı sonucu geri kavrayışla, politik kararlara karşı çıkılır ve politik kararların pratiğe uygulanması engellenmiş olur.

Proletarya Partisi içindeki küçük burjuva düşünme, küçük burjuva bakış açısı ve değerlendirme, yorumlama ve sonuç çıkarma tutumlarının en açık ve en yalın görünen yanları partinin politik kararlarına yaklaşımda ve uygulamada kendisini gösterir. Bu dogmatik ve subjektif yaklaşım, Proletarya Partisi'nin bütününden, sorunların ve gerçeğin içinden bakamamaktan kaynaklı sıkça yanlışlara düşer. Silahlı mücadele anlayışında, askeri faaliyetlerin örgütlenmesi sorununda, yayın faaliyetinin örgütlenmesinde ya sağ ya da aşırı sol abartılı ve gerçek dışı yaklaşımlar gösterir. Düşünmede, bakış açısında, yöntemde proleterleşemeyen küçük burjuvazi subjektif tek yanlı, içinden, bütününden bakamama sonucu sektör tutumlarına girer, bir süre sonra Proletarya Partisi'nin politik çizgisiyle çelişmeye başlar ve bir süre sonra da çözümsüzlükten kaynaklı kırılma ve gerileme yaşar. Devrimci mücadelede, yaşamda her yanlış bakış açısı ve her çözümsüzlük kırılmayı, gerilemeyi ve kopuşu beraberinde getirir. **Düşünme tarzında, bakış açısında, çözümleme yönteminde proleterleşemeyen küçük burjuvazi, gerçekliği doğru tarzda bütünlüklü olarak çözümleyemez, kavrayamaz; bunun sonucunda poli-**

itik ve örgütsel olarak yanlışlıklardan kurtulamaz, süreç içinde kırılma ve gerileme yaşar, yaşadığı kırılma ve gerilemenin devam etmesi durumunda devrimci saflardan adım adım kopar.

"Duygusalılık" değil, "bilimselliği" benimseyelim!

Küçük burjuvazinin başka bir farklı bakış açısı olaylara, gelişmelere, sorunlara, bireyle, nesnel gerçeklik içinden değil duygu penceresinden bakarak değerlendirmeye çalışmasıdır. Sevgi, acıma, öfke, kin, nefret vb. penceresinden anlık bakanlar öznel duygu dünyasından gerçekliğe bakıyor demektir. Bu bakış açısı gerçeği olduğu gibi göremez. Gerçeği olduğu gibi algılayamaz ve kavrayamaz. Bu bakış açısıyla (duygu renginin değişkenliğinden) gerçekliğe bakıldığından bazen kara bazen masmavi, bazen iyimser, bazen karamsar, bazen umutsuz, bazen umutlu, sürekli dalgalı ve değişken bir tabloyla karşılaşılır. Nesnel gerçekliğe duygu ve öznel düşüncesini (önyargı-peşin hüküm) katarak bakmaya, değerlendirmeye çalışan da gerçeği göremez. Gerçekliğin öznel (duygu) tarzda subjektif bakış açısıyla değerlendirilmesi politikada oportü-

nizmi, örgütsel çalışmada sekterizmi ve karşıtı olan liberalizmi getirir. MLM bakış açısı devrimci çalışmanın ilk başarı anahtarıdır. Bu anahtarın kırılması, eğilmesi, kaybolması durumunda politik değerlendirmede subjektivizme düşülerek örgütsel çalışma sekteye uğrar, başarısızlık kaçınılmaz hale dönüşür.

Düşünme tarzında diğer tehlikeli yaklaşımlardan biri de dogmatik-kalıpçı, ezberci yaklaşımlardır. Dünyadaki ülke ve bölgedeki gelişme ve değişimler, yaşanan farklılıklar göz önüne alınmadan eski bilgilerle yetinerek, değerlendirme yapılır. Düşünsel gelişme çabasından yoksun olarak, eski bildiğiyle yetinerek "var olmaya, yaşamaya, devrimcilik yapmaya" çalışanlar, sürecin, gelişmelerin gerisinde yıkıntılar arasında kaybolmaya mahkum olur. Süreci gelişmeleri, yaşananları, bilimsel bir bakış açısıyla çok yönlü ve bütünlüklü olarak, gerçeği olduğu gibi gözlemleyip, değerlendiremeyen bir bakış açısı subjektivizmin geriliğinde karanlığa gömülür.

Sürece, gelişmelere, yaratılan değerlere, ortaya konan çaba ve emeğe inkarcı tarzda yaklaşanlar, karamsar bakanlar da subjektivizmin bir başka karanlık dehlinde kaybolur. Her şeyi inkar etme, olum-

suzlama (ya da hep olumlama) ortaya konan çaba ve emekten, örgütlenen değerlerden memnun ve hoşnut olmama, gelişmelere karamsar ve inkarcı pencereden bakma, düşünsel ve örgütsel gelişmenin önünde alt edilmesi gereken küçük burjuva engellerdir.

Olaylara gelişmelere, sorunlara sürecin seyircisi, izleyicisi gibi bakanlar yani kendiliğindenci tarzda bakanlar da subjektivizmin geriliğinde boğulmaya mahkumdur. Sürece gelişmelere, yaşananlara, bilinçli ve iradi olarak yaklaşım gösteremeyen, müdahale etmeyen bakış açısı ve yaklaşım, politikada oportünizmi doğuran etmenlerdir. Bundandır ki komite bileşenleri politik uyanıklıklarını artırmalı, eleştirel ve sorgulayıcı yaklaşımlarını güçlendirmeli, neden ve niçinlerine bilimsel tarzda yanıtlar arayıp, bulmaya çalışan devrimci bakış açılarını geliştirmelidir.

Sınıf bilinçli proleterlerin hareket noktası, çıkış yeri bu olmalıdır. **"Ancak tek bir tür gerçek vardır; nesnel gerçekliğin gözlemlenmesinden çıkan ve nesnel gerçeklikle kanıtlanan teori. Bu teoriyle hiçbir şey boy ölçüşemez."** (Mao) Nesnel gerçekliğin olduğu gibi doğru ve bütünlüklü tarzda gözlemlenmesi sonucu politikada, örgütsel çalışmada, devrimci savaşta başarı elde edilir.

PUSULA

SÜRECİN ZORLUKLARINA HAZIRLANMAK...

Toplumsal gelişim ve değişim, ülkenin ekonomik-politik özelliklerine, sınıf savaşımı yasalarının niteliğine uygun bir tarzda biçimlenir. Sınıflara bölünmüş toplumda her sınıf, kendi karşıtına karşı mücadele içinde varlığını güçlendirir ve devam ettirir. Sömürü ve zulüm üzerine varlığını devam ettirmeye çalışan egemen sınıfın en çok korktuğu ideoloji, sınıf savaşımını esas alan ve bu esas üzerine politikasını, örgütsel ve yönetsel yapısını oluşturmaya, yönelimini belirlemeye çalışan proletaryanın devrim bilimi olan Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir.

Sınıf uzlaşmazlığı ve sınıf savaşımı temelleri üzerinde ideolojik-politik olarak kendisini örgütleyen modern toplumun en ileri ve en devrimci sınıfı olan proletarya egemen sınıfın temsilcilerinin, koruyucularının savunucularının her türlü baskı, kuşatma ve yok etme, susturma ve şiddet dolu saldırılarına maruz kalır. İdeolojik-politik-örgütsel mücadelede rakiplerine hiçbir şans tanımayan, rakibinin gelişimine, ilerlemesine göz yummayan sınıflar proletarya ve burjuvazidir. Yani ezen sınıf olan burjuvazi hem de ezilen ve sömürülen sınıf olan proletarya, kendi karşıtı yok ve imha etme üzerine varlığını devam ettirir. Burjuvazi her türlü sömürü ve zulüm düzenini devam ettirmek için bunu yaparken; proletarya kendisiyle birlikte tüm toplumu sömürü ve zulümden kurtarmak için bunu yapmaya çalışır. **Komprador burjuvazi yönetsel diktatörlük aracını kurarak, iktidarını sağlamlaştırırken, proletarya, bu gerici karşıdevrimci diktatörlük aygıtını parçalayıp yok etmek için, mücadelesini örgütlemeye çalışır.**

Ülkemizin egemen sınıfları olan kompra-

dor burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının en çok korktuğu, çekindiği ideoloji **"ihtilalci komünizm ideolojisi"**dir. Bu söylem onların sözcüleri, savunucuları tarafından ifade edilen bir söylemdir. Bugün burjuva-feodal sistemin egemen sınıfları olan Türk komprador burjuva ve toprak ağalarının en çok korktukları, çekindikleri, gelişme ve ilerlemelerinden en fazla kaygı duydukları ve duyabilecekleri ideoloji **komünist önder İbrahim Kaypakkaya** yoldaşın savunduğu, modern toplumun en ilerici ve devrimci sınıfı olan proletaryanın ihtilalci ideolojisi.

Egemen sınıflar ne reformizmden ne Marksizm maskeli oportünizmden, revizyonizmden korkmaz. Bilirler ki, bu ideolojinin kaynağı, öz suyu kendisindedir. Keza küçük burjuvazinin radikal düşüncelerinden ve bu düşüncenin örgütlenmesinden, onun politik iktidarı hedeflemeyen bir atımlık sonuçsuz hamlelerinden korkmaz. Bu sınıfların ilerici devrimci düşünceleri çağımızın ve günümüzün sınıf savaşımında tayin edici olan son noktayı koyamaz. Uzlaşma, boyun eğme, taviz verme, sermayenin kırıntılarıyla yetinme, bazı reform adımlarına razı olma, egemenlerin hükümlerine uzun süre dayanmayıp, boyun eğme gibi özellikleri vardır. Sınıf savaşımının sabırlı, dayanıklı, uzun erimli, koşucusu değildir. Küçük burjuvazinin durumu gökyüzündeki gökğürtüsü gibidir. Gürler ama yağ(a)maz.

Oysa proletaryanın ideolojik olarak uzlaşma, boyun eğme, taviz verme, savaşımından vazgeçme, kırıntılarla yetinme ya da belli mevkilere razı olma durumu yoktur. Sınıfsal duruşunda, yürüyüşünde, politik iddiasına uygun pratiğini örgütlemesinde bir netlik, karar-

lılık, sağlamlık ve dirayet vardır. Proletaryanın bu kararlı ve sağlam devrimci duruşu onun egemen sınıflar tarafından en başta yok edilme nedeni olmaktadır. Bugün proletarya, örgütsel ve pratik gelişim düzeyiyle egemenleri henüz ciddi olarak ürkütecek, korkutacak bir durumda değilse bile ideolojik olarak sağlam duruşundan ve kararlı yürüyüşünden dolayı onun potansiyel olarak en tehlikeli düşman olmasına neden olmaya devam etmektedir.

Bu gerçeklik ona yönelik saldırıların, pususu ve takiplerin, imha ve yok etmelerin güçlü nedeni olmaktadır. Düşman cephesinde gösterilen bu aşırı dikkat ve aşırı duyarlılık rakip sınıfın sahip olduğu ideolojik duruştan kaynaklıdır. Düşmanın devrimcilere, sınıf bilinçli proleterlere yönelik her saldırı sonrası elde ettiği "başarı" onu psikolojik üstünlük havasına sokar, egemen olma dürtüsünü kamçılar. Her şeyi denetim altına aldığı, her şeyin kontrolü altında olduğu, her gelişmeye hakim olduğu "vatanın ve milletin bölünmezliğine baş kaldıranların sonunun kötü olacağı" vb. söylemleriyle, yönetsel üstünlük psikolojisini kullanmaya çalışır. Bu durumunu yeni saldırıları örgütleme gücüne çevirmeye çalışarak, ezilenler nezdinde "yenilmezlik" düşüncesini geliştirmeye çalışır.

Birbiri ardına örgütlenen hesap sorucu devrimci eylemler karşısında panikleyen, rahatsız olan karşı-devrimciler bu saldırıların sürekliliği halinde daha ileri ve daha gelişkin bir devrimci saldırının, daha etkili ve sarsıcı tarzda örgütleneceğinin bilincindedir. Bundandır ki, devrimci eylemlerinin daha gelişkin ve daha etkili daha ileri hamlelere sıçramasının önünü almak için, her şeyiyle var gücüyle devrimin gelişim adımlarını engellemek için saldırır. Çünkü egemenler çok iyi bilmektedir ki, proleter devrimcilerin devrimci eylemlerinin ezilenlerin "en alttakilerin" devrimci öfkesine dönüşmesi durumunda gelecekle açısından pek hayırlı olmayacak-

tır. Ve yine çok iyi bilmektedirler ki her devrimci eylem, ileri doğru atılan her hamle ve gösterilen her kararlı duruş, ezilenlerin düşünce ve yaşam dünyalarıyla uyumlu ve barışkırtır. Bu barışıklık onların elinde daha öfkeli yıkıcı bir silaha dönüşmeyi beraberinde getirir. Dünya devrimci hareketi bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Kitlelerden, düşmandan ve yenilgilerden öğrenerek yürümek, proleter devrimci hareketin gelişim ve ilerleme yasağıdır. Başarısızlıklar içinde başarı tohumlarını döşemek, yenilgiler içinde zafer tohumlarını ekmek onun için zorunluluktur.

Sınıf savaşım tarihi "hazırsızlık, yetersizlik ve eksikliği devrimcilerin bir çoğunda doğal ve kaçınılmaz olduğu için özel bir kaygılanma uyandırmamalıdır" diye belirten Lenin yoldaş her proleter devrimci hareketin gelişimi ve ilerlemesi açısından doğal ve kaçınılmaz olgular olduğunu, esas meselenin görevlerin doğru belirlenmesi ve bu görevleri yerine getirmek üzere enerji ve şevkin geliştirilmesine devam edilmesidir. Düşmanı imhaya, maneviyatını bozmaya yönelik devrimci savaş geliştirme, ilerletme amacıyla atılan adımlar, kitlelerin elinde bir kurtuluş silahına çevirme dinamiklerini taşıdığı geçici başarılar yarı yarıya telafi edilmiş demektir. Örgütlenme ustalığı, savaş deneyimleri, insana doğuştan gelmez, süreç içinde zamanla sınıf savaşımının her bir zorlu görev ve adımında **DİLEKÇE, KOMUTAN AYFERCE** yürüterek kazanılan olgulardır. Yeter ki yürüme, savaşa, düşmanı adım adım imha etme, kitlelerin eline kurtuluş silahını verme cesaret ve cüreti, gösterilsin. Sınıf düşmanlarına vurulan isabetli ve zamanı iyi seçilmiş her darbe devrimci savaş büyütüp, Proletarya Partisi'ni, kurtuluşun şah damarı gerillayı güçlendirir. Bu vuruşlar, kendi savaşçısını ve komutanını yaratır. Şimdi görev savaşmak, direnmek, proletaryanın kavga ve onur bayrağını yükseltmektir.

FKP, Köy Savunma Birimleri oluşturuyor

Bolivya'da çelişkiler iyice kızışıyor

Bolivya'da büyük toprak sahipleri, protestolarını sürdüren topraksız köylülerle ilgili, eğer topraklarını işgal ederse silah kullanacaklarını açıkladılar. Bolivya'nın "sol" maskeli başkanı Morales bu ayın başında kapsamlı bir toprak reformu yapacağını açıklamıştı. Ancak bu açıklama topraksız köylüler için tatmin edici değildi. Güvenlik güçleri ile eylemlerini sürdüren köylüler arasında geçtiğimiz günlerde şiddetli çatışmalar yaşandı. Polis, köylüler tarafından işgal edilen bir araziden köylüleri çıkarmaya çalışınca silahlı çatışma meydana gelmiş ve 1 polis ölümlen, 9 köylü de yaralanmıştı.

Köylüler, Morales'in birçok söz verdiğini, ancak bunları yerine getirme yönünde pek de bir şey yapmadığını söylüyorlar. **Topraksız Köylü Hareketi** Bolivya hükümetine bu ayın sonuna kadar süre vererek, devlete ait olan toprakların, topraksız köylü ailelerine dağıtılmasına dönük verdikleri sözü yerine getirmesini istedi. Köylüler eğer bu talepleri yerine getirilmezse, toprak işgallerini sürdüreceklerini söylüyorlar ve şöyle diyorlar:

"Bizim taleplerimiz yıllardan beri bilinmekte. Ülkedeki tüm işgal edilmiş toprakların yeniden dağılımını istiyoruz. Ayrıca bir parça toprak için mücadele ettikleri nedeniyle hapisanede tutulan yoldaşlarımızın serbest bırakılmasını talep ediyoruz."

Filipinler'deki Halk Savaşına önderlik eden **Filipinler Komünist Partisi**, savaşı yükseltmek, düşman operasyonlarını boşa çıkarmak, kitleleri devrimci savaşa seferber etmek ve Yeni Halk Ordusu'nu güçlendirmek amacıyla Köy Savunma Birimleri (KSB) örgütlenme kararı aldı. FKP'nin merkezi yayın organı **Angbayan**'da yayınlanan yazıya göre KSB'lerin Halk Savaşında etkili bir güç olduğu vurgulandı. KSB'ler yoluyla halk milislerinin ve YHO'nun gerilla birimlerinin güçlenmesi ve yaygınlaşması, daha geniş kitlelerin savaşa seferber edilmeleri, halkın silahlı kuvvetlerinin ve askeri örgütlenmelerin sağlamlaşması da bekleniyor.

Milisler gibi KSB'ler de halkın öz savunma gücünün çekirdeğini oluşturacak, düşman saldırılarına karşı halkın örgütlenmesine ve seferber edilmesine hizmet edecek. KSB'lerin stratejik savunmanın orta seviyesine daha hızlı ve güçlü bir şekilde ulaşmada ve daha üst seviyelere çıkmada etkili olması planlanıyor.

KSB üyeleri köylerde yaşayan gönüllü insanlardan oluşacak ve Köy Parti Örgütünün doğrudan önderliğinde hareket edecek. Öncelikle Halk Örgütlenme Komitelerinin mevcut olduğu alanlarda KSB'ler kurulacak ve ülke çapında yaygınlaşması sağlanacak.

KSB'ler milislerin faaliyetlerini desteklemekle sorumludur. Aynı zamanda milis kuvvetlerinin ve YHO gerillalarının insan kaynağını da oluşturacaktır. Toplu-

Yeni Halk Ordusu'nun köylerdeki kaynağı olan milisler, KSB'lerin siyasi ve askeri eğitiminden sorumludur ve onlarla birlikte köyün savunmasını örgütler.

luklarının ve köylerinin korunmasında görev almak isteyen, 18 yaşını dolduran, YHO tüzüğüne ve disiplinine uymayı kabul eden herkes KSB üyesi olabilir.

KSB'lere öncelikle köylerdeki devrimci kitle örgütlerinin üyelerinin katılımı bekleniyor. KSB üyeleri bir yandan silahlı devrimde yer alacaklar, öte yandansa günlük ekonomik üretim faaliyetlerini sürdürecekler. KSB üyeleri düzenli askeri, ideolojik, politik eğitim de alacaklar.

Yeni Halk Ordusu'nun köylerdeki kaynağı olan milisler, KSB'lerin siyasi ve askeri eğitiminden sorumludur ve onlarla birlikte köyün savunmasını örgütler. Bunu gerçekleştirirken, doğrudan YHO'ya bağlı olmayan köydeki devrimci kitle örgütlerinin savunma komiteleriyle de işbirliğine gidebilir. KSB'ler ve milisler gerek duyduklarında, Köy Parti Komiteleri ile koordinasyon halinde, savaşa daha geniş kitlelerin seferberliği için bu komitelerle ortak iş yapabilir.

KSB'nin görevlerini sıralamak gerekirse;

- Kitle örgütlerini ve köyü düşman ajanlarına, düşmanın askeri operasyonlarına, saldırılarına karşı korumak,
- Köydeki kötü unsurlara karşı barışı ve düzeni sağlamak,
- Sınıf düşmanlarına karşı Demokratik Halk Hükümetinin anti-feodal ve diğer politikalarının hayat bulması için yapılan çalışmalarına katılmak,
- Kitle seferberliklerinde yer almak,
- YHO'nun ihtiyaçlarını karşılamak için milislere yardımcı olmak. Bunlar yaralıların ve hastaların tıbbi bakımı, gerillaların kamp yeri ihtiyaçları, askeri eylemler için verilen görevler vb. olabilir.
- YHO birimleri için insan kaynağı sağlamak.

2005'den bu yana Filipinler kırsalında askeri eylemliliklerini artıran ve Kızıl İktidarları yaygınlaştıran FKP önderliğindeki Yeni Halk Ordusu, faşist devletin yo-

ğun saldırılarıyla karşı karşıya kalmaktadır. Filipinler Devleti bu dönemde büyük bir askeri operasyona hazırlanmaktadır. Faşist General Palparan, kırsaldaki tüm komünist isyancıları "**temizleyeceğini**" ilan etti. Faşist devletin böylesi açıklamaların ardından geniş kitle katliamları düzenlendiği bilindiği için halkın silahlı savaşa seferber edilmesi acil bir görev olarak Filipinli komünistlerin omuzlarındadır. KSB'ler de bu amacın gerçekleşmesi doğrultusunda atılan önemli bir adımdır.

Maoistlere karşı yeni saldırı hazırlığı

Filipinler'in ABD güdümlü faşist Arroyo rejimi toplumsal muhalefete, özellikle de Maoistlere dönük gerçekleştirdiği katliamları da kapsayan saldırılarını daha da artırma gayretinde. Arroyo geçtiğimiz günlerde Manila'da yaptığı açıklamada, Maoist ayaklanmayı iki yıl içinde bitirmeyi hedeflediğini ve bu nedenle de askeri harcamalara ayrılan payı artıracığını açıkladı.

Askeri sözcüler bu yeni girişimi, "**oyunun sonu**" olarak adlandırmaktalar. Bu çerçevede 2010 yılına kadar, yani Arroyo'nun görev süresinin bitimine kadar, ülkedeki tüm ayaklanmacı hareketlerin, askeri, sosyal-politik ve hukuksal önlemlerle yok edilmesi hedefleniyormuş.

Faşist Arroyo rejimi bu açıklamaları yaptığı sıralarda, Filipinler Ordusu ile YHO ordusu arasındaki çatışmalar da olanca hızıyla sürmekteydi. YHO, Arroyo'nun açıklamalarının hemen ardından Filipinler'in en büyük adası Luzon'da eylemlerini artıracığını ilan etti. Arroyo tarafından ilan edilen "**son oyun**"a gelince; YHO'na karşı gerçekleştirilen dört aşamalı saldırı planının sonuncusu anlamına gelmekte. Bu planın uygulayıcısı ise, Kasap adıyla anılan, **General Jovito Palparan**.

Somali'ye askeri müdahale hazırlığı

Geçtiğimiz günlerde Etiyopya'nın başkenti **Adis Ababa**'da bir araya gelen 53 ülkenin üye olduğu **Afrika Birliği** ve Kuzey Afrika Bölge İttifakı, **Somali**'ye ortak bir inceleme komisyonu göndermeyi kararlaştırdı.

Komisyon "**barış birliği**" sevkıyatı için koşulları inceleyeceğini belirterek ne kadar askere "**ihtiyaç duyulduğunu**" ve de bunların nerelerde konumlandırılacağına araştıracağını da açıkladı. Bu kararda, AB'nin oldukça büyük etkisi ol-

duğu söyleniyor. Kısa bir süre önce AB delegasyonu Somali'deki durumu ele almış ve buraya ilişkin "**kara bir tablo**" sunmuştu.

Somali'ye asker gönderme eğilimi hiç kuşkusuz emperyalistlerin Afrika'yı yağmalamayı sürdürmelerinin ve de bu yağmaya son süreçte hız verme gayretlerinin bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır.

Böyle bir askeri müdahalenin Somali'yi tekrar ve yıllar sürebilecek yeni bir savaşa sürükleyeceği ise kaçınılmaz ola-

rak nitelendiriliyor.

Emperyalistlerin Somali'ye asker gönderme yaklaşımı, komşu ülkelerin emperyalist güdümlü hükümetlerinin desteğini almakta gecikmedi. Somali'deki gerici rejimin en büyük destekçilerinden olan Etiyopya hükümetinin yanı sıra, yıllardan beri iç savaşın sürdüğü Sudan da Somali'ye asker göndermek istediğini açıkladı. Görülen o ki, emperyalistler bir kez daha kukla-uşak rejimlere yaslanarak yeni bir yağma ve talana hazırlanıyorlar.

Öğretmenler, yaşayarak öğretiyor!

Meksika-Oaxaca'daki öğretmenler haftalardan beri daha iyi çalışma, yaşam ve eğitim koşulları, siyasi tutsakların serbest bırakılması ve baskı ve şiddetin son bulması için eylem yapıyorlar. Eylemci öğretmenler polisin eninde sonunda şiddete başvuracağını bekliyorlardı ve beklenen oldu. **14 Haziran**'da eylemci öğretmenlere karşı saldırıya geçen yaklaşık 3 bin polis tam anlamıyla bir iç savaşa gider gibi donanmıştı: mermi, göz yaşartıcı bomba, panzerler ve savaş helikopterleri!

Eğitim Çalışanları Ulusal Sendikası'nın 70 bin çalışanı tarafından başlatılan oturma eylemine plastik mermiler ve ateşli silahlarla saldıran polis, eylemcilerin direnişi ile karşılaştı.

Saatler süren çatışmaların sonucunda, 9 kişi yaşamını yitirirken, 13 kişi tutuklandı, 9 kişi ise kurşunla yaralandı. Çatışmalar sırasında ayrıca, Öğretmenler Sendikası'nın kapısı kırıldı ve Oaxaca'daki toplumsal muhalefetin referans kabul ettiği Radyo Planton'un tüm tesisatı polisler tarafından tahrip edildi. Öğretmenlerin, 15 Mayıs'tan bu yana süren eylemleri boyunca çatışma ortamı ve halkta öğretmenlere karşı düş-

manlık yaratma gayreti güden devlet yetkilileri, eylemcilerle sürdürdükleri görüşmeleri de hiçbir açıklama yapmadan 1 Haziran'da kestiler. Öğretmenlerin 5 Haziran'da okullarına dönmesi gerektiği, dönmeyenle-

rin ise maaşlarının kesileceği veya işten çıkarılacağı açıklandı. Aynı günlerde bölgeye çevik kuvvet vb. güvenlik güçleri takviye edilmeye başladı.

Sendika ise yaptığı toplantıyla, bu yaptırıma uymayacaklarını açıkladı ve bir dizi eylem kararı deklare etti ve eylemleri hayata geçirmeye başladı: temsilciler meclisine, başkanlık ofisine ve PEMEX (Meksika petrol şirketi) kuyularına giden yollar kesildi, havaalanı kapatıldı, otoyol girişlerine iki

yönde de el koyuldu, parkmetreler, güvenlik kameraları söküldü, seçim için hazırlanan propaganda malzemeleri yakıldı ve **7 Haziran**'da, **120 bin** kişinin katıldığı kitle sel bir miting yapıldı.

14 Haziran'da gerçekleşen saldırı sonrası ise, eylemler daha da artarak, ülke geneline yayılmaya ve hatta uluslararası destek artmaya başladı.

Grevci öğretmenlere halk desteği

16 Haziran'da Oaxaca'da düzenlenen öğretmenlerin üçüncü büyük yürüyüşüne toplumun çeşitli kesimlerinden yüz binlerce kişi katıldı. Yürüyüş 14 Haziran'da düzenlenen polis saldırısına cevap olarak düzenlendi. Yürüyüşe katılanların sayısı 400.000 olarak tahmin ediliyor. Ulusal Eğitim İşçileri Sendikası, 4 hafta önce başlayan grev süresince URO lakabıyla anılan bölge valisi Ulises Ruiz Ortíz'in görevden alınmasını talep etti.

14 Haziran'da ki polis saldırısından sonra;

* **Benito Juarez Özerk Üniversitesi Radyosu Universidad'a el koyan öğren-**

ciler, radyo istasyonları tahrip edilen öğretmenleri destek için yayına başladı.

* Şehir halkından binlerce kişi öğretmenlere destek olmak amacıyla saldırıya uğradıkları Zocalo meydanına gitti ve yiyecek ve giyecekler getirdi.

* **14 Haziran'da öğretmenlerin Radyo İstasyonu Planton'a yapılan baskın sırasında tutuklanan öğretmenler serbest bırakıldı.**

* Oaxaca şehri içindeki yedi belediye binası öğretmenler tarafından işgal edildi.

* **Meksika'nın her yerinden destek ve dayanışma mesajları alındı.**

* Af Örgütü dâhil bir dizi sivil toplum örgütü yapılan polis saldırısını kınadı. İlk polis saldırısı 1 Mayıs'ta düzenlenen yürüyüş sırasında gerçekleşmiş ve çok sayıda gazeteci tutuklanmıştı.

* **Vali URO'nun görevden alınması için çalışmalar başladı.**

Radyoda konuşan bir öğretmen "**Ölüle-**rimizin intikamını alacağız" dedi. Sendika temsilcilerinden **Enrique Rueda Pacheco** 14 Haziran'daki saldırı sırasında 20 öğretmenin gözaltına alındığını ve bunlardan 8'inin kayıp olduğunu bildirdi.

Evrensel Bakış

"BAĞIMSIZLIK" VE "İSTIKRAR" ALDATMACASI GENİŞLEYEREK SÜRÜYOR!

Avrupa Konseyi geçtiğimiz günlerde açıkladığı bir raporda, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 14 ülkenin CIA'nin işkence uçuşlarına bilerek göz yumduğunu açıklamıştı. Gerçekte ise bu ülkelerin pozisyonu destekçilikten çok öte. CIA'nin "**terör zanlısı**" olarak kaçırdığı ve de yoğun işkencelerden geçirdiği insanların büyük bölümü bizzat bu ülkelerin gizli servisleri tarafından teslim edilmişlerdir.

Raporda ayrıca, **Guantanamo**'dan başlayarak dünyanın birçok yerine uzanan "**küresel bir ağ**" da detaylı olarak yer almakta. Doğu Avrupa başta olmak üzere, işkencenin "**serbest**" olduğu birçok ülkede çok sayıda "**kara delik**" bulunuyor. Özellikle de **Romanya, Polonya, Makedonya ve Bosna Hersek** bu "**kara deliklere**" ev sahipliği yapan ve bu illegal operasyonlarda CIA'ye en büyük desteği-işbirliğini sunan ülkeler arasında.

Emperyalizmin güdümündeki birçok ülkede olduğu gibi, istihbarat servisleri CIA tarafından "eğitilen" ve hatta CIA tarafından maaşa bağlandığı daha bundan 40 küsur yıl önce belgelerle açığa çıkan Türkiye'nin ise, bu işkence uçuşlarında yer almaması düşünülemezdi zaten. Nitekim başta İncirlik Üssü olmak üzere, birçok üs ve havaalanının bu uçuşlara açıldığı, birkaç ay önce Sabiha Gökçen Havaalanına inen ve burada 24 saat kalan bir işkence uçağı

sayesinde kamuoyundan gizlenemez olmuştu. İncirlik Üssü üzerine yürüyen bu tartışmaların yanında ABD'nin ülkemizde **Şırnak**'ın **Silopi** ilçesinde yeni bir üs açma hazırlığında olduğu da yansıdı gündeme. **Körfez Savaşı** döneminde burada üs kuran Amerikalıların, yeniden dönüş yapmaya başladığı iddia ediliyor. İnşaatına **2006 Nisan** ayının ortalarında başlanan yeni üs, **Black Hawk** adında bir Amerikan firması tarafından yapılıyor.

Avrupa Konseyi tarafından, başta Avrupa olmak üzere, dünyanın dört bir yanından gelen tepkiler karşısında yapmak zorunda kaldığı incelemeler sonucu hazırlanan rapor, başta ABD ve AB emperyalistleri olmak üzere, bu uçuşlarla bağı ortaya çıkan tüm ülke hükümetlerinin yoğun tepkisiyle karşılandı.

İşkence uçuşları ile bağlantıları kanıtlarla gün ışığına çıkan, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu bu ülkelere karşı dava açılması söz konusu olurken, bu ülkelerin burjuva medyası da inkar korosuna katılmakta gecikmeyerek, raporun hiçbir kanıt içermediğini, asılsız iddialara dayandığını yaymakla meşgul...

Ancak ABD ve AB emperyalistlerini bu günlerde oldukça "**rahatsız**" eden, suçüstü psikolojisi ile telaşlandıran ve teşhir oldukları tek vaka bu değil.

"**Kara delikler**"in varlığını işaret eden

"**küresel ağın**" başladığı yer olarak anılan **Guantanamo**'da üç kişinin daha "**intihar ettiği**" yönlü açıklamalar, bu teşhir olmuşluğun, suçüstü yakalanmanın son halkası oldu.

Amerikan Dışişleri Bakanlığının, "**ilk olmayan bu intiharlar bir stratejinin parçası olmalı. Ne kendi yaşamlarına, ne de bizim yaşamımıza hiç değer vermedikleri için olsa gerek, intiharları bize karşı bir savaş taktiği olarak kullanıyorlar. Kendi canlarına kıymaları çok da zorunlu değildi, ama medyada yankı bulan bir eylemdi**" biçiminde açıklaması, en başta da Amerikan kamuoyunca utanmazlık olarak değerlendirilip, böyle bir açıklamanın Nazi Almanya'sında, SS subayları tarafından bile yapılmaya cesaret edilemeyeceği söyleniyor.

Bu son olay Amerikan kamuoyunda da ciddi tartışmalara yol açtı. Amerikan halkı "**terörle mücadele**" adı altında, kendi adlarına yapılanlardan duydukları rahatsızlığı daha fazla dile getirir oldu ve Guantanamo'nun kapatılmasına yönelik sesler, sadece diğer ülkelerde değil, Amerika'da da daha yüksek sesle haykırılır oldu.

Biraz CIA ve Guantanamo özgülünde gerçekleşen bu teşhir olmuşluktan, ama daha çok da Irak işgalinin tam bir fiyaskoya dönüşmesinden ve de giderek kendi kamuoyundaki desteği bile yitirmeye başlamasından olsa gerek, Bush da "**Guantanamo kapatılsın**" demeye başladı!

21 Haziran'da ABD ve AB arasında gerçekleşen bir zirve için gittiği ve binlerin protestosuyla karşılaştığı Viyana'da bu "**tableti**" dile getirdi Bush.

Ama bu kapatılma isteğindeki tek "**so-run**", buradaki esirlerin nereye götürülece-

ği olmuş ve buna da BM çözüm bularak, esirlerin AB ülkelerine götürülmesini önermiş!

Yani, CIA'nin işkencelerine, insan kaçırmalarına ortak olan, hatta bizzat katılan AB emperyalistlerine teslim edilmesi önerilmiş. Anlaşılan Guantanamo kapatılsa bile, buradaki esirler açısından değişen pek fazla bir şey olmayacak. İşkence, tecrit, katliam ve her türden hukuksuzluğun merkezi Avrupa'ya taşınacak sadece...

Tüm bu gelişmelerin bizlere gösterdiği tek şey emperyalistlerin çırpındıkça daha çok batağa saplandıklarıdır.

Bataktan çıkmaya çalıştıkları en önemli alanın ise Irak olduğu kesin. Bunun içindir ki, son haftalarda binlerce askerle ve savaş uçakları vb. ağır silahlarla başlattıkları saldırılarla buradaki direnişe "**son darbeyi**" indirmeye çalışıyorlar. Bir yandan emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması İsrail plajları ve mülteci kamplarını füzelerle vururken diğer yandan ise Irak'ta işgal güçleri yüzlerce kiloluk bombalar atarak, yüzlerce Iraklıyı, çocuk, yaşlı demeden evlerinde katletmeyi sürdürüyorlar.

Ancak saldırganlıklarını üst boyuta çıkardıkları bu çırpınışları nafiye. "**Terörist**" ilan ettikleri halklara karşı gerçekleştirdikleri vahşet ve katliamlar gerçek teröristlerin kimler olduğunu her vesileyle gözler önüne sermektedir.

Emperyalistler tüm bunların hesabını er ya da geç verecekler. Ama Avrupa Konseyi gibi emperyalizmin uzantılarına değil, mücadeleleriyle emperyalizmi ve onun tüm kurum-kuruluşlarını ve de tüm uzantılarını, küresel "**kara delikler**"le beraber kapatacak olan emekçi halklara!

Karadan denize esen bir meltemdi O...

“O kadar güzel dedin ki ‘yaramaz çocuklar’ deyince... Benim kardeşlerim yani... Yaramazlıklara devam etmek lazım. Hayat başka güzel olmuyor. Hayatta yerinde durmamak, muhalif olmak, hep karşı çıkmak gerekiyor. Genellikle güzellikleri oradan buluyoruz. Ve genellikle o güzellikleri karşı çıkanlar değil, karşı çıkmayanlar yaşıyor sonra... Fakat eninde sonunda anlıyorlar...”

Bu sözler aramızdan ayrılmadan kısa süre önce kendisiyle yapılan röportajından alıntı Koyuncu'nun. Kanser hastalığına yakalanıp hayatını kaybetmesinin üzerinden bir yıl geçti Kazım Koyuncu'nun. Hastalığının açıklandığı günden hayatını kaybettiği güne kadar dostlarının, sevenlerinin bir an bile yalnız bırakmadığı Karadeniz'in asi ruhlu çocuğunu, binlerce insan tek bir yürekle uğurladı. O günden bu yana tam bir yıl geçti ve Kazım Koyuncu hala yaptıklarıyla sevenlerinin, dostlarının, arkadaşlarının ve müzik dünyasının gönlünde yaşamaya devam ediyor. Ne tesadüftür ki bu toprakların kültüründen yeseven Kürt, Ermeni müzikleri gibi Karadeniz müziğinin piyasada yozlaştırılmaya çalışıldığı bir dönemde müziğiyle, sanatçı kimliğiyle ortaya çıktı Kazım Koyuncu. Bugün herkesin kabul ettiği bir gerçeklik var ki, o da Lazcanın kendine has bir dil olduğu, bir ağız olmadığı Koyuncu sayesinde yaygınlaştı. “Laz'ım” denildiğinde hemen cevap olarak sive yapıştırılan “**ha uşak ha!**” şeklindeki Karadeniz ağzının yerine bugün Lazcanın ayrı bir dil olduğu geniş kitleler tarafından öğrenilmişse, burada Kazım'ın azımsanmayacak bir etkisi vardır.

“**Yaz geldi, bahar geldi açtı yeşil yapraklar / Ben sana doyamadum doysun kara topraklar...**”

Karadenizli olup da ailesinden pek çok kişiyi kanserden kaybeden birisinin Koyuncu'yu anlatması zordur. O'nu anlattığında söz kendi acılarına dayanacak, devletin yıllardır göz yumduğu kanser gerçeğine uzanacaktır yazı. Anlatılan hepimizin hikâyesidir çünkü. Her Karadenizli biraz “**kanser korkusu**” ile yaşar, çünkü yakalanma olasılığı çok daha fazladır.

Koyuncu'nun kendisi de bunu bir röportajında itiraf etmiş ve “**Ben hep kanserden korkardım, ama olunca**

geçti o korkum” der, çünkü yapılması gerekenin son ana kadar toplumu bilinçlendirmek olduğunun, mücadeleye etmenin, halkın sağlığıyla oynayıp karşısına geçip çay içenlerin hesabının sorulması gerektiğini düşünüyordu.

“Neredeyse her ailede bir kanser vakası var ve bu tesadüf değil” diyor Kazım: “**Adamlar pişkin pişkin çıkıp çay içti karşımızda. Bunu yapan insan ya geri zekâlıdır ya da çıkar gruplarına hizmet ediyordur. Eğer bu insanlar karşımızda çay içeceklerine erken teşhis için birtakım çalışmalar yapsalardı, sonuç**

daha farklı olurdu. Şimdi bunlar cinayet değil mi? Buna karşı önlem almamak o çok korktukları terörden daha kötü değil mi? Çok korktukları vatan hainleri var ya, asıl vatan hainleri, halk düşmanları Osmanlı'dan günümüze dek gelen bu tarz yöneticilerdir” diyordu. Gerek Çernobil felaketinin sonuçlarının araştırılması için, gerek Fırtına Vadisi'ne kurulacak enerji santraline karşı çıkmak için hem çevreci eylemlerde hem de NATO karşıtı, insan haklarını savunma etkinliklerinde, uslanmaz bir muhalif olarak karşımızdaydı.

Kazım, “meşhur” olmadan çok daha önce kendisini tanıyan ve seven bir kitleye sahipti zaten. Bu kitle, onu yaptığı Laz Rock müzikleriyle sevmiş ve bağrına basmıştı. Zuğaşi Berepe daha çok üniversitelilerin dinlediği bir müzik grubuydu. Sonrasında “Gülbeyaz” dizisinin müziklerini yapıp da adından sıkça bahsedilir olunca bununla şımarmamış aksine daha mütevazı olmuş ve elindeki imkanları popüler yoz müziğe karşı Laz halkının ezgileriyle Anadolu ezgilerini birleştirerek geniş kitlelere duyurmuştu. Bugün Kazım'ın arkasından gözyaşı dökken insanların hepsinin O'nun muhalif kimliğini sahiplendiğini söylemek mümkün olmasa da, pek çoğu yaptığı işi ne kadar iyi ve

nitelikli yaptığının farkındaydı. Giydiklerini azaltarak ya da cılarını artırarak bir yere varmaya çalışanların arasında yaptığı üretimlerle sınırlıydı O. “**Ölüyorum tanrım/ Bu da oldu işte/ Her ölüm erken ölümdür/ Biliyorum tanrım/ Ama ayrıca, aldığın şu hayat/ Fena değildir... Üstü kalsın**” diyen Cemal Süreya'nın yaptığı ölümün erkenliği vurgusu en çok O'nun gibi genç ölümler için acıtıyor insanın içini. “**Genç ölümlerin gözyaşları acıdır**” sözünü hatırlıyor insan. Bu kadar güzel güzel üretimler yaparken, bu kadar genç ölmek bir “**kader**” olarak görülebilir mi peki? “**Kader**” pek çok durumda insanların rahatlamasını sağlayabilirse de, kanserin tesadüf olmaktan çok zaman önce çıktığı Karadeniz'de Kazım ve hayatını kaybeden binlerce kişinin ölümünün bir “**cinayet**” olduğunu söyleyebiliriz. Üstelik bir bireysel değil kitlesel bir katliam var ortada devletin göz yumduğu! Yıllardır banka hortumlayanlara, vergi kaçırana, yolsuzluk yapanlara trilyonlarca lira yediren devlet baba, Karadeniz'deki ölümleri görmezden gelebiliyor, bu yüzden de kötü bir üvey baba taklidi olabiliyor ancak. Zengin çocuklarını şımartıp, onlara her türlü kolaylığı yatan, üvey çocuklarına ölene dek çalışmayı reva gören devlet babamız...

Kazım Koyuncu'nun şanslı olduğu yön yaşarken de çok sevilmesi ve sahiplenilmesi. Ülkemiz topraklarında “**halk için sanat**” yapan pek çok sanatçı ve yazar yaşadıkları süreçte takdir edilmedikleri gibi, yaşamlarını bin bir zorluk içerisinde geçirdiler; sürgünler, hapisler işsizlik ve yoksulluk başlarının eksilmeyen derdiydi... “**Muhalif**” bir sanatçı olarak O, hem muhalifliğini korudu hem de geniş kesimlere ulaşmayı ve ürettiklerini sevdirmeyi başardı.

Kazım'ın ölümüne ağlarken biraz da kendi ölümlerine ağladı Karadenizliler, unutulmuşluklarına ve yaşamlarının sudan ucuz sayılmasına. Ancak Laz halkının arasından çıkıp kendini bu ülkenin tüm renklerine kabul ettirmiş bir sanatçıydı O. Herkes kendi dilinde uğurladı O'nu, ağıtlarla, stranlarla... “**İki memleketim var; biri Hopa, biri Diyarbakır**” diyordu Kazım. Denizin çocuklarından selam götürüyordu dağların çocuklarına ve konserleri “**Yaşasın halkların kardeşliği**”nin farklı renkleriyle bezeniyordu...

Her bitiş bir başlangıç aynı zamanda, Hoşçakal ya da Merhaba Kazım...

“Denizin çocuğu” Karadeniz'in bağrında selamlandı...

Geçen yıl yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle genç yaşta hayata veda eden Karadeniz'in asi ruhlu çocuğu **Kazım Koyuncu, 25 Haziran**'da mezarı başında anıldı.

Türkiye'nin ilk Laz Rock müzik grubu **Zuğaşi Berepe**'nin kurucusu sanatçı Kazım Koyuncu, ölümünün birinci yıldönümünde mezarının bulunduğu Artvin'in Hopa İlçesi'nde sevenleri tarafından anıldı. Anma töreni aralarında ailesi ve sanatçı dostlarının da bulunduğu yaklaşık bin 500 kişinin Hopa Meydanı'nda toplanmasıyla başladı. Meydana dev bir Kazım Koyuncu poster serilirken postere “**Seni asla unutmayacağız**” ve “**Çernobil öldürmeye devam ediyor**” şeklinde pankartlar asıldı. Daha sonra ellerinde “Bizler seni çok iyi anladık seni unutmayacağız” şeklindeki pankartlar bulunan kalabalık, Kazım Koyuncu'nun mezarının bulunduğu Yeşilköy'e doğru tulum eşliğinde yürüyüşe geçti. Hopa Meydanı'na yaklaşık 8 kilometre uzaklıktaki mezara “**Kazım ölmedi, yüreğimize yaşıyor**” sloganı eşliğinde yürüyen kitle burada Koyuncu'nun hayatını kaybettiği saat 12:58'de bir dakikalık saygı durumunda bulundu. Koyuncu'nun mezarı başında düzenlenen anma törenine CHP Artvin Milletvekili **Yüksel Çorbacıoğlu**, Hopa Belediye başkanı **Yılmaz Topaloğlu**, Sanatçı **Volkan Konak**, **Zuğaşi Berepe** grubu üyesi **Mehmet Ali Barışbeşli** ile çok sayıda seveni katıldı. Yağmur altında gerçekleşen anma töreni sırasında Koyuncu'nun mezarına karanfil bırakanların gözyaşlarına hâkim olamadığı görüldü.

Karadeniz'in asi çocuğu için yürüyüş

Geçtiğimiz yıl yakalandığı kanser hastalığı sonucu yaşamını yitiren Laz sanatçı Kazım Koyuncu için **23 Haziran** günü **İstiklal Caddesi**'nde arkadaşları ve dostları tarafından tulum eşliğinde yürüyüş düzenlendi.

Yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle aramızdan geçtimiz yıl ayrılan ünlü Laz sanatçı Kazım Koyuncu'nun ölüm yıldönümü nedeniyle arkadaşları ve dostları İstiklal Caddesi'nde tulum eşliğinde sessiz yürüyüş düzenlendi. Mis Sokak'ta Koyuncu'nun posterlerini açarak bir araya gelen grup tulum eşliğinde Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüdü. Yürüyüşçüler çevredeki vatandaşlar tarafından alkışlanırken, cadde üzerindeki müzik marketlerinde Koyuncu'nun kasetlerinin çalması dikkat çekti.

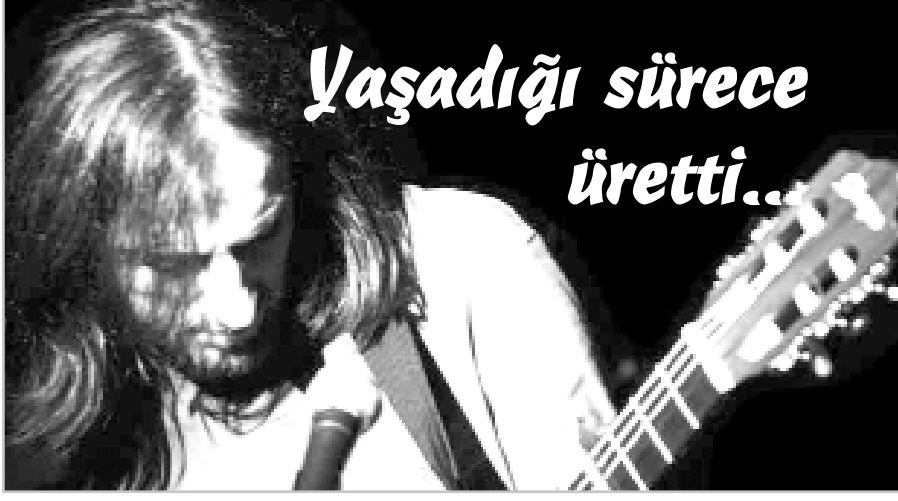
Koyuncu'nun manevi yolunda yürümeye devam

Galatasaray Lisesi önünde grup adına açıklama yapan Koyuncu'nun müzisyen arkadaşı **Mehmet Ali Barışbeşli**, Koyuncu'nun yaşamı boyunca en fazla İstiklal Caddesi'nde gezdiği için böyle bir yürüyüş düzenlediklerini söyledi. Çernobil faciası sonrası Karadeniz'de ortaya çıkan kanser vakalarına ve kanserden kaynaklı ölümlere karşı yetkililerin bir tek önlem almadığına dikkat çeken Barış, “**Kazım Koyuncu aramızda yok. Çok büyük bir yoksunluk içinde yürüyoruz. Kazım fiziken aramızda olmasa da onun manevi yolu insanların, eşit, özgür bir dünyada yaşamaları için yürümektedir. Biz bu yolda yürümeye devam edeceğiz**” dedi. Açıklamanın ardından grup sessizce dağıldı.

BEKSAV'da anma

Bilim Eğitim Estetik Kültür ve Sanat Vakfı (BEKSAV), ölümünün birinci yıldönümünde sanatçı Kazım Koyuncu'yu andı.

Kadıköy Halk Eğitim Merkezi'nde düzenlenen gecede konuşma yapan BEKSAV Genel Koordinatörü **Hacı Orman**, Koyuncu'nun anıları ve eserleriyle hayatta kaldığını ve onları yaşatacaklarını söyledi. Koyuncu'nun temsil ettiği sanat anlayışını ve düşüncelerini devam ettirmeyi görev bildiklerini ifade eden Orman şöyle konuştu: “**Kazım'ı Çernobil aldı, Çernobil'i lanetliyoruz. Kapitalizm kanseri bir kitle kıyım aracına getirdi, kapitalizmi lanetliyoruz**” dedi. Orman'ın konuşmasının ardından **Grup Helesa** seslendirdiği Lazca ezgilerle Kazım Koyuncu'yu andı. İranlı sanatçı **Cavit Murtazaoglu**'nun seslendirdiği parçaların ardından geceye Kazım Koyuncu'yu anlatan sinevizyon gösterimiyle devam edildi. **BEKSAV Halk Korosu**'nun izleyicilerle buluştuğu anma gecesi çevre kirliliğinin konu edildiği bir tiyatro gecesi ile son buldu.

Karadeniz müziği, Anadolu Rock, nite-likli müziğe inananlar, önemli bir ismi, en verimli olabileceği dönemde yitirdi. **Otuz üç yaşındaydı Kazım Koyuncu;** yıllardır müziğin içinde olmasına karşın 2000'li yıllarda Gülbeyaz, Sultan Makamı gibi televizyon dizilerine yazdığı müziklerle ünlenmişti.

Karadeniz'in hırçın çocuğu diyorlardı ona; demokrasi adına atılan birçok adımda müziğiyle, fikirleriyle yer alıyor; Fırtına Deresi'ne yapılacak santrali protestodan, insan hakları ihlallerine karşı çıkmaya kadar bir dolu etkinliğe destek veriyordu.

Müzikte de, birkaç halk müziği sanatçısının tekelinde kalmış Karadeniz bölgesinin müziğini, evrensel normlarda yorumlamayı deneyerek, önemli çıkış yapmıştı.

1972 Artvin/Hopa doğumlu Koyuncu, yirmi yaşında Dinmeyen adlı müzik grubuna katılmış, 1993'de **Mehmedali Barış Beşli** ile, Lazca müzik yapmak amacıyla **Şuku Grubunu** kurmuştu. İki arkadaş bir yıl sonra aralarına **İlhan Karahan** ve **Metin Kalaç**'ı da alarak grubun adını **Zuğışı Berepe**'ye (Denizin Çocukları) dönüştürmüş ve 1995 başında **Va Mişkunan** (Bilmiyoruz) albümüyle Lazca rockın ilk örneğini vermişti. Lazcayı yaşatmak amacıyla Lazca rock yapıyorlardı. Plak şirketleri ise bu soundu **'Soft Laz Rock'** diye tanımlıyordu.

O günlerde grup elemanları Laz dilinin yaşatılmasına rock yoluyla katkıda bulunmayı amaçladıklarını, rock müzikteki dinamizmle yöre insanının enerjisini örttüğünü görünce heyecanlandıklarını anlatıyor, Lazca'nın rockın sert söyleyişine de uygun olduğunu belirtiyorlardı.

Dört yıl içinde **Zuğışı Berepe**, kamuoyuna pek yansımaya da önemli işler yaptı

ve konserlerle hedefini gerçekleştirmeye çalıştı. Bu etkinliklerden Brüksel konseri sırasında canlı kayıt edilen parçaları, kısıtlı sayıda bastırdıkları **Bruxel Live** (1998) adlı albümde bir araya getirdiler.

Gruptaki eleman sayısı arttıkça müzikal yapı da güçlenmişti. **Kazım Koyuncu** (vokal, akustik gitar), **Cafer İşleyen** (bass, vurmaları, flüt), **Gürsoy Tanç** (elektrikli gitar), **Uğurcan Sezen** (klavye), **Zülfikil Murat Dilek** (davul), **Metin Kalaç** (kayıt) Lazcayı yaşatmanın yanında aşk şarkılarına katılan sert söylemlili yapıtlar ve modern rock anlayışı üzerine oluşturdukları çizgiyle de kabul görmeye başlamışlardı.

Zuğışı Berepe, Va Mişkunan albümünden dört yıl sonra **İğzas** (Gidiyor) adlı albümüyle bu çabayı listelere taşıdı. Yedi Lazca, bir Hemşince, bir de Türkçe sözlü parçadan oluşan albümün müzikal zenginliği, rockın çeşitli tonları arasında akıllıca gidip gelen sounduyla 1998'in en iyi yerli yapıtlarından biri oldu. Lazca'nın öne çıktığı kültürel bir misyonun yanında sıkı bir rock albümü özelliği de taşıyordu İğzas.

Grup, 2000'lerin başında dağılınca, kurucularından Kazım Koyuncu yoluna tek başına devam etmeyi kararlaştırdı ve solo albümleri **Viya** (2002) ile **Hayde**'yi (2004) yayımladı. Anadolu Rock'a kayan soundla ürettiği müziği kısa sürede büyük ilgi görüp, yaptıkları geniş kitlelere tam ulaşmaya başlamıştı ki hastalandı Koyuncu. Akciğer kanserine yakalanmıştı.

Pes etmiyordu; tedaviyi sürdürürken Trabzonspor için marş bile yazmıştı. Ancak günden güne direnci zayıflıyordu; adına düzenlenen konsere çıkamamıştı. Sonunda 25 Haziran tarihinde ajanslardan şöyle bir başlık düştü: **"Karadeniz'in bağrına döndü..."**

TUDEF geleneksel kır gezisinde binler haykırdı; "Munzur'da Baraj İstemiyoruz"

Tunceli Dernekleri Federasyonu tarafından bu yıl dördüncüsü gerçekleştirilen **"Doğaya egemen değil, dost olalım"** şiarıyla organize edilen geleneksel kır gezisi Maltepe Başbüyük Piknik alanında yapıldı. Yaklaşık 2500 kişinin katıldığı piknikte Ümraniye ve Avcılar Tunceli Dernekleri bünyesinde oluşturulan halk oyunları ekiplerinin yanısıra Gazi Mahallesi Tuncelililer Derneği Tiyatro Topluluğu **Asi ve Mavi Tiyatro Grubunun** oyununun yanısıra **Töre Anadolu**, Mehmet Özcan, **Kibar Aslan**, Grup Vadi ve **Grup Botan**'ın söyledikleri ezgilerle piknik devam etti. Son olarak **Grup Şiar** ve **Grup Munzur**'un sahne almasının ardından etkinlik son buldu. Etkinlik sırasında İstanbul Tunceli

Dernekleri Başkanları ile birlikte sahneye çıkan TUDEF Genel Başkanı **Ali Rıza Bilir**, özellikle Tunceli'de yapılmak istenen barajlara değinerek, bu doğa katliamının bir an önce durdurulmasını istediklerini vurguladı. Bilir, ayrıca Munzur başta olmak üzere çevre sorununun aslında sistem sorunu olarak ele alınması gerektiğine değinerek buna karşı mücadele edilmesi gerektiğini söyledi. Yine **2 Temmuz 1993** yılında gerçekleştirilen Sivas katliamının yıldönümünde yapılacak anma etkinliklerine herkesin katılmasını isteyerek bu katliamların ilerici-devrimci-yurtsever insan-

lara yönelik bir topyekün saldırı furçası olduğunu ancak bu saldırıların mücadeleleri engelleyemeyeceğini belirtti.

Bizler de **Partizan- Tohum Kültür Merkezi** ve **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** olarak piknikte stand açtık. Özellikle **TKM** standında gösterilen **"Umudun**

Ateş Topları 2" adlı sinevizyon gösterimi gün boyu oldukça ilgi gördü. **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**'nin standında bulunan Sincan F Tipi Hapishanesi'ndeki Tutsak Partizan'ların el emeği ürünleri de beğeniyle karşılandı. Yine etkinlik sırasında göze çarpan bir diğer nokta ise **İbrahim Kaypakkaya** ve Partizan adının geçtiği konuşma ve marşlarda Dersimlilerin alkışlar ve zılgıtlarla katılmasının tüm asimile ve yozlaştırma politikalarına rağmen, devrimcilerin özeldir ise Partizancılarının etkisinin Dersim halkının belleklerinden silinmediğini gösterdi. (İstanbul)

PSAKD Esenler Şubesi yeni yerinde faaliyetlerine devam ediyor

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Esenler Şubesi yeni yerinde faaliyetlerine devam ediyor

Esenler Pir Sultan Abdal Kültür Derneği 18 Haziran Pazar günü yer değişikliği nedeniyle ESP, HÖC ve İşçi-köylü okurlarının da destek sunduğu bir açılış etkinliği düzenlemiştir. Kazın Karabekir Mahallesi'ndeki yeni dernek binasında saat 18:00'de saygı duruşuyla başlayan etkinlikte dernek adına konuşma yapan Esenler PSAKD Başkanı Fethi Aydın emekçi halk-

lara dayatılan yoz kültüre karşı kendi kültürlerine sahip çıkmaları ve onu büyütmeleri gerektiğine vurgu yaptı. Bunun da ancak birlik ve beraberlik içinde olabileceğini ifade etti.

Etkinlik Grup Harman'ın söylediği Zazaca ve Türkçe ezgilerle devam etti. Grup Harman'ın ardından Tiyatro Meşale; Pir Sultan Abdal oyununu sergiledi. Son olarak Efendi Koç'un verdiği müzik dinletisiyle açılış etkinliği son buldu.

Esenler İşçi-köylü okurları

Divriğililer, Belgrad Ormanlarında buluştu

Bu yıl **22.si** düzenlenen **Geleneksel Sivas Divriğililer Pilav Şenliği** binlerin katılımıyla Belgrad ormanlarında gerçekleştirildi. **Arif Sağ**, **Sevcan Orhan**, **Kardeş Türküler**, Grup Yorum, **Nurettin Özcan**, Adem Aslandoğan ve **Nurgül Ateş**'in türküleriyle halaya duran Divriğililer **Tiyatro Meşale**'nin sahnelediği **Pir Sultan Abdal** oyununu ilgiyle izlediler. Divriği Kültür Derneği'nin Halk Oyunları ekibi Sivas yöresi oyunlarını oynarken, **Semah Ekibi** de Alevilerin yozlaştırılmaya çalışılan kültürüne sahip çıkılması gerektiğini söyleyerek semah döndü. Pilav şenliğinde **Nükleer Karşıtı Platform** nükleer santraller ve silahlara karşı insanları duyarlı olmaya çağırdı. **Sivas'ta 2 Temmuz 1993** tarihinde yakılarak katledilen halk ozanlarını anma, gericiliğe ve faşizme karşı alanlarda olma çağrısının yapıldığı şenlik coşkulu halaylarla son buldu.

Adında somutlandı kararlılık...-1

Tokat'ın Turhal ilçesine bağlı Yaylacak Dağı Tekmezar kırsalında 10 Temmuz 2001 tarihinde TKP/ML TIKKO gerillaları ile TC askerleri arasında çıkan çatışmada ölümsüzleşen, dağların vazgeçmeyi kitabından silmiş, kararlı bilgesine... **Murat Deniz'e...**

Bazen çok uzun bir zamanın nasıl geçtiğini anlayamayız. Çok kısa sürdü, çok çabuk geçti gibi gelir bize. Bazen de de çok kısa bir süre de olsa zaman ilerlemiyor, geçmiyormuş gibi gelir. Ben de böyle kısa, ama bana oldukça uzun, sonu gelmeyecekmiş gibi gelen bir bekleyişin ardından nihayet yola çıkıyorum bir TIKKO gerillası olmak üzere. Çok çeşitli

Partimize iletmemeleri ve Partimiz geçen bu 3 yıllık süreçte Murat'ı sorgulamaları ve gözlemlenmeleri sonucu bu iddialarını asılsız olduğu kanaatine varmıştı. İşte o zaman, Murat yoldaş kendi deyimiyle **"yeniden doğdu"**.

Devrim mücadeleleri içinde yer alan her insan mutlaka birçok zorlukla karşı karşıya kalır, birçok çelişki yaşar. Bu doğal ve kaçınılmazdır. Önemli olan, bu çelişkileri, zorlukları yaşadığımızda tavrımızın ne olduğu, ne sonuca vardığımızdır. (...) Elbette ki bir devrimcinin de halka, devrime, partiye ne kadar sıkı bağlarla bağlı olduğu, inancının tamlığı, kendini tamamen davaya adanmışlığı da onun

bu süreçte olmuştur. Yani kendi gerçekliği içinde, katabileceği, yapabileceği hiçbir şeyden geri durmuyordu. Çeşitli yayınlarda yayınlanan, gerilladan yollanan, severek ve beğenilerek okunan birçok yazıda Murat yoldaşın imzası ya da emeği, yoldaşlara katkıları ve yol göstericiliği vardır. (...)

Savaş bölgesindeyiz ve savaş da devam ediyordu. Birçok kez düşman operasyonları içinde kaldık. Birçok çatışma yaşadık birlikte. Ama o hiçbir zaman ortamı bozacak, güvenliği riske atacak, bireyci, yanlış veya olumsuz bir davranışa girmedim. Ajan, **"düş-**

man uzantısı" iddialarına karşın, düşmana böyle yakın ve yoğun ateşi altında, ölümün soluğu ensesinde olduğu halde birçok olumlu tavırlarıyla, pratiklerle kendini ispatlıyordu.

Ese Yaylası çatışmasında düşmanın üstümüze sağanak yağmur gibi yağdırdığı bomba ve mermilerin altındayken O, gözlüğünü düşürmüştü. Gözleri ileri derecede bozuk olduğu için bulunduğu yerden zorlukla mevzi değiştirmiş, el yordamıyla ilerlemeye çalışmış, ve soğukkanlılığını da yitirmemişti.

**Bir yoldaş
Devam edecek...**

Murat Deniz

M. Ali Çakıroğlu

duygu ve düşüncelerle doluyum; heyecan, coşku, sevinç, merak... Yoldaşları merak ediyorum, en çok da aşağıdan tanıdığım, birlikte faaliyet yürütmüş olduğum yoldaşları. Onlara yeniden merhaba demek, kucaklaşmak, burada da beraber savaşmak ne güzel.

Nihayet kurye yoldaşla randevu yerine ulaşıyoruz. Bizi almaya gelen gerilla birliğindeki yoldaşlarla sıkıca kucaklaşıyoruz. Fazla zaman kaybetmeden yola koyuluyoruz. Yolumuzun uzun, zamanımızın ise dar olduğunu söylüyor yoldaşlar. Sabaha kadar süren yürüyüşümüzün ardından ana birliğe ulaşıyoruz. Görmeyi umduğum yoldaşlardan başka, daha önce aşağıda tanıdığım fakat kırsal alanda olduğunu bilmediğim bir yoldaş, Murat Yoldaş, buradaki kod adıyla Ömer'i de görünce hem şaşırıyor hem de daha çok seviniyorum. (...) Coşku ve inanç dolu bu yoldaş şimdi burada da görmek beni çok mutlu etmişti. Ama o durgun ve mutsuz görünüyordu. Birbirimizi tanıdığımızı belli etmemek için bir şey soramamıştım kendisine o zaman. Daha sonra siyasi komiser yoldaşla konuştuğumuzda bana anlattı Murat'ın durumunu. 1994 yılında parti işleyişini ayakları altına alarak Parti iradesine darbe yapan ve objektif olarak ajan olduğu yönlü iddiaları olduğundan, bu süreçte sorgulanmak ve gözlemlenmek için Partimiz tarafından burada alıkonulmuştu. O zamanlar bu durum beni etkilemişti. Böyle bir durumla ilk defa karşılaşmıştım. Duygularım ve düşüncelerim karışmıştı. Ama elbette ki burada Partinin güvenliği dolayısıyla devrimin çıkarları söz konusuydu. Eski duyguları, paylaşılmışlıkları bir kenara bırakıp bir tutukluya karşı nasıl gerekiyorsa öyle davrandım.

Gelinen süreçte, Partimiz söz konusu devrimci örgütten, söz konusu iddiaların belgelerini defalarca istediği ve aradan yıllar geçtiği halde bu örgütün böylesine ciddi ve önemli bir iddia ortaya atıp da devrimci sorumluluklarını yerine getirmeyip belgeleri

en çok zorlandığı, çelişkileri en uç boyutta yaşadığı koşullarda net olarak ortaya çıkıyor. (...) Böylesi en zorlu koşullarda kişiye direnme ve savaşma gücü veren ideolojik sağlamlığı, devrime olan bilimsel inancının yanında şehitlere, yoldaşlara, Partiye duyduğu derin sevgi ve güven, şu anda yanında olmasa da aynı dava uğruna ülkede ve dünyada birçok kişinin savaştığını, bedel ödediğini ve ödettiğini bilmektir.

Ama bütün bunlardan da öte, bir devrimci için çok daha ağır, çok daha zor olan, üstelik de tamamen tek başına, ona güç verecek, destek ve cesaret verecek hiç kimsenin olmadığı en zorlu durumdur. "Ajan" olarak sorgulanmak. Yıllarca herşeyinle kendini feda ettiğin, onca emek harcadığın bu davada "düşman", "karşı devrimci" olarak sorgulanmak; böyle bir suçlamayla karşı karşıya kalmaktan daha kötü, daha dayanılmaz, kabul edilemez ne olabilir ki bir devrimci için?

Bu tutukluluk süreci Murat yoldaşın ideolojik olarak hem sınanması hem de çelikleşmesi süreci oldu. Hepimiz beraber yaşayarak gördük yoldaşın ideolojik netliğini (...)

Ta küçüklüğünden gelen, her zaman canlı, hareketli sevecen, konuşkan özelliklerini tutukluluk sürecinde de koruyordu. Kendisi için zor olan bu dönemde kendi kabuğuna çekilmek, duygusallığa kapılmak, kendi dünyasında yaşamak, kendini gerilla birliğinden soyutlamak, zamanını boş boş umutsuz, hedefsiz geçirmek yerine sürekli birşeylerle uğraşmak, yapmak üretmek istiyor, buna çaba harcıyor ve zorluyordu. Çokça okuyor, inceliyor, araştırıyor. Notlar alıyor, düşünüyor, taslaklar hazırlıyor, yazılar yazıyordu. Ortamdaki konuşmalara sohbetlere katılıyor, düşüncelerini açıklıyor, yoldaşlara kendi birikim ve bilgilerini aktararak onlara kendinden birşeyler katmaya çalışıyordu. Günlük pratik işlerden geri durmuyor, kendini katıyor, severek işler yapıyordu. Boşnak milliyetinden olan Murat yoldaşın kendi kültürlerine ait **"Çamak"** denilen yemeği gerilla birliğimize tattırması da

Duruşundan öğrendik, ürettiklerinle aramızdasın hala...

Gülümseyen yüzün, sıcaklığını ulaştırıyor bizlere... Aradan geçen yıllar, yaşamınla bize öğrettiklerini büyütme çabamızı artırıyor sadece, yıllar eskitemiyor seni çünkü. Dost sohbetlerde örnek gösterilensin halen daha. **Mehmet Ali Çakıroğlu**, Proletarya Partisi'nin devrim mücadelesinde yetiştirmiş olduğu, örnek alınması gereken yüzlerce kadrodan biridir. Bu yüzdendir ki O'nu taniyanların dilindedir halen, yaptıklarıyla, kattıklarıyla...

1966 yılında **Maraş**'ın **Elbistan** ilçesinde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi, çeşitli nedenlerle Mersin'e taşınmasının ardından şehre uyum sağlayamaz ve ekonomik durumları kötüleşir. Böylelikle kendini küçük yaşlarda çalışmanın içinde bulur. Bir yandan çalışır, bir yandan da okuyarak üniversiteye kadar gelir.

Devrimci düşüncelerle üniversitede okuduğu sırada tanışır. Okulda gençliğe önderlik eden Mehmet Ali, Partiye tanıştıktan sonra okulu bırakarak aktif mücadeleye atılır. Öğrenme ve gelişme yönündeki yeteneği güçlüdür. Önce öğrenci gençlik önderi, sonra **Yeni Demokrasi Dergisi Ankara Temsilciliği** görevini üstlenir. Bu süreçte düşman zindanları, işkenceleri ile tanışmıştı. Tavrı netti: **"Düşmanı işkencelerde de yenmek gerekir"** bilinciyle hareket etti. Daha sonra da 3-4 defa gözaltına alınıp her türlü işkenceye maruz kalan Çakıroğlu'nun bu tavrından dolayı düşman onu her defasında serbest bırakmak zorunda kalmıştı.

Yine Ankara'da düzenlenen seri operasyonlardan birinde gözaltına alınan Çakıroğlu, Ankara işkencecilerini yenilgiye uğrattıktan sonra, İstanbul Gayrettepe işkencecilerine teslim edilip öç alınmaya çalışılmıştır. Ancak İstanbul polisi her türlü işkence yöntemi ile yarı ölü hale getirdiği Mehmet Ali Çakıroğlu'nu Savcılığa dahi çıkarmadan serbest bırakmıştı.

1988'de İstanbul'da Gençlik faaliyeti yürütmekle görevlendirildiğinde O, en büyük fedakarlık, her zaman ağır yük ve sorumluluklar altına cesaretle girme ve sonuna kadar koşullarını zorlama sayesinde başarı ile çıkmıştır. Bu özelliği sayesinde ki, kısa denebilecek bir ömürde arkasında davasına, Partisine ve halkına büyük katkılar sunarak gitti.

1991 Nisan'ında **TMLGB-GK** üyeliği-

ne atanır. 1992 Mart'ında **TKP/ML** üyeliğine getirilir. Bu dönemde **TMLGB-GK** adına İstanbul İl Komitesi Sekreterliği görevini yürütür. **TMLGB** Kongresi'nde MK üyesi seçilmesinin ardından **TKP/ML 1. OPK**'sına gençlik adına katılan delegeler arasında yer alır. Burada **TMLGB Genel Sekreter Yardımcılığı**'na getirilir.

Mehmet Ali Çakıroğlu, **13 Temmuz 1993** günü **TKP/ML**'nin **1. OPK**'sını selamlamak ve duyurmak için planlanan eylemler için bomba imali sırasında bir kaza sonucu yaralanır. Kaldığı evde yalnızdır. Gelen polisler bir saatten fazla bekletirler O'nu. Daha sonra kaldırıldığı **SSK Göztepe Hastanesi**'nde tedavisinin geciktirilmesi sonucu şehit düşer. '89 yılında yaşadığı son şube deneyiminden zaferle çıktığında düşman **"Oğlum, sen yiğit adamsın, ama seni bir kere daha sağ yakalayacak kadar aptal değiliz"** demiştir. İşte bu düşmanın dahi saygı duyduğu yiğit kavga adamı, 13 Temmuz 1993'te arında büyük bir miras bırakarak ölümsüzleşti.

O'nu faaliyet yürüttüğü yerde halk kitlelerine sevdiren sıcakkanlı yaklaşımı ve halk sevgisidir. Küçük yaşlarda çalışmaya başlamak O'nda emek bilincinin de çabuk gelişmesini ve halkın yaşadığı koşulları daha iyi analiz edebilmesini ve onların duygu ve düşünce dünyalarına daha rahat girmesini sağlamıştır. Yoldaşları için O, hatalar karşısında uzlaşmıyandır. Hatalara müdahale etmemenin, hatanın bir parçası olma sonucunu doğuracağını çok iyi bilmektedir. Düşman içinse içten içe saygı duyduğu, yıkılmaz bir kale, sökülmez bir inanç bayrağıdır. Kuşkusuz bu inancın bilimsel bir temeli vardır, bu inanç Proleteryaya, O'nun Partisi'ne ve ideolojisine duyduğu sonsuz güvene dayanır. Ancak bu güven; soran, sorgulayan ve değiştirendir, müdahil olandır.

Kendinden önceki yoldaşlarının devrettiği büyük mirası daha da büyüterek geride kalanlara aktarmıştır O. Bugün onunla aynı bayrağı taşıyanlara düşen görevse, yarattığı büyük değerlere yeni halkaların eklenmesi olacaktır. Ölümsüzlük de tam da budur, üretilenin, yaratılanın, gelişerek devam etmesi elden ele... **"Güneşli günler"**e ulaşıldığında, onlar; güneşi yaratanlar olarak her zaman aynı parlaklıkla ışımaya devam edecekler...

Ezilenlerin egemenlere karşı yürüttüğü kurtuluş mücadelesi boyunca tarih nice kahramanlıklara, nice katliamlara tanık oldu. Nicemiz zalimin zavallılığıyla tutuşturduğu ateşlerde diri diri yandı, sehpalarda ölümü kucakladı, bedenine saplanan kurşunlarla her biri bir tarih oldu bizlere. Baş eğmezliğin, kurtuluşun, onurun tarihi...

İngiliz sömürgeciliğine karşı Fransız halkının yurtseverlik simgesi haline gelen, Fransız feodallarının sinsi entrikalarıyla katledilen **Jeanne d'Arc** gibi bizim de diri diri yakılanlarımız oldu.

"En iyi Kızıldere'li, ölü Kızıldere'lidir" anlayışıyla toprakları istila edilen Kızıldere'li'lerin yaşadığı dört yüz yıllık katliam trajedisinin başlangıcını anlatan şu sözler bugün hiç de yabancı değildir bize;

"Büyük adam çorbası için yeşillik yetiştirmek üzere, yalnızca bir boğa derisinin kaplayacağı kadar küçük, küçük bir toprak parçası istedi geriye ise yakılan çadırlar, yükselen dumanlar, yüzyıllar süren katliam ve sürgünler kaldı."

Siyonist İsrail askerleri, diri diri yaktı Filistin halkını tıpkı, Hitler'in Yahudileri yaktığı gibi.

Biz adına Türkiye denilen coğrafyada da yabancı değil katliamların, halka reva görülen acıların, yaşatılan zulümlerin...

Bir halkın kültürünün, umudunun yakılmaya çalışıldığı Sivas katliamı da bunlardan sadece biridir, ne ilk ne de son olan...

Tıpkı **Dersim**'de üzerine bombalar yağdırılarak zorla köylerinden göç ettirilen Kürtler gibi, 12 Eylül AFC'sinde sokak ortasında, işkencehanelerde katledilen yüzlerce devrimci gibi, **Maraş**'ta, **Çorum**'da böl-parçala-yönet politikaları doğrultusunda katledilen emekçi halkımız gibi, **Kızıldere** gibi, **Lice** gibi...

2 Temmuz 1993'de karanlığın temsilcileri insanlık tarihinin unutamayacağı, günler öncesinden belli olan bir katliam yaptılar Sivas'ta.

Tarih 2 Temmuz 1993. Hava sıcak mı sıcak, hava bunaltıcı. Yazın kavurucu güneşli günlerinden birgün. 2 Temmuz'da daha da sıcak hava.

Etkinliklerin ikinci günü, Sivas'taki sağ eğilimli yerel basında (**Hürdoğan**, Bizim Sivas, **Hakikat**, Anadolu, **Yeni Ülke**, Taraf) halkı tahrik edici başlıklarla bezemiş haberler çıkıyor. Saldırganlar, saldırıya geçmek için koşulların yeterince olgunlaştığı kanaatine varıyorlar. Sivas başka bir ruha bürünüyor. Sokaklar, kahveler, meydanlar ve parklar gözlerinde "kıyam" sancısını taşıyan ve sakallarını suratlarında bir yağlı ilmek sabırsızlığıyla sıvazlayan, karanlık çağların, peygambere kölelik döneminden çıkıp da gelmiş yüzlerle doluyor. Ve 2 Temmuz Cuma günü saat 13:30'da değişik camilerden akın akın gelen saldırırganlar ellerinde sopalarla Kültür Merkezi'ne saldırıyor, Kültür Merkezi'nin camlarını, kapılarını yerle bir ediyorlar. Gözlerini kan bürümüş saldırırganlar dişlerini gıcırdatarak parçalayacak insan arıyor. Yeni katılımlarla sayısı 15 bine yaklaşan kitle şeriat istemlerini ve sloganlarını haykırarak etkinlik konuklarının kaldığı Madımak Otel'i'ne yöneliyorlar. Otel önündeki araçları ateşe veriyorlar önce. Sonra insanlık yanmaya başlıyor Madımak'ta. Otelde bulunanlar telefonla Sivas Valisi'ni, Emniyet Müdürü ve diğer yetkilileri arayarak önlem alınmasını istiyor. Başbakan, İç İşleri Bakanı ve Milletvekillerini arıyorlar. Otelde bulunan Aziz Nesin de Başbakan Yardımcısı **Erdal İnönü** ve Çalışma Bakanı **Mehmet Mogaltay**'la görüşerek can güvenliklerinin sağlanmasını istiyor. Ulaşılan her yetkili, **"Korkmayın, her türlü önlem alınmıştır"** "Olaya hakimiz" yanıtını veriyor. Hiç kuşkusuz ki olaya hakimdiler bu yüzden 35 can, 35 yürek katledildi Sivas'ın orta yerinde.

Sivas'ta eli sopalı, taşlı, zincirli onbini aşkın saldırırgan, insan avındaydı o gün. Korkunç durum, Başbakana, İçişleri Bakanı'na defalarca bildirildiği halde herhangi bir önlem alınmadı. 35 insan yakılarak feci şekilde katledildi. Böyle bir or-

TÜRKÜLER YANMAZ!

tamda Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**; **"Halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyiniz"** diyor, ilgilileri uyarıyordu. Demirel'in halktan kastettiği oteli kuşatan saldırgan kalabalıktı. Başbakan **Tansu Çiller** ise **"Çok şükür, otel dışındaki halkımız zarar görmemiştir"** diyebiliyordu. İçişleri Bakanı **Mehmet Gazioğlu** ise otele yapılan saldırıyı, **"Aziz Nesin'in halkın inançlarına karşı bilinen tahrikleriyle halk galeyana gelerek tepki göstermiştir"** şeklinde yorumlayarak saldırırganları mazur gösteriyordu.

Önceden hazırlanan, devlet eliyle gerçekleştirilen bu katliamda ateşlerin dili konuşuyordu Sivas'ta. Kimilerine göre ateş, temizliği, temizlenmeyi ifade eder. Ama o gün ateş, alevler yok etmeyi, kirlenmeyi, çürümeyi, faşizmi, faşizmin kan emici yüzünü yansıtmaktaydı. '80 öncesi Amerikan 6. Filosunu kible kabul edip namaza duranlar **"Müslüman mahallesinde salyangoz satılıyor"** diye 35 canı hiç acımadan katletti Sivas'ta.

Sivas'ta yaşanan ne Alevi-Sünni çatışması ne de sağ-sol kavgasıydı. Bu devlet eliyle organize edilen bir katliamdı. Ne zaman ki devrimci-demokrat hareket iktidarı sallamaya başlarsa ya da bir halk uyanış bayrağını açarsa egemenler tarafından hep aynı komplolar düzenlenmiş ve aynı provokasyon ortamları oluşturulmuştu.

1840,1860,1870,1890,1914-1915, 1917 tarihlerinde Kürtlerle Ermeniler; Müslüman Kürtlerle, Yezidi Kürtler defalarca birbirine karşı kışkırtılmış, ve halklar birbirini kırmıştır.

1920'de **Koçgiri Halk Hareketi** döneminde Kürtler Lazlara kırdırılmış, Ege bölgesinde Rumlara karşı Türkler kışkırtılmıştır.

1925'de **Şeyh Sait İsyanında**, **1930** **Ağrı** ve **Zilan** isyanlarında, **1938 Dersim isyanında** Alevilerle Sünniler birbirine kırdırılmıştır.

İnsanlık ayıbı Sivas katliamıyla son bulmamıştır. Dün Sivas'ta 35 kişiyi diri diri yakan eli kanlı katiller **19 Aralık**'ta **"Hayata Dönüş Operasyonu"**yla **Bayrampaşa**'da 6 kadın tutsağı diri diri yakmış, **Dersim Mercan Vadisi**'nde 17 MKP gerillasını vahşice katletmiştir.

İnsanlık suçu olarak tarihe geçen Sivas katliamı halkların zihninde derin ve unutulmaz izler bırakmıştır. Katliamların sorumlusu devlet, mazlum halkın adaletinden kurtulamayacak, döküldüğü kanların hesabını bir gün mutlaka verecektir. Nitekim Sivas katliamcılarını taşıyan hapisane ring aracının Proletarya Partisi'nin gerillalarının saldırısına uğraması bu hesap soruculuk-tandır. Ancak asıl hesap, bu piyonları yaratan ve yaşatan bu kirli düzenin kaldırılmasıyla sorulacaktır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

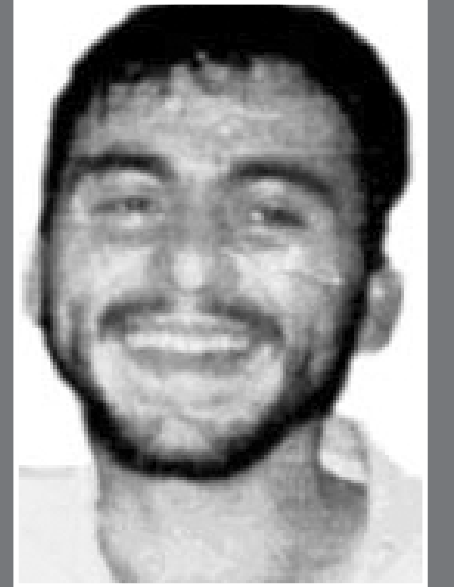
Cevher YAŞAR: Proletarya Partisi'nin sempatizanı olarak faaliyet yürüten Cevher Yaşar, Dersim Mazgirt'e bağlı Pulan köyü doğumludur. **8 Temmuz 1985**'te Dersim Mazgirt Germi-

si'de işkence ile katledilmiştir.

Ölüm Orucu Şehitleri:
Gökhan Özocak, 5 Temmuz 2001(DHKP-C), **Ali Koç**, 8 Temmuz 2001 (DHKP-C).

Gökhan Özocak

Ali Koç

Köylülük içindeki çalışmalarımızda bir yöntem;

Geçtiğimiz yıl T. Kürdistanı'nda birkaç ilde düzenlenen köy çalışmaları hayli renkli görüntü- re sahne olmuştu. "Denge Mışmışe" isimli küçük bir yayın bile çıkartan YDG'liler, civardaki pek çok köyden bu yıl davet almış durumdalar...

Zorlu üretim koşulları içerisinde birbirini daha rahat tanımak mümkün. Çalışmaya alışık olmayanlar orada bir "hasta" olsalar da, büyük çoğunluk ortaklaşa üretmenin güzelliğiyle koşullara uyum sağlıyorlar.

Bu çalışmalar sırasında bizle ilk ilişkiye geçenler, bölgedeki ileri köylüler olmaktadır. Yaz çalışmalarının kısa bir süre ile sınırlı olması bu kesimle daha sağlıklı ilişkiler kurmamıza da neden olmaktadır.

"KÖY ÇALIŞMALARI"

İlk olarak geçtiğimiz yaz Yeni Demokrat Gençlik tarafından düzenlenen "köy çalışmaları"nın ikincisi bu yaz daha geniş bir katılımı örgütleniyor. Üretimden uzak kalan pek çok genç bu şekilde üretime girerken hem köylülüğün yaşadığı sıkıntıları yerinde görmüş, hem de kolektif bir ortamda yaşayarak öğretim/öğrenme sürecine girmiş oluyor...

Demokratik Halk Devrimi'nin temel gücü olan köylülüğün ülkemizdeki örgütlenme düzeyinin yeterli olmadığını, milyonlarca köylünün örgütsüz olduğunu belirtmek yanlış bir yargı olmayacaktır. Yarı-feodal sistemin sonuçlarından en fazla etkilenen kesim olan köylülük, özellikle tefeci-tüccar sömürsü altında ezilmektedir. Devletle ve uluslararası tekellerle işbirliği içinde köylülüğün emeğine bu asalak kesim tarafından el konulmaktadır. Küçük üretime sıkıştırılmış olan köylülük, ürettiğini pazara sunmada sıkıntı yaşamaktadır. Pamuk, çay, fındık, kayısı vb. ürünleri zor şartlar altında üreten köylüler, artı-ürünlerini hem pazara ulaştırmada sorunlar yaşamakta hem de masraflarını dahi karşılayamamaktadır. Bu ve benzeri ekonomik sorunlara ek olarak kırsal kesimde yaşayan halkın eğitim, sağlık vb. temel konulardaki ihtiyaçları/talepleri de karşılanmamaktadır. IMF ve Dünya Bankası'nın dayatmalarıyla tasfiye edilmeye çalışılan köylülük, şehirlere göç etmek zorunda kalmakta, şehirlerde de iş bulamamaktadır. Bu da köylülerin daha fazla yoksunlaşmasına ve yoksunlaşmasına neden olmaktadır. Özellikle köylü gençler kışları büyük şehirlerde inşaat işçiliği, hamallık, garsonluk vb. işlerde çalışırken, yazları ise köylerindeki küçük tarlalarında üretim yapmaktadır. Yaz-kış uzun saatler boyunca, sosyal güvenceden yoksun bir şekilde çalışmaya mecbur bırakılan köylü gençlerin gelecekleri patron-ağalar tarafından gasp edilmekte, karartılmaktadır.

Köylülüğün sıkıntılarını yerinde görüyoruz...

Emperyalizmin amacı açıktır. Ülkemizi daha fazla sömürmek, doğal ve insani kaynaklarımızı yağmalamaktır. Emperyalizm, özellikle de ABD emperyalizmi, yarı-sömürge statüsündeki ülkemizi üretimsizliğe mahkum etmek istemekte ve böylece kendisine olan bağımlılığı daha da derinleştirmeyi hedeflemektedir. Şehirlerde ağır sanayiinin gelişmesini engelleyen, büyük fabrikaları özelleştiren, binlerce işçinin işsiz kalmasına sebep olan emperyalizm, köylülüğü de üretimden kopartarak tarımsal üretime sekte vurmak istemektedir. **Tüm bunları ise, kendisine uşaklık yapan patron-ağaların faşist düzeni yoluyla gerçekleştirmeye çalışmaktadır.**

Hakim sınıfların yoğun saldırıları karşısında köylülük, sistemli bir muhalefet örgütleyemese de dönem dönem gerçekleştirdiği çıkışlarla sesini duyurmaktadır. Devletle işbirliği içindeki kooperatiflere rağmen bu çıkışlarda, köylülükte biriken öfke kendisini göstermektedir. Son iki senede özellikle Ege illerinde gerçekleşen ve on binlerin katıldığı eylemlerde IMF'den hesap sorulmaktadır. Bununla birlikte köylülük içindeki ileri kesimlerin başlattığı köylü sendikaları ve üretici birlikleri çalışmaları da Ege ve Karadeniz başta olmak üzere farklı bölgelerde devam etmekte ve kısa sürede azımsanamayacak sayıda kitleyle ilişki geliştirmektedir. Yine sınıfsal baskının yanında ulusal baskıyı da katmerli bir şekilde yaşayan

Kürt ulusundan köylüler de son 20 yıllık dönemde kendisine zulmeden faşist düzene karşı gerilla savaşına katılmakta, bu savaşa destek sunmaktadır. Ulusal hareketin önderliğinin niteliği bir yana, faşizmin zulmüne karşı binlerce Kürt köylüsünün ve köylü gencin gerilla savaşına katılması, bedeller ödemesi ve bedeller ödetmesi, özünü gerilla savaşının oluşturduğu Halk Savaşı'nı yükseltmek için adımlar atan Partizanlar açısından da önemli veriler sunmaktadır.

Geçen yıldan öğrendik, bu yıl daha deneyimliyiz!

Devrimimiz açısından belirleyici bir yerde olan köylülüğün artan öfkesini açığa çıkartmak, bu öfkeyi siyasal devrim mücadelesine kanalize etmek ve işçi-köylü ittifakının adımlarını atmak komünist bilinçle donanmış devrimcilerin görevidir. Köylülük, kendisini tefeci-tüccar zulmünden kurtaracak, üretimin önündeki engelleri kaldıracak, kendisinin söz sahibi olduğu Demokratik Halk İktidarında emperyalist sömürüye karşı bağımsızlığı, faşizme karşı halk demokrasisini yaşayacaktır. **Bunun için de işçi-köylü ittifakı temelinde yürütülen Halk Savaşı doğrultusunda köylülüğün örgütlenmesi gerekmektedir.** Bu yönlü uygulanacak çeşitli yöntemlerden birisi de yaz dönemlerinde örgütlenen köy çalışmalarıdır. Uzun bir aradan sonra, ilk kez geçtiğimiz sene Yeni Demokrat Gençlik tarafından örgütlenen köy çalışmaları bu anlamda olumlu bir örnek olarak alınması gereken bir çalışmadır.

Çoğunluğu öğrenci gençlikten olan çok sayıda devrimci genç, yaz dönemi boyunca köylerde üretime girmiş, köylülükle ilişkilerini geliştirmiş, toplumumuzun önemli sınıflarından birisi olan köylülüğün yaşamını/sorunlarını bire bir yaşayarak görmüştür. Devrimci gençlerin kendileri gibi üretime girmeleri köylüler tara-

findan sempatiyle karşılanmış, YDG'lilerle daha rahat iletişim kurabilmişlerdir. Üretimin içinde olmak, köylülerin genç devrimcilere misafir olarak değil de kendilerinden biri gibi davranmalarına neden olmuştur. Bu belirttiklerimiz, kırsal alanda birincil dereceden örgütlememiz gereken tarım işçileri için de geçerlidir. Çoğunluğu Kürt ulusundan olan tarım işçileri, çok zor şartlarda, uzun saatler boyunca tarlalarda çalışmaktadır. Ekonomik, kültürel, sosyal

ayrımcılıklara maruz kalan tarım işçileri de kendileriyle aynı statüde çalışan devrimci gençlerle diyaloga girmekte daha istekli davranmışlardır.

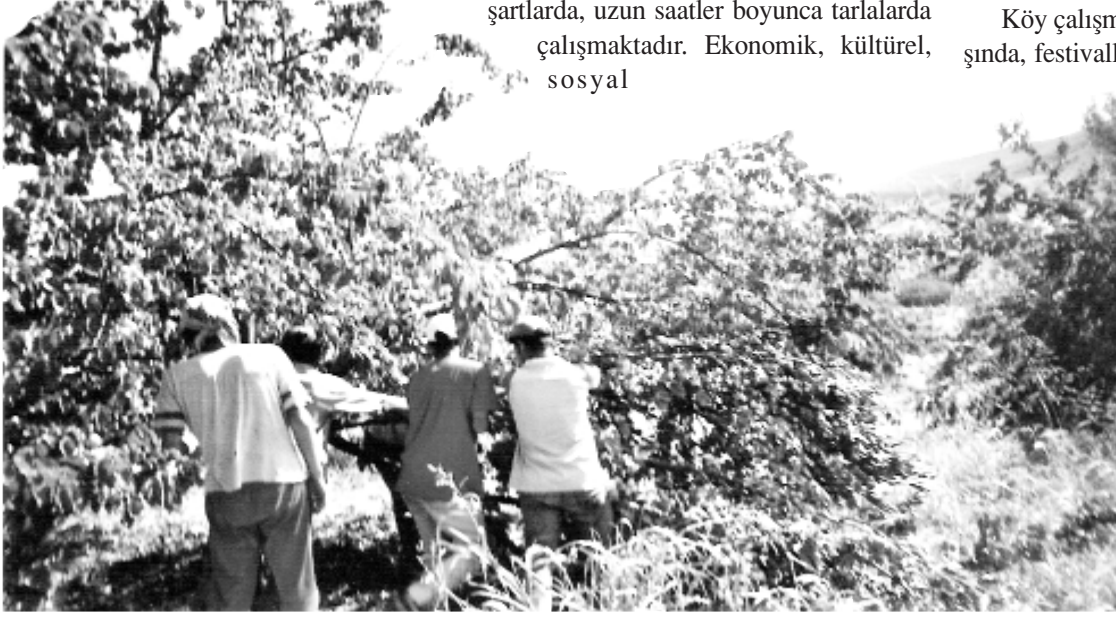
Sadece tarlada değil, festivalde, düğünde, ev ziyaretlerindeyiz!

Köy çalışmaları esnasında üretimin dışında, festivaller, düğünler vb. yollarla da köylü kitleleri ile ilişkiler kurulabilmekte, devrimci ajitasyon daha geniş kitlelere ulaşabilmektedir. Bu çalışmalar sırasında bizle ilk ilişkiye geçenler, bölgedeki ileri köylüler olmaktadır. Yaz çalışmalarının kısa bir süre ile sınırlı olmaması bu kesimle daha sağlıklı ilişkiler kurmamıza da neden olmaktadır. Bu anlamda, alanda faaliyetin devamlılığı ve köylü kitlelerin örgütlenmesinin ilk

adımlarını oluşturması açısından bu çalışmalar etkili olabilmektedir.

Birbirimizden öğreniyor, birbirimize öğretiyoruz!

Köy çalışmaları yalnızca kitleleri tanımak, onlarla ilişki geliştirmek açısından değil, aynı zamanda devrimci gençlerin kendilerini ve örgütlerini tanımaları açısından da etkili bir çalışmadır. Devrimci gençler üretimin içinde üretimin değiştirici dönüştürücü gücünü görmekte, kolektivizmi tanımakta, politik çalışma yapmaya ve bunları paylaşmaya imkan bulabilmektedir. Bu anlamıyla köy çalışmalarının en önemli amacı devrimci gençlerin politik seviyesini yükseltmektir. Hem üretime katılarak hem eğitim çalışmaları ile hem de köylü kitlelerden öğrenerek ve onlara öğreterek devrimcileşme yolunda adımlar atmak mümkün olmaktadır. Bu yüzden bizler hem üretimin içinde bulunmak ve köylülerle ilişkiye geçmek hem de kolektif bir ortamda öğrenmek/öğretmek isteyen tüm arkadaşlarımızı bu yılki köy çalışmalarımıza davet ediyoruz...

Yıkımlara karşı muhalefet geliyor

Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında "dönüştürülmek" istenen mahallelerden birisi de Maltepe Başbüyük Mahallesi. Mahallenin çok güzel bir manzarası, depremde çivisi çıkmayan evleri ve bir de kaynak suyu var. Bunlar dahi, bu mahallenin neden zenginlere peşkeş çekilmek istendiğini anlamamıza neden olmaktadır. 22 Haziran günü Maltepe Başbüyük Mahallesi'ne giderek halkın yıkımlar hakkındaki görüşlerini aldık.

AKP % 72 civarında oy almış mahallelerden. "Bu mahalle sayesinde AKP, Maltepe belediyesini kazandı" diyor halk. Halkın çoğunluğu Karadeniz Bölgesi'nden gelmiş. Özellikle Gümüşhanelilerin çoğunlukta olduğu, onun dışında Kars, Sivas gibi illerden gelen insanların da yaşadığı "sakin" bir mahalle Başbüyük. Otobüste ya da yolda giderken rastladığımız herhangi birisine "Yıkımlar hakkında halkın ne düşündüğünü araştırmak için geldik" diye söylediğinizde, doğal olarak kimse evinin yıkılmasını istemiyor ve başlıyor anlatmaya; "Bize o kadar vaatler verdiler, oylarımızı aldılar, şimdi de evlerimizi yıkmak istiyorlar. Bizi göç etmeye zorlamasınlar mahallelerimizden. Buraları zenginlere peşkeş çekecekler. Bizi düşünen yok." Dünya Bankası, IMF ilişkilerinden, derken vatanın satılmasından bahsediyor yaşlılar. Sohbet ilerledikçe, okutulan çocuklar, geçim derdi ve mahallenin tarihçesine kadar uzanıyor. Mahallede yıkımların gündemleşmesiyle birlikte bir dernek kurulmuş. Adı, "Başbüyük Koruma, Yaşatma ve Güzelleştirme Derneği." Derneğin başkanı Akgül Bozdağ ve dernek üyeleriyle yıkımlara ilişkin düşüncelerini ve dernek faaliyetlerini konuşuyoruz; "Buradaki halka tapu tahsis belgesi vermişler zamanında, 26 yıldır vergi

veriyor bu insanlar. Burayı pilot bölge ilan ettiler. Nedeni de, burada AKP tabanını çok güçlü, ona güvenerek buraları yıkip daha sonra diğer yerlere sıçramak istiyorlar." "Bunların hepsi Ankara'dan yönetiliyor, belediye başkanı ne yapsın?" şeklinde yorumlarla kendilerince sorunun kaynağını tanımlıyorlar.

Dernek yönetimi belediye başkanıyla ve muhtarla görüşmeyi kabul etmiyor. Muhtarın Belediye Başkanı Fikri Köse ile bir olup mahalleliye karşı çalıştığını, halkın kafasını karıştırdığını söylüyorlar. Söylenenlere göre mahalledeki 4 bin AKP üyesinin 2 bini istifa etmiş. Muhtar mahallenin alt tarafında oturan insanlara, "Sizin eviniz yıkılmayacak, yukarıdaki evler yıkılacak, sizin evlerinizin de değerleri artacak" şeklinde söylemlerle ayrılık yaratmak istiyor. Mahallenin üst kesimlerinde oturan insanlara da Fikri Köse tarafından "Biz Başbüyük için çalışıyoruz, kimsenin evi yıkılmayacak" şeklinde vaatler veriliyor. Bu söylemler mahalleliyi tatmin etmiyor, "somut bir adım atsin" diyorlar. Bunun yanında ateşli açıklamalar yapan insanlara da rastlamak mümkün; "Biz vatanımızı milletimizi severiz, ama evimizi yıkmaya kalkarlarsa o zaman burada çok canlar yanar!" demekten sakınılmıyor. Muhtarın 20-30 kişilik gruplar halinde insanları uzlaşmak için görüşmeye çağırması yakın dönemde beklenen bir durum. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın protestolu Maltepe ziyaretini olaya şahit olanlar anlatıyor, "Geçen gün Erdoğan Maltepe Stadyumu'na geldiğinde ben de oradaydım. Protesto edecektik, ama arkadaşların bazılarını gözaltına aldılar. Bir de çok yoğun Çevik Kuvvet vardı. Stadyumun içine girdik. Yanımızda 3-5 tane genç açtılar bir pankart, baş-

ladılar slogan atmaya. Bütün stadyum onları izledi, kimse konuşmaları dinlemedi."

Başbüyük halkının kendi düzenlediği eylemde Belediye Başkanı Fikri Köse, "Üç beş çapulcunun ağzıyla hareket ediyorsunuz eylem yapıyorsunuz" vb. sözler söylemiş ve konuşmamış mahalleliyle.

Mahallede okulun üst tarafında boş bir arazi var. Belediye bu araziye çocuk parkı yapmak istemiş. Ancak halk karşı çıkıyor. Nedeni ise, "20 trilyonluk park yapacağına daha başka bir yığın eksik var, onlara çare bulsun. Bu parkı bizim için değil, bizi attıktan sonra buraya getirecekleri zenginler için yapıyorlar" diyorlar. Derneğin halkı harekete geçirme çabalarına karşın halk hakkını aramaya çok yabancı olduğu için çok ağır bir ilerleme söz konusu. Bildiri dağıtımı, afişler ve toplantıların yapılması şimdilik çok geniş bir kesimi kapsamasına rağmen gelecekte hareketliliğin yansımaları. Gülsuyu Mahallesi halkını "terö-

Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında "dönüştürülmek" istenen mahallelerden birisi de Maltepe Başbüyük Mahallesi. Mahallenin çok güzel bir manzarası, depremde çivisi çıkmayan evleri ve bir de kaynak suyu var. Bunlar dahi, bu mahallenin neden zenginlere peşkeş çekilmek istendiğini anlamamıza neden olmaktadır.

rist" olarak nitelendiren polis, "onları içimize sokmayın, orada PKK var" gibi söylemleriyle de örgütlü mücadeleden uzaklaştırmak istiyor Başbüyük halkını. Tam da bu nedenle Başbüyük halkının uyanışa geçen bilincine destek vermek bir kat daha gerekli hale geliyor. (Kartal)

İşçi-köylü'den

TÜM GÖSTERGELER EKONOMİK VE SİYASİ ÇÖKÜŞE İŞARET EDİYOR

Türkiye'de AKP'nin hükümete taşınmasına neden olan kriz, o günden bugüne yeni bir aşamaya ulaşmış durumdadır. Egemen sınıf sözcüleri tarafından "krizden çıkış"tan söz edildiği zamanlar geride kalmıştır. Türkiye sahip olduğu kriz koşullarının kaçınılmaz bir sonucu olarak, yeni bir ekonomik düşüş ile karşı karşıyadır. Hükümet ve hükümetin arkasındaki tüm diğer kurum ve kuruluşlar bu gerçeğin aksini iddia etseler de ülke gerçekleri (ülkenin sosyo-ekonomik durumu), iktidarın ekonomi politikaları bu sonucu kaçınılmaz kılmaktadır. İşte bugün yaşanan kimi gelişmeler de (AKP hükümetinin yıpratılması, ABD emperyalizminin açıktan yeni alternatif arayışları, TÜSİAD tarafından dillendirilen sorunun sadece ekonomik olmadığı yorumları vb.) bu gerçeklerle birlikte değerlendirildiğinde asıl anlamını açık etmektedir.

Son iki-üç yıldır Türkiye'de sıcak para girişine dayanan büyüme, Türk Lirasının değerinin yüksek tutulmasına bağlı olarak enflasyonun düşürülmesi, faizin görece düşmesi öne çıkartılarak ekonominin bir refaha giriş aşamasında olduğu iddia edilmekteydi. Oysa gerçekte ne sıcak paranın yatırım alanları ne liranın değerli olmasının getirdiği sonuçlar ne de

siyasi ortamın genel durumu refaha giriş aşamasını değil, bir çöküş sürecine işaret etmektedir. Son yıllarda uluslararası kurumların Türkiye ekonomisine verdiği desteğin artması, ancak kapının eşğinde duran bu çöküşün sinyali olarak yorumlanabilir.

Hükümetin ve onun müritlerinin yaygarasını yaptıkları, coşkusunu duydukları "gelişmeler" ve "büyüme" özetle bunlara dayanmıştır. Bunların hiçbiri ülke ekonomisinin gerçek anlamda büyüdüğüne işaret etmez. Bu gelişmelerin hiçbiri üretime dönük sanayileşmeyi içermemektedir; bunu hedeflememektedir. Yine, hiçbiri işsizliğin önüne geçilmesini amaçlamamaktadır. Yine, bu gelişmeler dışa bağımlılığın yerine kendi gücüne dayanan bir sermaye birikimini barındırmamaktadır; aksine sermaye birikimini emperyalist merkezlere taşımaya ağımlı yaratmaktadır. Bu sürecin tüm karakterlerini geçmişin bütününde görmek mümkündür. Türkiye'de "ekonomik refahın" yakalandığı, "çağ atlandığı" iddia edilerek en yüksek derecede propaganda edildiği ve görece etkili olduğu dönem Özal dönemi idi. İşte bugün ABD emperyalizminin alternatif arayışları sırasında Özal döneminin dillendirilmesi de bunun bir so-

nucudur. Ancak hepimiz çok iyi hatırlarız ki, Özal döneminin ikinci yarısında yaşananlar gerçeklerin nasıl ters yüz edildiğini somut olarak göstermişti. Kapitalist-emperyalist sistemin tekellerine ait kapasite fazlasının emilmesini gerçekleştirecek koşulların ekonomi politikalarını uygulayan Türk devleti, özelleştirmeler ve diğer ekonomik reformlarla spekülasyon sermayeye hizmet etmektedir. Uygulanan ekonomi politikalarının özü budur. Buradan ne gerçek anlamda yatırım, ne ekonomide gerçeklere dayanan bir büyüme, ne bağımlılığın sona erdirecek bir sonuç çıkar... Bu politikaların sonu uluslararası sermayeye sürekli değer transferidir.

Elbette, bu durum aynı zamanda özelleştirmenin, neo-liberal politikaların sonucu olarak hızla büyüyen cari açığın ödenemeyecek noktaya gelmesi, işsizliğin önlenemez olması, yoksulluğun yaygınlaşması ve derinleşmesi ile sonuçlanacak. Bu da spekülasyon sermaye için yeni bir istikrarsızlık demektir.

İşsizliğin giderek arttığı da yapılan araştırmaların sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. İşsizlik oranı resmi rakamlarla yüzde 9'larda, gerçeklikte ise % 14-15'lerde seyretmekte. Kentlerde yüzde 12-15 dolayındaki işsizlik buralarda sınıf gelişmelerinin yükselmesini sağlamaktadır.

İşte böyle bir süreçte AB üyeliği tartışmaları halkın gündemine sokulmaya çalışılmaktadır bir kez daha. Elbette, burada Türkiye'nin üyeliğinin mümkün olup olmadığı tartışması yapmamak gerekir. İster olsun ister olmasın Türkiye ve benzeri ülkelerin bu oluşumlarla ilişkisi

üyelik statüsüyle belirlenecek değildir. Emperyalist devletlerin ve diğer kuruluşların bir maşası konumunda bulunan Türk devleti gibi devletler açısından Avrupa Birliği gibi oluşumların içinde yer almak esas olarak büyük tekellerin ve devletlerin birer kolu olmaktan öte işlev beklememek gerekir. Bunu Türkiye'deki egemen sınıflar oldukça iyi bilmekte (zira var oluş nedenleri budur) ve buna göre hareket etmektedirler. Büyük bir azimle, iştahla bu gerici birliğin bir parçası olmanın inanılmaz avantajlarını propaganda ederken bir uzantı, bir maşa olarak işlevlerinin artacağı ve bundan dolayı kazanacaklarını hesaplamaktadırlar. Ezilenler cephesinde ise, tanık olunan birlik üyesi ülkelerin durumları, bu ülkelerdeki sömürünün artan boyutu, işsizlik vb. birer örnektir.

Bu gelişmeler bir kez daha göstermiştir ki bugün Türkiye'de devrimi sürdürmek, halk kitlelerinin bilincini aydınlatmak, faşizme karşı mücadele edebilmek esas olarak Halk Savaşı ile mümkündür. Halk Savaşını bugün gerilla savaşı merkezli, kırdan şehre bir stratejik ele alışla geliştirebiliriz. Devrim ve halk karşı görevlerimizi yapmamızın yegâne yolu budur. Bunun zorlukları aşılmadıkça, bu yönde güçlü bir bilinç oluşturulmadıkça faşizm kazanmaya, var olma-ya devam edecektir. **Halk Savaşını geliştirmek; buna uygun davranmayı, bunun için çalışmayı, bunun için düşünmeyi, eylem yapmayı gerektirir.** Gücümüzü bu yönde harekete geçirmenin ısrarı içinde olalım...

DEÜ işçileri oturma eyleminde

DEÜ Tıp Fakültesi Hastanesi'ne bağlı **Güzel İzmir Temizlik, Eğitim İktisadi İşletmesi**'nde çalışan 210 işçi eyleme, 10 Haziran günü işten atılmaları sonrası başlamışlardı. Bağlı buldukları **Genel-İş Sendikası**'nın işyeri temsilciliğinin kapatılmasını protesto ettikleri için işten atılan işçiler, işe alınana dek eylemlerine devam edeceklerini belirtirken, sendika yetkilileri ise patron hakkında dava açmaya hazırlanıyor.

İşyerinde sendika temsilciliği açılması için önce yer verildiğini, ardından da gerekçe gösterilmeden kapatıldığını kaydeden işyeri temsilcisi **Hüseyin Ünlü**, kendilerine oyun oynandığını söyledi. Daha önceleri hastalanan işçilere vizite kağıdı verilmediğini kaydeden Ünlü, işten atılmalarının amaçlı olduğunu ifade etti. 210 işçi-

nin bildirim yapılmadan işten uzaklaştırıldığını belirten Ünlü, "İşyeri temsilciliğinin anahtarı da değiştirildi. Amaçları burada sendikayı bertaraf etmek. Bildirim yapmadan 210 işçiyi işten atmakla asıl kanunsuzluğu onlar yaptı. İşe alınmaya kadar oturma eylemimiz devam edecek" dedi.

"Sonuç çıkmazsa dava açacağız"

Genel-İş Sendikası İzmir 4 No'lu Şube Başkanı Erkan Karaca, DEÜ Hastanesi'nde çalışan 713 işçiden 600 işçinin sendikalı olduğunu söyledi. İşçileri sendikasızlaştırmak için oyunlar oynandığını kaydeden Karaca, işçilerin işe geri alınmaları için rektörle görüşeceklerini söyledi.

Hastanede 6 yıldır temizlik

işçisi olarak çalışan **Elif Yıldırım**, işyeri temsilciliğinin kapatılması protestosuna katılmadığı halde işten atıldığını söyledi. Sendikalı oldukları için işten atıldıklarını belirten Yıldırım, hasta olduğu için 4 gün rapor aldığını ve işe başlamak için işyerine geldiğinde, işine son verildiğini öğrendiğini söyledi. Haksız yere işten atıldığını belirten Yıldırım, "Raporlu olduğumu söylemeye rağmen dinlemediler, işyerine almadılar. İşyeri hakkında dava açacağım" diye konuştu. İşe alınmaya kadar oturma eyleminin süreceğini belirten **Biröl Şerif Ayaydın** ise, MS hastası olmasına rağmen işyeri vizite vermediği için doktora gidemediğini söyledi. Ayaydın, tedavi olmaması durumunda kör olma riskiyle karşı karşıya olduğunu ifade etti. (İzmir)

"Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız!"

21 Haziran 2006 Çarşamba günü saat 12:30'da **Bayraklı Adliyesi** önünde biraraya gelen BES'li emekçiler adliye çalışanlarının ücret artışıyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. BES İl Şube Başkanı **Musa Sever**'in okuduğu metinde; "Sendikamız, yargı çalışanları arasında ücret farklığını artıracak yeni düzenlemeye karşı değil, biz bu iyileştirilmenin bütün yargı çalışanlarını kapsamamasını istiyoruz" dedi. "İnsanca bir yaşam istiyoruz", "Sadaka değil toplu sözleşme", "Toplu sözleşme hakkımızı grev silahımız" sloganlarının atıldığı açıklamada PTT yönüne doğru yürüyüşe geçilerek eylem sona erdirildi. (İzmir)

Belediye işçileri grevde...

DİSK'e bağlı Genel-İş 3 No'lu Bölge Şubesi ve bağlı şubeler ve 1 No'lu Şube 15 Şubat 2006 tarihinde başlayan Toplu İş Sözleşmeleri'nde, 81 maddelik teklif taslağında 68 maddede mutabakata varılırken; 13 maddede anlaşma sağlanamaması üzerine 21 Haziran 2006 tarihinde Kadıköy İskelesi'nden Kadıköy Belediye Binası önüne kadar bir yürüyüş düzenledi. İşçiler eylem boyunca coşkulu ve kararlı dururken Kadıköy halkı da eyleme destek verdi.

Kadıköy Belediye binası önüne gelen kitleye basın metnini Genel İş Anadolu Yakası Bölge Başkanı **Veysel Demir** okudu. Demir, açıklamaya Kadıköy Belediyesi'nin yaptığı her hizmette alın terlerinin, emeklerinin olduğunu; bundan da gurur duyduklarını ancak bu hizmetlere ara vermek zorunda olduklarını belirtti.

Demir ayrıca taşeronlaştırmanın asıl hedefinin örgütlenmeyi dağıtmak olduğuna da dikkat çekti.

Genel-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı **Erol Ekici** de söz alarak, IMF politikalarının emekçileri açlık ve sefaletle ittiğini belirtti ve "insanca yaşam istiyoruz" dedi. Ekinci'nin konuşmasından sonra Belediye Binası'nın camına grev kararı asıldı. Eyleme **DDSB, BDSP** ve birçok kurum da destek verdi.

Anlaşma olmadı ve grev...

Yapılan görüşmelerden sonuç alınmayınca 26 Haziran Pazar günü DİSK Genel-İş Sendikası Kartal Belediyesi'nde 281 işçi ile greve çıktı. TİS (Toplu İş Sözleşmesi) görüşmelerinde ücret konusunda anlaşılabilmesi sonucu Genel-İş Sendikası grev kararı aldı. Sabah saat 08:00'de toplanmaya başlayan işçi-

ler, alkışlar ve "Sözleşme hakkımız grev silahımız", "Direne direne kazanacağız", "Sözleşme hakkımız söke söke alırız" sloganları eşliğinde "Bu işyerin-

de grev var!" yazılı pankartı Belediye'nin girişine astılar. Basın açıklamasından önce kısa bir konuşma yapan Genel-İş Anadolu Yakası Bölge Başkanı

Veysel Demir "Bütün görüşmelerimize rağmen, istemediğimiz ancak korkmadığımız bir noktaya geldik. Sendika olarak her zaman greve hazırız. Grevler işçi sınıfının okullarıdır. Bu grevler artacaktır çünkü gün geçtikçe ekmeğimizden, zeytinimizden, sağlığımızdan gidiyor" dedi.

Saat 10:00'da yapılan basın açıklamasını Genel-İş 1 No'lu Şube Başkanı **Yunus Denizci** okudu. Basın açıklamasında "25 Ocak'tan beri devam eden görüşmeler sonucunda 67 maddenin 7 tanesinde patronun katı tutumu nedeniyle anlaşma sağlanamadı. 24 Mayıs tarihinde grev kararı ilan ettik, bu sabah itibariyle resmen uygulamasına başladık. Kartal halkından, grev bitimine kadar oluşacak hizmet aksaklıklarından dolayı özür diliyoruz, halkımızdan ve emek cephesinden anlayış ve destek bekliyoruz" denildi.

Basın açıklamasında konuşma yapan Genel-İş Toplu Sözleşme Daire Başkanı **İsmail Özhamarat**, "Destek veren herkese teşekkür ediyorum ve hoş geldiniz diyorum" şeklinde başladığı konuşmasında, "Bir gecede dolar milyarderi yaratanlar bizler değiliz, özgürlük mücadelesi verenleri ölüme gönderenler bizler değiliz, babası ve çocuğunu kurşuna diken ortamları yaratanlar bizler değiliz. Ekonomik ve demokratik taleplerimiz olduğunda bizi sanki bütün bunları yapmış gibi hitam ediyorlar. Bizler yaşamı güzelleştirme mücadelesi veren bir aklın ortak iradesiyiz" dedi. Eyleme **Konut-İş, TKP, SDP, CHP, Genel-İş Kocaeli** ve diğer şubeler, **Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm** de katıldı. (Kartal)

İşten atılan Numaş işçileri için yürüyüş

DİSK-Tekstil üyeleri, işten çıkarıldıkları için 18 gündür direnişte olan Numaş Tekstil Fabrikası işçilerinin geri işe alınması için 15 Haziran günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Gaziantep Bölge Müdürlüğü önünde açıklama yaptı.

DİSK-Tekstil üyesi yaklaşık 300 kişi, işçilerin direnişte bulunduğu **Numaş Tekstil Fabrikası** önünden, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Gaziantep Bölge Müdürlüğü'ne sloganlar eşliğinde yürüdü.

Burada açıklama yapan DİSK Bölge Başkanı **Muzaffer Subaşı**, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nı sermayenin yanında olmakla suçlayarak, "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Murat Başesgioğlu** ya Gaziantep'e gelecek bu rezilliği görecektir yada eylemimiz yasal zeminde olmuyorsa, sonuna kadar bu

sorunun üzerine giderek bir şekilde çözeceğiz" dedi.

Daha sonra Cumhuriyet Meydanı'na gelen sendika üyeleri, 15-16 Haziran 1973'de hayatını kaybeden 3 işçinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulduktan sonra bir basın açıklaması yaptı. -

PATRONLAR UYARILDI

Gaziantep'te işçilerin yasalara göre değil, işverenin koyduğu kurallara göre çalıştırıldığını belirten Subaşı, Numaş Tekstil Fabrikası işçilerinin işe geri alınmasını isteyerek, "Aksi takdirde, bugün 300'e yakın kişiyle yaptığımız basın açıklaması, yarın binleri bulan Gaziantep Organize Sanayi'ne yürüyüşlere dönüşecek. Bu bir tehdit değil, bıçağın kemiğe dayandığının göstergesidir" diyerek işverenlere ve devlet yetkililerine uyarıda bulundu. (H. Merkezi)

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk.
No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426 63 30-580 63 80
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com
@mail: umutyayincilik@tinet.net.tr

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERLİTİ KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: 0 446 223 67 18
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT :1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Belediye işçileri, gelecekları için hizmet üretmeyecek Son sözü üretimden gelen güç söyleyecek

Toplu İş Sözleşmesi sürecinde pekçok Belediye'nin sendikaların istediği ücretleri vermemesi ve esnek üretim, taşeronlaştırma gibi uygulamalarda ısrar etmesi sonucu Belediye-İş ve Genel-İş Sendikasına bağlı birçok şube greve başladı.

Hükümete yönelik yıpratma kampanyasının iyice açığa çıktığı, ABD emperyalizminin açıktan "eski"lerden örnekler vererek AKP karşıtı furyayı alevlendirdiği, erken seçim tartışmalarının gündemdeki yerini koruduğu ve en önemlisi de işçi ve emekçilere yönelik saldırıların at başı gittiği, sendikal önderliklerin ise tüm bu saldırı furyası karşısında "suskunluklarını" koruduğu bir dönemde yaşanan bu gelişmeler oldukça önemlidir. Burjuva-feodal basına iş adamları ile hükümet arasındaki gerginlik olarak yansıyan klik çatışmasının ilk işaretlerini TÜSİAD "yaşananların sadece ekonomik istikrarsızlık olmadığı" vurgusunu yaparken vermişti.

Tüm bu gelişmeler yumağının içinde bu sendika şubelerinin TİS görüşmeleri sürecinde aldıkları eylem kararları önemlidir. Daha önceki yıllarda yaşanan TİS örneklerine ve bu dönem biten görüşmelere baktığımızda ciddi geri adımların atıldığını görmek mümkündür. Bu deneyimlerden de yola çıkarak bu süreci iyi değerlendirmek gelecek süreç açısından oldukça önemlidir.

Greve gidişin nedenlerini ve süreci öğrenmek amacıyla Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'ün görüşlerini aldık.

- Şu anda İstanbul'da hangi belediyelerde grev kararı asıldı?

- İstanbul Güngören, Gaziosmanpaşa, Zeytinburnu, Üsküdar, Avcılar, Belediye-İş'e bağlı Küçükçekmece, Sarıyer, Bağcılar, Bahçelievler, Kartal, Kadıköy Genel-İş'e bağlı ilçelerde grev kararı asıldı. Asılmayan yerlerde ise yaklaşık 10 gün içinde asılacaktır.

- Toplu sözleşme görüşmelerinde işçilere dayatılan çalışma koşulları ile verilen ücret teklifi nedir?

- Bu dönem toplu sözleşmelerde çalışma koşullarında öncelikle esnek çalışma biçimi dayatıldı. Daha sonra bundan vazgeçilerek esas olarak ücrette uyuşmazlık yaşandı. Şu an AKP'li bütün belediyelerde sendikalarla işverenler arasındaki uyuşmazlık ücrette dayanmaktadır. İşverenlerin teklifleri siyasal iktidarın kamuda çalışanlara öngördüğü politikaları TİS'lerde de yaşama geçirmek istiyorlar. Belediye Başkanları işçilerin ekonomik ve demokratik haklarını gasp etmeye yönelik ortak bir tavır almış gibi görünüyor.

- Bu durumu siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Aslında bu ortaklık yukarıdan aşağıya oluşmuş sermaye gruplarıyla bugün onun sözcüsü olan hükümetin ve hükümetle aynı siyasal anlayışları taşıyan belediye başkanlarının ortak tavrıdır. Aslında bu tavır IMF'nin işçi ve emekçilere öngördüğü programın iş birlikçileri vasıtasıyla hayata geçirme çabasıdır.

- Greve doğru gidiyorsunuz. Sendikal rekabet bu süreci nasıl şekillendirecek? Yakın zamanda Genel-İş'le aranızda doğru olmayan olaylar yaşanmıştır. İşçi sınıfına yönelik saldırıların arttığı bu dönem biraraya gelebiliyor musunuz? Sendikal rekabetin bu süreçte geri planda kalmasını doğru buluyor musunuz?

- Sendikal rekabet iş kolumuzda devam eden bir süreçtir. İçinde geçtiğimiz durum saldırıların herkesi ortak etkilediği bir durumdur. Biz sendikal rekabetin yaratacağı etkiler konusundaki düşüncelerimizi gazeteniz vasıtasıyla yansıtmıştık. Ancak tekrar kısaca değinirsek; sendikal rekabet ortak mücadeleyi de etkisizleştirir, ayrıştırır, işverenlerin değerlerine su taşımaktır, örgütlülüğü dağıtmaktır. Bu süreçte herkes kendi sorununu kendisi çözme çabasıdadır. Bu nedenle grevlerin kapıya geldiği bu dönemde yan yana gelişler önemlidir. Bu çaba yeterli bir çaba olmayacaktır. Genel-İş'le yaşanan rekabetin et-

kisi halen devam etmektedir. Sendikaların başında bulunan devrimci sendikacılar bu süreci doğru kavramamakta, ayrışılan bu durumu yakınlaştırmak yerine kaldığı yerde bırakmaktadırlar. Bu dönem sendikal rekabetin geri plana bırakılması gerekiyor. Mevcut süreci ortaklaştırabilirsek bu durumdan işçiler karlı çıkacaktır.

- Belediye işkolunda çalışan işçilerin büyük bir kısmı taşeron olarak çalıştırılıyor. Bu grev uygulamasında üretimin taşeron eliyle yapılmasından dolayı grev nasıl etkili olacak?

Bugün bütün kamu kurumları özelleştirilmiş ya da taşeronlar vasıtasıyla mevcut işler yapılmaktadır. Belediye işkolunda bir grev yaşanacaksa -ki bu olası- bu grevde öne çıkartacağımız birkaç önemli nokta bulunmaktadır.

Birincisi, belediyede taşeron eliyle yapılan işlerde çalışan tüm işçiler sigortasız ve asgari ücretle çalışmaktadırlar. Bu grevle onların yaşam koşullarının değiştirilmesi hedeflenerek örgütlülüğe katılması hedeflenecek,

İkincisi, greve çıkma nedenimiz insanca yaşanacak bir ücret talebimizdir. Bu talebimizden etkilenen emekli, işsiz ve diğer çalışanların sorunlarını da öne çıkartarak bir muhalefet odağı oluşturmaktır,

Üçüncüsü, IMF ve Dünya Bankası'nın emekçilere dayattığı bu programa karşılık programdan etkilenen her kesimle ortak mücadele hattında birleşmeyi sağlamaktır,

Dördüncüsü, grevin tüm ilçe ve büyükşehirde olmasından dolayı kitlesel gücü sokak eylemlikleri ile siyasal baskı oluşturacağız,

Beşincisi, bu greve sadece işçileri değil eş ve çocuklarını da katarak toplumsal gücünü yansıtaacağız.

- TİS görüşmeleri süresince hedefleriniz nelerdir? Temmuz ayında yapmayı planladığınız bir dizi eylemlilik var. Bu eylemlilerde farklı işkollarında çalışan işçilerin talepleri ele alınacak mı?

- TİS'te hedeflerimiz ücrette ortalama geçim endeksidir. Çalışma koşullarında ise mevcut kazanılmış haklarımızın korunması olarak kabul görmesidir.

Bunun için Temmuz ayının dört ya da beşinde İstanbul'da bir günlük iş bırakarak Büyükşehir Belediyesi'nde grev kararını asacağız. Bunu yaparken diğer bütün belediyelerdeki işçileri de bu süreçte katacağız. Ayrıca dışımızda bulunan Genel-İş'e bağlı iş yerlerinde de bu süreçte katılmaları yönünde çabamız devam edecektir.

Yaşanacak bir grevin başarısı diğer işçilerin sorunlarını ortaklaştırmada kullanılacak araçlarımıza bağlıdır. Çünkü bugün hiç kimse yalnız başına kazanacak durumda ve gerçeklikte değildir. Bunun için öncelikle kuracağımız komiteler vasıtasıyla sorunlarını bizimle ortaklaştıran herkesle ortak mücadele etmek, yapmayacak olan sendikaların da tabanına inerek işçileri bu süreçte katacak mekanizmalarımızı çalıştırarak mücadele etmektir.

